

วารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์

Jaraphruekpirom Journal

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2567)

Vol. 6 No. 2 (July - December 2024)

ISSN 2985-217X (Online)

วารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Jaraphruekpirom Journal
Humanities and Social Sciences
Nakhonratchasima Rajabhat University

ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2567)

Vol. 6 No. 2 (July–December 2024)

วารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์
Jaraphruekirom Journal
ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)
Vol. 6 No. 2 (July–December 2024)

วัตถุประสงค์

วารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งมีขอบเขตสาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ทั่วไป (General Social Sciences) ศิลปะทั่วไปและมนุษยศาสตร์ (General Arts and Humanities) รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ (Political Science and Public Administration) ภาษาและวรรณกรรม (Language and Literature) และการศึกษา (Education) และหรือที่เกี่ยวข้องกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นี้ เป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สำหรับคณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และนักวิชาการ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย พัฒนาและส่งเสริมให้เกิดผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้จริงอันก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวม

สำนักงานวารสาร

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
340 ถนนสุรนารายณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทร. 044 009009 ต่อ 3602, 3621 โทรสาร. 044 256103
อีเมล: jppj@nrru.ac.th

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวดี วิจิตรคุณากร คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

บรรณาธิการผู้ช่วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรสิริ วิมลธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา วิทยอนันต์ วิทยาลัยนครราชสีมา
รองศาสตราจารย์ ดร.อัครพนธ์ เนื้อไม้หอม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ เวชกามา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ สนวน มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร จันทร์เทวนุมาส มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุชยา สืบเทพ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทองไม้มัย เทพราม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ดร.สัณญา เคนาภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ดร.บัญญัติ อนันต์จารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

เจ้าหน้าที่ประจำกองบรรณาธิการ

นางจตุมา เต็มสิริทิพรัตน์
นางสาวนิดา เจริญหนึ่ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความก่อนตีพิมพ์ (Peer review)

รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา วิทยอนันต์

วิทยาลัยนครราชสีมา

รองศาสตราจารย์ ดร.กานดา เต๊ะชั้นหมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

รองศาสตราจารย์ ดร.วระเดช ภาวัตเวคิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ ปัญญาภา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

รองศาสตราจารย์วีณา วิสเพ็ญ

นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.ณัฐวัฒน์ บัวทอง

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภธัช ศรีวิวัฒน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลอสันต์ ฤทธิชัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสฐียร ทังทองมะดัน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญชู ชูศรี

ราชวิทยาลัย (นครราชสีมา)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรย์ญา งามเนตร

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมัย วรรณอุตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หลี่ เหมรินเหลียง

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญชู ภูศรี

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิริติ ณะไชย

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติพงษ์ สุวรรณสน

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ดร.ธนพล เอกพจน์

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ดร.จิณณพัต โรจนวงศ์

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ดร.กฤต โสดาลี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ดร.จักรี ศรีจารุเมธีญาณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ กัลยาวีร์ อนันท์จารย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ดร.มนตรี หลินภู

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสาร ศรีพงษ์เพ็ล็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ดร.ณัฐพล โยธา

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา คำผา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรัฐิพร ไทยงูเหลือม

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะนันท์ ทรงสุนทรวิวัฒน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งโรจน์ พงศ์กิจวิฑูร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนิษฐา พุทฺธเสถียร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรกุล เชวงกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สกิต จำเริญ

ดร.วิกานดา ชัยรัตน์

ดร.หทัยวรรณ มณีวงศ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

บทบรรณาธิการ

วารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์ Jaraphruekpirom ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2567 วารสารฉบับนี้ได้รับการยอมรับจากนักวิชาการสังกัดมหาวิทยาลัยและสังกัดสถาบันตำรวจภูธร, จังหวัดนครราชสีมา, จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้ให้ความสนใจส่งบทความด้านการศึกษาและด้านรัฐประศาสนศาสตร์มาตีพิมพ์เผยแพร่ โดยบทความส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัย มีกระบวนการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ มีการวิเคราะห์และทดลองใช้แนวคิดและทฤษฎีเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการพัฒนาองค์การ จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1, การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องประวัติของพระพุทธเจ้าโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก, แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา, Exploring the Impact of AI and Digital Tools on EFL Writing Instruction in Higher Education: A Meta-Analysis of Global and Thai Contexts, บุพเพสันนิวาส : ความเป็นหญิงสมัยใหม่ และการพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต ตามความต้องการสมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน นอกจากนี้แล้วยังมีบทความวิชาการ ที่เรียบเรียงจากผลงานทางวิชาการ ในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์ วิจัย หรือเสนอแนวคิดใหม่ ๆ จากพื้นฐานทางวิชาการนั้น ๆ จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ Deciding on the Mayor: Political Marketing Strategies และ ACHIEVING B1-B2 CEFR LEVELS: CHALLENGES, OPPORTUNITIES, AND PRACTICAL GUIDELINES FOR THAI UNIVERSITY SETTINGS

กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้เขียนทุกท่านที่ให้ความสนใจและให้ความไว้วางใจนำบทความที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มาตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์ รวมทั้งขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์สละเวลาในการพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาบทความต่อผู้เขียนซึ่งทำให้ผู้อ่านได้อ่านบทความที่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านทุกท่านจะได้รับประโยชน์จากบทความต่าง ๆ ในวารสารฉบับนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล)

บรรณาธิการวารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์

สารบัญ

Deciding on the Mayor: Political Marketing Strategies

SANYA KENAPHOOM, HONGYAYA CHAMROENPAT, PORNCHAI JEDAMAN,
BUSARA NIYOMVES, WATCHARAPORN JANTANUKUL

1

ACHIEVING B1-B2 CEFR LEVELS: CHALLENGES, OPPORTUNITIES, AND
PRACTICAL GUIDELINES FOR THAI UNIVERSITY SETTINGS

THANASET CHAVANGKLANG, PITCHAYAPA CHAVANGKLANG, KITISUDA PARNKUL,
CHAYAWIN NUPONG, PREMKAMON SATHITDETKUNCHORN

17

การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน
สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1

ภิรมย์ คำสบาย, กรุณา เชิดจิระพงษ์

35

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง ประวัติของ
พระพุทธเจ้าโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา
อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

เกตน์นิภา แซ่ว้อ, มนตรี หลินภู, วารุณี เชื้อนแก้ว

51

แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรกลางดง
อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

บวร สมบัติธีระ

63

Exploring the Impact of AI and Digital Tools on EFL Writing Instruction
in Higher Education: A Meta-Analysis of Global and Thai Contexts

THANASET CHAVANGKLANG, PITCHAYAPA CHAVANGKLANG

80

บุพเพสันนิวาส : ความเป็นหญิงสมัยใหม่

มาลินี ไชยะนิต, ทิพาพร เฟิงศรีโคตร, อนันต์ศักดิ์ พลแก้วเกษ

94

การพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต
ตามความต้องการสมรรถนะ และมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ธวัชชัย เอกสันติ, ฐิติมา ระย้าเพ็ชร, นฤมล เวชจักรเวร, นพเก้า บัวงาม, วิจิตราภรณ์ ธรรมาไพศาล,
จิรัญญา บุรีมาศ, ภิษณี วิจิณท์, รชานนท์ ง่วนใจรัก, อรรถวิทย์ สิงห์ศาลาแสง, ธนิดา ผาติเสนะ

113

Deciding on the Mayor: Political Marketing Strategies

SANYA KENAPHOOM, HONGYAYA CHAMROENPAT, PORNCHEI JEDAMAN

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

MAHA SARAKHAM PROVINCE

BUSARA NIYOMVES

RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

BANGKOK METROPOLIS

WATCHARAPORN JANTANUKUL

UBON RATCHATHANI RAJABHAT UNIVERSITY

UBON RATCHATHANI PROVINCE

Received: May 20, 2024

Revised: June 1, 2024

Accepted: June 5, 2024

Abstract

Political marketing which the politicians apply to find the people's needs, and modify behaviors to meet the people's needs, including communication strategies and approaches to political achievement goals. The research will provide an overview of political marketing Strategies and study the relationship between political marketing Strategies affecting deciding on the mayor. Thus, this paper aims to (1) synthesize the political marketing Strategies of the factors, and (2) analyze the relationship between political marketing Strategies' effect in deciding on the mayor. This research was conducted at Maha Sarakham municipality, Maha Sara Kham Province, Thailand. This research used quantitative surveys with 397 randomly selected participants and qualitative interviews with 30 informants who were purposefully sampled, the study used mixed-method research techniques. With a confidence level of 0.86, the study used semi-structured questionnaires and structured interviews to examine how political marketing tactics affect mayoral decisions. Results: (1) The political marketing Strategies, the factors were (1.1) voter segmentation, (1.2) candidate positioning, (1.3) strategy formulation and implementation, and (1.4) the polling. (2) The relationship between political marketing Strategies' effect in deciding on the mayor has to positive relationship to statistically significant at levels of 0.01. The political marketing Strategies include strategy formulation and implementation, candidate positioning, voter segmentation, and polling

into sort from most to least, respectively. In conclusion, the study discovered that political marketing techniques, particularly candidate positioning, voter segmentation, strategy creation and execution, and polling, have a major impact on the results of mayoral elections. At the 0.01 level, voters' decisions are positively and statistically significantly impacted by these strategies; the greatest impact and lowest polling strategies are developed and implemented.

Keywords: Political Marketing Strategies; Deciding on the Mayor; Municipality; Mayor; Marketing Strategies

Introduction

An important role in the administration of public organizations is to provide public services to the people, emphasizing empowerment in the provision of public services, and constantly reviewing one's capacity to deliver public services to people effectively or not. However, if it is found that there are limitations, different approaches must be considered that can be used to increase the capabilities and strategies of the organization according to the next mission (Agranoff, R. 2006). Although public service arose from ancient times with the emergence of society, the modern-day systematic education of public service had just emerged, with the beginning of sector service education as the academically systematic public was in the mid-19th century when it was proposed to Northcote -Trevelyan Report in England (Hughes, Owen E. 2003). This was a turning point from the public service based on the ancient system of patronage and systematic organization to the public service based on the moral system and organizational structure according to the model known as the bureaucracy. After that, alternative models emerged such as New Public Management (NPM) during the last two decades of the 20th century (Heinrich, Carolyn J. 2011). And New, Public Governance (NPG) during the first decade of the 21st century (Osborne, Stephen, P. 2006).

However, Górecki, M.A., Bartnicki, S., & Alimowski, M. (2021) found that both geographic distance and a place (locality) attachment; voters tend to prefer candidates living close to them and candidates enjoy an additional surplus of votes in their home localities. Our results also tend to echo the sparse previous findings emphasizing the possibility that the presence of a local candidate boosts voter turnout in a given area. While the limitations of our data do not allow unequivocal conclusions about the exact mechanisms driving the aforementioned effects, we put forward several plausible, grounded conjectures as to how such effects may operate. Evans, J., Arzheimer, K., Campbell, R., Cowley, P., (2017) found that although the effect size is smaller than

in previous tests, candidate-voter distance mattered in the 2015 General Election, an effect that is robust to controls not only for party support and incumbency, as previous research had demonstrated, but also measures of voter information, candidate presence, and marginality. We also find that contiguity mattered: candidates living in non-neighboring constituencies have a lower likelihood of vote than those living in neighboring constituencies or in the constituency itself. As well as Lappie, J., Marschall, M., (2018) found that the evidence not only that contextual factors are associated with both turnout and contestation, but the *place* itself matters, independently of the features of its inhabitants, for the health of local democracy. In addition, Fieldhouse, E., Shryane, N., & Pickles, N., (2007) found that approximately 9% of votes cast may have been affected by strategic factors. In keeping with ‘Duvergers law’, the smallest of the three main parties, the Liberal Democrats, were found to be most affected by strategic voting. George Y. Bizer, & et al. (2004) found that the need to evaluate (NE) is a personality trait that reflects a person's proclivity to create and hold attitudes; people high in NE are especially likely to form attitudes toward all sorts of objects. Using data from the 1998 National Election Survey Pilot and the 2000 National Election Survey, NE was shown to predict a variety of important attitude-relevant cognitive, behavioral, and affective political processes beyond simply holding attitudes: NE predicted how many evaluative beliefs about candidates a person held, the likelihood that a person would use party identification and issue stances to determine candidate preferences, the extent to which a person engaged in political activism, the likelihood that a person voted or intended to vote, the extent to which a person used the news media for gathering information, and the intensity of emotional reactions a person felt toward political candidates. Thus, NE appears to play a powerful role in shaping important political behavior, emotion, and cognition. Kirill Borissov, Joseph Hanna, Stéphane Lambrecht. (2019) found the representative-agent version of our model is capable of capturing the interaction between many voting heterogeneous agents only if the heterogeneity is one-dimensional. Shane P. Singh. (2018) found a theory about how compulsory voting affects the behavior of political parties. The theory suggests that parties will pivot toward programmatic vote-seeking strategies and away from clientelistic tactics, such as vote buying, where voting is compulsory. I test my expectations in three separate studies, using several data sources and empirical approaches. In Study 1, cross-national analyses show that parties behave more programmatically under compulsory voting and that vote buying is less common where voting is mandatory. In Study 2, synthetic control and difference-in-differences analyses show that a switch to compulsory voting in Thailand produced an increase in programmatic vote-seeking. In Study 3,

a list experiment conducted in tandem with a natural experiment shows that compulsory voting leads parties to rely less on vote-buying tactics in Argentina. I conclude by discussing the implications of these findings, which together are broadly supportive of my theoretical expectations.

Thus, what has happened in the last 1-2 decades is that there has been some debate about which is probably the best model in public service, by the scholarship of each work to find the merits of the subjects they deem good and find their drawbacks to refute the subjects they consider to be less good or less good and spend time and resources to prove that to the opinions are more accurate than those of other parties. Marketing” refers to the process of exchange. Mainly the principle to sellers, business owners take goods or services in exchange for money from buyers or consumers, and how the trade is done by the seller using a marketing strategy (Bruce I. Newman. 1999). The consists of 4 components (4 Ps) including product or Service, promotion, pricing, and place. The principles of business marketing are not different from political marketing principles. In other words, a successful organization must have a marketing goal by developing a policy, products, and services to meet customer satisfaction, trying to propose ways to improve the quality of life, and maximizing the benefits at the lowest cost. While political parties present their policy ideas and candidates, they try to reassure the elector through the process of marketing to the electorate to make a purchasing decision on the proposed vision and the policies. Rowley, J. defined political marketing as political organizations (e.g., political parties/interest groups/local governments) that have applied business marketing ideas and techniques to find people's needs, modifying organizational behavior to meet the needs of the people, including communicating to effectively present a “political product” to achieve political goals (Rowley, J.. 2001). It is a system of exchange whereby sellers offer representation to buyers in return for the backing of politicians, and their policies are like products in which political parties to branded and voters are consumers of the product. Elections as people's participation in politics by voting for their own opinion, and freely choosing who to represent themselves to exercise power. Sovereignty serves the affairs of the country to which it will be elected. McNair, Brian (McNair, Brian. 2007). Therefore, it is voluntary to present itself to the people for election, and those who are elected by majority vote will be recognized as representatives of the people, having rights as assigned by the people to join as a group of persons to carry out administration and administration. Chaicharn, W. (2000). Elections refer to the most important component of a democratic political system because an election is a decision of the people who own sovereign power that any person or body of persons should be entrusted to exercise sovereignty on behalf of the people. concludes that elections are activities

that demonstrate the participation of the people who own sovereign power by exercising their right to vote through a process of recruiting, electing any person or group according to their opinion of themselves freely to have representatives to act on their behalf, to use democratic powers to manage the country and protect the interests of the people.

Therefore, political marketing refers to the conduct of political activities through marketing methods. An election is a part of the political system which has a wide range of meanings, principles, concepts, and theories in which scholars have presented the meaning of elections. Thongthammachart, K., & et al (1997) defined elections as an activity that expresses the participation of people who hold sovereign power by electing their representatives to serve as a mechanism for the government which expresses the will of the people to demand and support the implementation, making or refraining from any political action and public policy decision that will affect the people. In political marketing, politicians apply marketing concepts and techniques to find the people's needs and modify behaviors to meet the people's needs, including communication strategies and approaches to political achievement goals. However, effective strategies can be remembered by voters as political marketing Strategies. This research will provide an overview of political marketing Strategies and study the relationship between political marketing Strategies affecting deciding on the mayor as the general people in Maha Sarakham municipality, Thailand.

Objective

This paper aims to (1) synthesize the political marketing Strategies of the factors, and (2) analyze the relationship between political marketing Strategies' effect in deciding on the mayor. This research was conducted at Maha Sarakham municipality, Maha Sara Kham Province, Thailand.

Literature Review

The official advent of the Traditional Public Administration model (TPA model) was in 1854 when the Northcote-Trevelyan Report was proposed in England. The Report was the beginning of merit system appointment, bureaucratic organization, and the gradual decline of the patronage system in public administration. After that, in 1883, the United States passed a Civil Service Act (the Pendleton Act) which was the starting point of concrete merit system appointment, bureaucratic organization, and gradual deterioration of the patronage system in this country (Hughes, Owen E. 2003). The TPA model was heavily influenced by the ideas of Woodrow Wilson in the United States and Max Weber in Europe. Wilson proposed the concept of strict separation between politics, with

the politicians making public policies, and administration, with the permanent public officials implementing public policies. Weber proposed the concept of a bureaucratic system in the public sector. The main components of the bureaucratic system are (1) control by designed rules, (2) hierarchical command, (3) personnel recruitment according to merit system and professional expertise, (4) full-time work, and (5) resources belonging to the organization instead of individuals working in the organization, and (6) officials service for public interest instead of personal gain. When combining the idea of Wilson on politics and administration dichotomy with the idea of Weber on bureaucracy, provides four distinctive characteristics of the TPA model: (1) command and control from the central, (2) hierarchical organizational structure, (3) performance under a fixed set of rules, and (4) separation between the policymakers and policy practitioners (Robinson, Mark. 2015). System and mechanism are 2 central assumptions of the TPA model. Firstly, the state is a unitary unit in which policy formation and policy implementation are vertically integrated within a closed-system government, and secondly, for effective public administration, public officials have to implement policies formulated by democratically elected politicians. Because the TPA model has a vertically integrated nature, thus hierarchy command is a key mechanism for resource allocation and a means to ensure that the public budget is properly spent. Public policy implementation under the TPA model is based value on command and control and is dominated by the public sector. The role of people is patronized receiver under the concept of the welfare state (Hughes, Owen E. 2003). In short, the TPA model is based on the assumption that hierarchical structure and strictly centralized command and control are the best tools and methods for public policy implementation and public service delivery with the government as the main actor and the people as patronized receivers without any role. The TPA model began in the mid-19th century and dominated most of the Western countries with hardly change until the late 20th century when governments in various countries abandoned it and turned to a new model. The TPA model has lost its popularity for two main reasons. Firstly, the TPA model adheres to a rigid bureaucracy system instead of being flexible to match the environment making it technically inefficient and cannot solve the problems of a rapidly changing world. Secondly, the TPA model focuses on processes and procedures instead of focusing on the results making it unable to meet the growing needs of people effectively. The key criticism of the TPA model comes from the New Right or the Neo-liberals (Larbi, George A. 1999). Scholars in this group have attacked the size, costs, and roles of government and pointed out that the welfare state is a monopoly service system. It does not care about the customer and does not focus on the outcome. Bureaucracy does not produce efficiency. High-ranking civil servants lack incentives to cut costs and try to expand their roles continuously for the power and benefits that they and their agency will receive. This situation leads

to the endless expansion of the bureaucracy on the hierarchical power structure. But over time, the ability to control from top to bottom decreases when the expansion of the bureaucratic system reaches a point that it cannot control thoroughly and finally leads to bureaucratic failures. Political marketing is the formulation of strategies and tools that politicians use to study public opinion before and during an election campaign to develop an electoral campaign and assess its impact, and political communication to the public, while at the same time is the process of bringing people's demands and needs to the planning and making of public policies into the election campaign. It is a communication process to persuade voters to vote in conjunction with elections that are at the heart of democracy, giving people the opportunity to decide who will serve as their executive. In addition, the election campaign gives citizens the right to determine policy trends that affect their private and public lives.

Conceptual Framework

Research frameworks for this study in deciding on the mayor of political marketing Strategies such as the general people in Maha Sarakham municipality, Thailand is shown in figure 1.

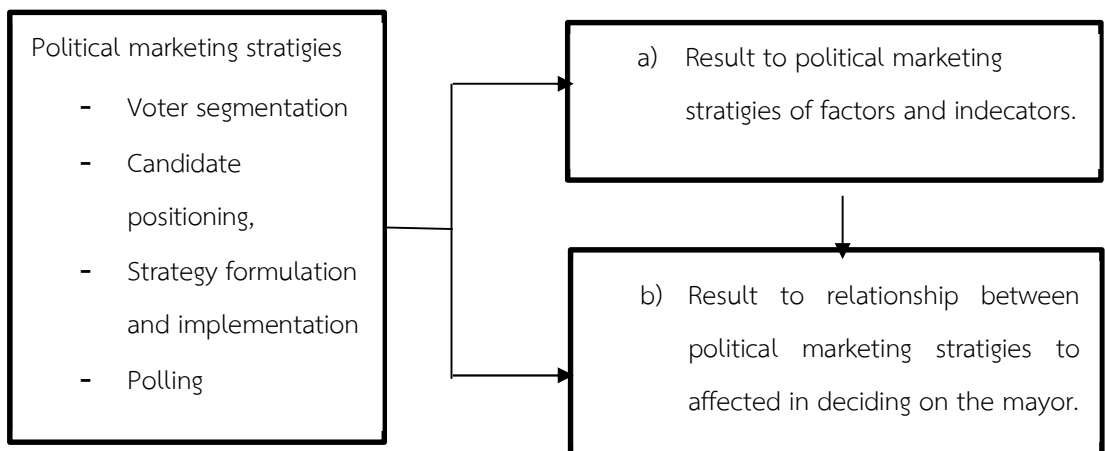

Figure 1. Research frameworks this study in deciding on the major of political marketing Strategies.

Methodology

Mixed-method research focuses on providing an overview of political marketing Strategies. This research was conducted at Maha Sarakham municipality, Maha Sara Kham Province, Thailand.

Participants and Instruments

1. To synthesize the political marketing Strategies of the factors. Used the documentary research by studying the literature review concerning the political marketing Strategies of the factors, and interviewing 30 key informants. They all were by purposive sampling this study by structured interview

2. To analyze The relationship between political marketing Strategies' effect in deciding on the mayor. In quantitative research to focus on the relationship between political marketing Strategies affected in deciding on the mayor into 397 participants the general people in Maha Sarakham municipality, Thailand, all by multi-stage random sampling. This study survey is a semi-structured questionnaire with 5- rating scales that have a confidence value of 0.86.

Data Collecting process

The collection method this study employed first involved synthesizing documentary, and in-depth interviews by interview questionnaire to multi-contextual and cultural perspectives to obtain a variety of information from key informants to result in factors and indicators such as voter segmentation, and candidate positioning, strategy formulation, and implementation, and polling. A second survey by questionnaires on the relationship between political marketing Strategy's effect in deciding on the mayor with the samples to the result of the relationship into the data.

Data Analysis

1. To synthesize the factors and indicators of political marketing Strategies using three main stages, i.e., data reduction to be able to code to classify qualitative variables for enumerating the frequency, data organization is a classification of variables and grouping of variables to elements or dimensions of conceptual then the elements are grouped into ideas, call this method of the indicator-concept model, interpretation are identifying directions and trends of relationships between concepts, by explaining and interpreting the logical relationship to a conclusion.

2. To analyze the relationship between political marketing Strategies affected in deciding on the mayor quantitative data were analyzed by descriptive statistical analysis including mean, standard deviation, and correlation coefficient by Pearson's Product Moment Correlation Coefficient data analysis.

Results

Deciding on the mayor of political marketing Strategies into the results of political marketing Strategies and the relationship between political marketing Strategies affected deciding on the mayor as the general people in Maha Sarakham municipality, Thailand was followed:

1. Result of political marketing Strategies

Political marketing Strategies of the factors including voter segmentation, candidate positioning, strategy formulation, and implementation, and polling to indicators to shown in table 1.

Table 1 Factors, indicators of political marketing Strategies.

Factors	Indicators
1. Voter segmentation	1.1 Groups the original vote base. 1.2 Geographic segmentation for both inner and outer voters. 1.3 Demographic segmentation based on the policies across all occupations. 1.4 Behavioral segmentation consists of block voters, swing voters, and new voter groups.
2. Candidate positioning	2.1 Positioning candidates with the image of an experienced politician. 2.2 Social Contribution.
3. Strategy formulation and implementation	3.1 Product into the policies that are designed to meet the needs of the voters and under the policies. 3.2 Push marketing and ground war that can reach voters in full through important processes such as local member networks, public communication such as policy posters, campaign parades, brochures on even marketing, and field visits and keynote staging. 3.3 Pull marketing and air war of communication with voters through two channels, 1) media communication as the main channel, and 2) online media, and social networks as the secondary channel.
4. Polling	4.1 Conduct a detailed survey in both the policies and popularities sections. It conducts regular surveys, has its team of popularity surveys, and uses external agencies, for example, educational institutions and private companies to conduct popularity surveys.

In the political marketing Strategies, the factors were, 1) voter segmentation to indicators of groups the original votes base, geographic segmentation for both inner and outer voters, demographic segmentation based on the policies across all occupations, behavioral segmentation consisting of block voters, swing voters, and new voters groups, 2) candidate positioning to indicators of the positioning candidates with the image of an experienced politician, and social contribution, 3) strategy formulation and implementation to indicators of product into the policies that are designed to meet the needs of the voters and by the policies, push marketing and ground war that can reach voters in full through of important processes such as local member networks, public communication such as policy posters, campaign parades, brochures on even marketing, and field visits and keynote staging, pull marketing and air war of communication with voters such as media communication as the main channel, and online media and social network as the secondary channel, and 4) the polling to indicators of conduct a detailed survey in both the policies and popularities sections, it conducts regular surveys, has its team of popularity surveys, and uses external agencies, for example, educational institutions and private companies to conduct popularity surveys.

2. Result of the relationship

The relationship between political marketing Strategies of voter segmentation, candidate positioning, strategy formulation, and implementation, and polling affected deciding on the mayor is shown in Table 2.

Table 2. Correlation coefficient (r) between political marketing Strategies affected deciding on the mayor into sort from most to least.

Political marketing Strategies	Deciding on the mayor	Sig.-2) tailed)	Relationship levels
Strategy formulation and implementation	0.86**	0.00	High
Candidate positioning	0.84**	0.00	High
Voter segmentation	0.81**	0.00	High
Polling	0.80**	0.00	High
Totals	0.83**	0.00	High

** Significant at levels of 0.01.

The relationship between political marketing Strategies' effect in deciding on the mayor has to positive relationship to statistically significant at levels of 0.01. The political marketing Strategies include strategy formulation and implementation, candidate positioning, voter segmentation, and polling into sort from most to least, respectively.

Discussion

Political marketing Strategies are “Key” to factors such as voter segmentation, candidate positioning, strategy formulation and implementation, and polling. The relationship between political marketing Strategies affected in deciding on the mayor has to positive relationship to statistically significant at levels of 0.01. In political marketing, Strategies include strategy formulation and implementation, candidate positioning, voter segmentation, and polling into sort from most to least, respectively. In addition, the political marketing Strategies of voter segmentation into groups of the original vote base, geographic segmentation for both inner and outer voters, and demographic segmentation based on the policies across all occupations, behavioral segmentation consists of block voters, swing voters, and new voter groups. Strategy formulation and implementation of products into the policies that are designed to meet the needs of the voters and following the policies, push marketing and ground war that can reach voters in full through of important processes such as local member networks, public communication such as policy posters, campaign parades, brochures on even marketing, and field visits and keynote staging, pull marketing and air war of communication with voters such as media communication as the main channel, and online media and social network as the secondary channel, and the polling of conduct a detailed survey in both the policies and popularities sections, it conducts regular surveys, has its team of popularity surveys, and uses external agencies, for example, educational institutions and private companies to conduct popularity surveys.

Loiwirat, T. (2019). it was found that the political context at both national and provincial levels affecting the election of the provincial administrative organization president depends on the patronage system from political parties, national and local politicians, as well as the support of relatives and friends. Another important element is to create a candidate campaign strategy that applies the concepts of political communication, political marketing, market segmentation, and electoral positioning and is appropriately applied to create. It is a strategy in the election campaign, consistent with the research of Wongwangphoem, N., Sakorn, P., and Charoensup, C. (2018) found that the party factors or political group affiliations, and campaign-style factors were significantly

predicted at the .01 level, with a predictive efficiency of 12.90% ($R^2=.129$). Jinaporn, A. (2009) it was found the factors affecting the media mayoral election. Because people receive various media such as billboards, campaign leaflets, and Internet media, they can quickly access information and affect voting decisions. Strategy formulation and implementation, including the candidate positioning to good interaction with voters, influence the decision on the mayor. Sathapanasuphakul, W. (2015) found that the characteristics of political leaders desirable according to people's views were competence, morality, ethics, intelligence, and personality respectively. It was found that the identity factor of the applicant had a high effect on people's decision-making (Udom, N. 2010). In particular, the issue where people's attention is most important is a candidate who likes to contribute to the public has good interpersonal skills, and must have the knowledge to serve as mayor. Polling conducts a detailed survey in both the policies and popularities sections, it conducts regular surveys, has its team of popularity surveys, and uses external agencies, for example, educational institutions and private companies to conduct popularity surveys to affect deciding on the mayor. Also, applicants communicate through social media channels, communicate through local mass media, presenting the applicant's appearance and appearance to create a memorable image, there are campaigning signs that are new and easy to understand, and various activities for the public to know. Pull marketing, nowadays, many new political parties and existing political parties have similar policies that cause people to become confused about political parties (Nilatawong, N. 2009).

In terms of political branding, is the origin of political parties that try to bring political marketing to make their political parties known, remember and build loyalty in political parties, and influence future elections. For the reasons mentioned above, the current political activities are increasingly using marketing factors for political activities to motivate people to comply with their proposals, and for the candidate belonging to the party to receive the highest number of votes or electoral victory, along with making one's party known and accepted by applying marketing to political activities, pull marketing is blended through two main channels which are; The first uses push marketing by disseminating party information through local party mechanisms, This will reach the voters at the local level better because they will be able to contact party members directly. Party Positioning must be determined, and using the marketing mix 4Ps are; political product, push marketing, pull marketing, and poll research. In the marketing process, positioning or creating an image for the party and party leaders and candidates is a very important factor. The concept of creating a political image is an indispensable element in political marketing. Nowadays, many new political parties and existing political parties have similar policies that cause people to become

confused about political parties, In terms, political branding is the origin of political parties that try to bring political marketing to make their political parties known, remember and build loyalty in political parties and to influence future elections. In the marketing process, positioning or creating an image for the party and party leaders and candidates is a very important factor. The concept of creating a political image is an indispensable element in political marketing. All the information is used to formulate campaign strategies, alter tactics, as well as to understand different aspects of voters. Polling is a coordinated effort between research and development that will enable new approaches to campaigning. The success and victory of elections are partly based on public opinion polls. However, with the conduct of individual party surveys, different forms of information were produced (Petcharoon, P. 2010). The future-forward party has a focus group process, which invites public business groups such as youths, and seniors to ask questions or needs, as well as to research the party in all matters (Hannapha, P. 2021). The democratic party has a popularity poll where people's opinions are polled on the popular vote and candidates, as well as people's satisfaction with their performance and social issues, It focuses mainly on overall surveys for use in campaign planning and policymaking. Political marketing Strategies were the formulation of strategies and tools that politicians use to study public opinion before and during an election campaign to develop an electoral campaign and assess its impact and political communication.

Conclusion

Political marketing Strategies of voter segmentation into groups of the original vote base, geographic segmentation for both inner and outer voters, demographic segmentation based on the policies across all occupations, behavioral segmentation consisting of block voters, swing voters, new voters groups, candidate positioning into the positioning candidates with the image of an experienced politician, and social contribution, strategy formulation, and implementation of product into the policies that are designed to meet the needs of the voters and by the policies, push marketing and ground war that can reach voters in full through of important processes such as local member networks, public communication such as policy posters, campaign parades, brochures on even marketing, and field visits and keynote staging, pull marketing and air war of communication with voters such as media communication as the main channel, and online media and social network as the secondary channel, and the polling of conduct a detailed survey in both the policies and popularities sections, it conducts regular surveys, has its team of popularity surveys, and uses external agencies, e.g., educational institutions and private companies to conduct popularity surveys. The relationship between political marketing Strategies affected in deciding on

the mayor has to positive relationship to statistically significant at levels of 0.01. Ultimately, the political environment, politically affected groups, and technology will influence strategy, and the full presentation of facts will help to make the effectiveness of deciding on the mayor.

Recommendation

Implementing the political marketing Strategies as a campaign strategy is a process of creating products, e.g., policies that are produced by polling local voters' needs in response to them and have to attract the attention of voters because the policy is like choosing a product that requires satisfaction with the quality of the product that varies when a candidate polls voter needs and results in a policy that is the benchmark and results in a winning candidate. However, in addition to the political marketing Strategies of factors, factors that influence voters to choose a candidate include emotional and sentimental factors, the use of political conflict that results in dividing people into two directly affects the feelings of those in the conflict zone, which can be considered as another strategy in the election campaign. Creating a sense of empathy for political events to give voters a sense of belonging to the candidates, and building electoral engagement in that area has had a tangible effect.

Recommendation

- Agranoff, R. (2006). *Inside Collaborative Networks: Ten Lessons for Public Managers*. Public Administrative Review, 66 (6), 56-65.
- Chaicharn, W. (2000). *Voter Knowledge and Understanding of the Election According to the Thai Constitution B.E.1997 (1997): A case study of Prachinburi Province*. Ramkhamhaeng University//doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/RU.the.2000.75.
- Evans, J., Arzheimer, K., Campbell, R., Cowley, P., (2017). *Candidate localness and voter choice in the 2015 General Election in England*. Political Geography. 59, 61-71, <https://doi.org/10.1016/j.polgeo.2017.02.009>.
- Fieldhouse, E., Shryane, N., & Pickles, N., (2007). *Strategic voting and constituency context: Modelling party preference and vote in multiparty elections*. Political Geography. 26 (2), 159-178, <https://doi.org/10.1016/j.polgeo.2006.09.005>.
- George Y. Bizer, Jon A. Krosnick, Allyson L. Holbrook, S. Christian Wheeler, Derek D. Rucker, Richard E. Petty. (2004). *The Impact of Personality on Cognitive, Behavioral, and Affective Political Processes: The Effects of Need to Evaluate*. Journal of Personality. 72 (5), 31 August 2004, <https://doi.org/10.1111/j.0022-3506.2004.00288.x>

- Górecki, M.A., Bartnicki, S., & Alimowski, M. (2021). *Local voting at local elections revisited: 'Friends and neighbors voting' at mayoral elections in rural Poland*. *Political Geography*, 94, April 2022, 102559, <https://doi.org/10.1016/j.polgeo.2021.102559>
- Hannapha, P. (2021). *Political Marketing Communication of the Future Forward Party in Thailand General Election 2019*. *Suan Dusit Graduate School Academic Journal*, 17 (2), 37-52.
- Heinrich, Carolyn J. (2011). Public Management in Bevir, Mark. Ed. *The SAGE Handbook of Governance*. London: SAGE Publications Ltd.
- Hughes, Owen E. (2003). *Public Management and Administration: An Introduction*. 3rd ed, New York: PALGRAVE MACMILLAN.
- Jinaporn, A. (2009). Factors that directly affect the election of mayor: Study only in the case of Ubon Ratchathani Municipality, Mueang District, Ubon Ratchathani Province. Master of Public Administration Thesis: Eastern University of Management and Technology.
- Kirill Borissov, Joseph Hanna, Stéphane Lambrecht. (2019). *Public goods, voting, and growth*. *Journal of Public Economic Theory*. 21 (6), 22 October 2019, <https://doi.org/10.1111/jpet.12404>
- Lappie, J., & Marschall, M., (2018). *Place and participation in local elections*. *Political Geography*, 64, 33-42, <https://doi.org/10.1016/j.polgeo.2018.02.003>
- Larbi, George A. (1999). *The New Public Management Approach and Crisis States*. Geneva: UNRISD.
- Loiwirat, T. (2019). *Campaign Strategies of Candidates for Chief Executive of Mukdahan Provincial Administrative Organization Council: A Case Study of the Election in 2013*. *Journal of MCU Peace Studies*, 7(4), 1084-1097.
- McNair, Brian. (2007). *Political Conflict and 2014 Coup D'ETAT Introduction to Political Communication*. *Communication and Society*. 4th ed. New York, NY: Routledge.
- Newman I. Bruce. (1999). *Handbook of Political Marketing*. California: Sage Publication Inc.
- Nilatawong, N. (2009). *Factors that influence the mayor's vote decision: Case Study of Tha Khon Yang Sub-District Municipality, Kantharawichai District, Maha Sarakham Province*. Master of Political Science Thesis (Politics and Governance) Maha Sarakham University.
- Osborne, Stephen, P. (2006). *The New Public Governance? Public Management Review*, 8(3), 377-388.

- Petcharoon, P. (2010). *Reasons for the decision to vote for the mayor of Phra Intharacha Sub-District Municipality, Bang Pa-In District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province*. Thesis for Bachelor of Public Administration: Khon Kaen University.
- Robinson, M. (2015). Robinson, Mark. (2015). *From Old Public Administration to the New Public Service*. UNDP Global Centre for Public Service Excellence. Singapore.
- Rowley, J. (2001). *Remodeling marketing communications in an Internet environment*. Emerald Internet Research, 11(3), 203-212.
- Sathapanasuphakul, W. (2015). *People's Desirable Characteristics of Political Leaders in Muangkaew Sub-District Municipality, Mae Rim District, Chiang Mai Province*. Journal of Yanasangvorn Research Institute, 8(2), 245-253.
- Shane P. Singh. (2018). *Compulsory Voting and Parties' Vote-Seeking Strategies*. American Journal of Political Science. 63 (1), 30 August 2018, <https://doi.org/10.1111/ajps.12386>
- Thongthammachart, K., & et al. (1997). *Politics and governance of Thailand*. Bangkok: Thai Wattana Panich.
- Udom, N. (2010). *Factors affecting the exercise of voting rights for the mayor of Krasom Subdistrict Municipality, Takua Thung District, Phang Nga Province*. Master of Public Administration Thesis: Suan Dusit Rajabhat University.
- Wongwangphoem, N., Sakorn, P., & Charoensup, C. (2018). *The Factors Affecting Decision Making in the Mayor Election of People in Khaokaew Municipality, Chiangkhan District, Loei Province*. Dhammathas Academic Journal, 18(3), 233-244.

Author of the article

Sanya Kenaphoom Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand E-mail:

zumsa_17@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9833-4759>

Hongyaya Chamroenpat Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

E-mail: prapatsomsubterm@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9080-7526>

Busara Niyomves Ramkhamhaeng University, Thailand E-mail: busara_09@hotmail.com,

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3434-9310>

Pornchai Jedaman Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand E-mail:

p.jedaman@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8559-6880>

Watcharaporn Jantanukul Ubon Ratchathani Rajabht University, Thailand

E-mail: chomchob49@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8048-9798>

ACHIEVING B1-B2 CEFR LEVELS: CHALLENGES, OPPORTUNITIES, AND PRACTICAL GUIDELINES FOR THAI UNIVERSITY SETTINGS

THANASET CHAVANGKLANG

PITCHAYAPA CHAVANGKLANG

KITISUDA PARNKUL

CHAYAWIN NUPONG

PREMKAMON SATHITDETKUNCHORN

NAKHON RATCHASIMA RAJABHAT UNIVERSITY

NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

Received: April 12, 2024

Revised: June 6, 2024

Accepted: June 19, 2024

ABSTRACT

This article examines the comprehensive strategies required for Thai universities to achieve B1-B2 levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR). It highlights the significant opportunities afforded by this achievement, including enhanced academic and professional prospects, increased global competence, and improved international collaboration. However, it also addresses the substantial challenges faced, such as limited resources, cultural and linguistic barriers, and varying student motivation and attitudes towards English learning. To overcome these obstacles, the article advocates for a multifaceted approach that includes integrative curriculum design, technological integration with blended learning, and the development of a supportive learning environment through robust peer support and dynamic faculty development programs. This analysis provides valuable insights into the strategies that can facilitate Thai universities in not only achieving but also maximizing the benefits of B1-B2 CEFR levels, thereby enhancing the overall educational landscape and equipping students with the necessary skills and confidence to succeed in a globalized world.

Keywords: CEFR B1-B2 levels, Thai universities, Challenges, Opportunities, Practical Guidelines

Introduction

Thai universities are integrating the B1-B2 levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) into their curricula to enhance global competitiveness and academic stature. This strategic inclusion not only improves language proficiency but also fosters academic and cultural exchanges, preparing students for worldwide opportunities (Taguchi, 2018). The CEFR categorizes language proficiency into six levels from A1 to C2, with B1 and B2 as crucial intermediate stages where learners handle complex texts and engage in fluent conversations (Council of Europe, 2020). These levels mark a significant shift for Thai universities from basic to more advanced language skills crucial for global engagement (Baker, 2021).

Located at a strategic point in Southeast Asia, Thai higher education institutions are aligning their English programs with the CEFR to enhance their international appeal and facilitate academic mobility. The focus on B1-B2 levels emphasizes the importance of English as a global lingua franca necessary for a competent workforce in international fields (Sapsford, 2019). However, moving to these levels presents challenges such as limited educational resources, cultural and linguistic barriers, and variable student motivation (Phoocharoensil, 2021). Despite these obstacles, Thai universities are implementing innovative teaching methods that are showing positive outcomes (Wiriyaichitra, 2002; Taguchi, 2018).

This introduction sets the stage for examining the challenges, opportunities, and effective practices in achieving B1-B2 CEFR levels, underscoring their significance in enhancing the global stance of Thai universities and preparing students for the interconnected world.

Understanding the CEFR

The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) is essential in language education, providing a system to measure proficiency and support learning, teaching, and assessment. The B1 and B2 levels are key, enabling learners to handle complex texts, participate in discussions, and express opinions (Council of Europe, 2020). For Thai universities, achieving these levels is crucial for enhancing English proficiency, expanding academic and professional opportunities, and improving global competitiveness (Gavranović & Prodanović, 2024; Thuy, 2024).

1. What is the CEFR?

The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) is a global framework by the Council of Europe defining language proficiency across six levels: Basic User (A1-A2), Independent User (B1-B2), and Proficient User (C1-C2) (Council of Europe, 2020). It sets a standard for language learning, teaching, and assessment, helping educators and learners to set goals and measure progress. The CEFR covers essential language skills—reading, writing, listening, and speaking—along with communicative strategies and cultural understanding (North, 2020).

This framework is vital in both education and professional sectors that require language skills and strategic policy-making. It helps employers evaluate job candidates' language abilities, supports educational institutions in curriculum development, and guides policymakers in creating language policies. It also standardizes language testing and certification, enhancing international mobility (Little, 2018).

The CEFR's emphasis on communicative and practical uses of language highlights the importance of real-world language applications and intercultural competencies, enriching learners' linguistic and cultural skills (Piccardo, 2020).

2. Importance of B1-B2 Levels for Thai Universities

The B1 and B2 levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) are crucial for Thai universities as they mark the transition to independent user status, enabling students to effectively communicate in English in various settings (Council of Europe, 2020). Achieving these levels allows students to understand and express main ideas on familiar topics in work and educational contexts, and handle situations that arise while traveling in English-speaking regions.

Furthermore, B1-B2 proficiency is often a prerequisite for international programs, like exchanges and internships, which open doors to global opportunities such as scholarships and international conferences, essential for academic and career advancement (Widodo, 2017). This proficiency also helps in the internationalization of Thai universities, attracting foreign faculty and students, enriching the academic environment, and promoting a multicultural atmosphere, thus

preparing students for international careers and enhancing their intercultural competence (Hamid, Nguyen, & Baldauf, 2013).

Moreover, reaching these levels requires Thai universities to revise their teaching methods, curriculum design, and assessment practices to foster innovation in language education (Kirkpatrick & Sussex, 2012). Targeting B1-B2 levels is strategic for enhancing educational outcomes, broadening professional prospects, and boosting the global standing of Thai institutions, necessitating a comprehensive approach that considers the linguistic and cultural specifics of the Thai educational context.

Challenges for Achieving B1-B2 Level in Thai Universities

Achieving B1-B2 levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) in Thai universities requires overcoming challenges related to resources, cultural attitudes, and motivation. Limited educational materials, lack of native speakers, and under-equipped labs hinder progress due to financial constraints (Hamid, Nguyen, & Baldauf, 2013). Cultural and linguistic differences make English particularly difficult for Thai students (Kirkpatrick, 2012). Additionally, inconsistent student motivation, influenced by personal interests and career prospects, in an education system that doesn't prioritize language learning, complicates reaching B1-B2 levels (Noels, Clément, & Pelletier, 2003). Tailored strategies are essential to overcome these challenges.

1. Limited Resources and Infrastructure

Achieving B1-B2 levels in Thai universities is hampered by resource and infrastructure constraints, including scarce language materials and inadequate facilities, reducing the quality of English education (Hamid, Nguyen, & Baldauf, 2013). Outdated labs and a lack of essential technology limit progress. Poor facilities hinder the integration of multimedia and online platforms necessary for skill development (Kirkpatrick, 2012). Financial constraints force reliance on outdated resources and a shortage of qualified instructors, especially native speakers, further affects instruction quality (Nunan, 2003). Universities often fail to prioritize language learning, limiting support for students to achieve B1-B2 levels (Wiriyaichitra, 2002). Overcoming these challenges requires increased investment in educational technologies and a realignment of priorities.

2. Cultural and Linguistic Barriers

Cultural and linguistic barriers hinder Thai students' efforts to achieve B1-B2 levels of the CEFR. Significant linguistic differences between Thai and English and cultural attitudes towards language learning pose challenges. The linguistic gap between Thai, a tonal language with unique script and grammar, and English presents challenges, particularly with pronunciation, affecting spoken English and listening comprehension (Watkins, 2018). The traditional focus on rote learning contrasts with the CEFR's communicative methods, limiting real-life practice (Hengsadeekul, Chanchalor, & Murphy, 2014). Limited use of English outside academic settings also affects fluency and confidence (Smyth & Khlaisang, 2015). To overcome these obstacles, Thai universities need to implement more communicative teaching approaches, increase English exposure through media and programs, and foster positive attitudes towards English.

3. Motivation and Attitude Towards Learning English

Motivation and attitude significantly impact the success of Thai students in achieving B1-B2 levels of the CEFR, affecting engagement and the ability to overcome learning challenges. Motivation includes intrinsic elements like personal satisfaction and extrinsic ones like external rewards (Deci & Ryan, 1985). Influences in Thai universities include personal goals, societal expectations, and the perceived job market value of English (Noels, Pelletier, Clément, & Vallerand, 2000). English's role as a global language opens job markets and educational opportunities, encouraging skill enhancement for career prospects (Koonnala, 2024). However, viewing English as difficult can reduce motivation, making learning daunting (Watkins, 2018). Anxiety can also impede progress (Horwitz, Horwitz, & Cope, 1986). Thai universities must adopt strategies that boost motivation and attitudes through practical methods, increased English exposure, and ongoing support to improve outcomes and help students reach desired CEFR levels (Dörnyei & Ushioda, 2011).

Achieving B1-B2 levels of the CEFR in Thai universities is challenged by limited resources, cultural and linguistic barriers, and variable student motivation. Despite these challenges, the benefits, including improved academic and professional opportunities, make it imperative to adopt

targeted strategies and invest in language education. By addressing these challenges, Thai universities can equip students with the skills necessary for global success.

Opportunities Presented by Achieving B1-B2 Level

Achieving B1-B2 levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) provides significant opportunities for Thai university students and institutions by enhancing academic and professional prospects. These levels facilitate participation in global programs and prepare students for international job markets. They also foster international collaborations, expand networking opportunities, and increase students' self-confidence and global competence. Key strategies for reaching these levels include integrating curriculum design, utilizing technology for flexible learning, and developing supportive environments through peer and faculty initiatives. These approaches help overcome challenges such as limited resources and cultural barriers, leading to global readiness and improved educational outcomes.

1. Enhanced Academic and Professional Prospects

Achieving B1-B2 levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) enhances the academic and professional prospects of Thai university students, giving them a competitive edge in local and global arenas. This proficiency is crucial for engaging with the international academic community, accessing global job markets, and participating in global dialogues.

1.1 Academic Opportunities. B1-B2 proficiency facilitates participation in international programs like exchanges and scholarships, enriching students' educational experiences and intercultural competencies (Franz & Teo, 2018). This level also allows students to access extensive academic materials in English, enhancing their research capabilities.

1.2 Professional Prospects. Professionally, B1-B2 English levels open opportunities in the global job market, particularly in sectors like tourism, international business, and diplomacy, where English is essential (Chartrakul & Damnet, 2021). Higher English proficiency is associated with increased salary potential (Nakhornsri, 2020).

1.3 Enhancing Global Competence. Achieving these levels boosts global competence, preparing students for international careers. This involves effective interactions with diverse people, understanding global issues, and navigating cross-cultural communications. Proficiency in English is crucial for these competencies (Wudthayagorn, 2021).

In summary, B1-B2 CEFR levels advance Thai students' academic and professional opportunities, facilitating access to international educational and professional avenues and equipping them with skills for a globalized workplace. Enhancing English proficiency is essential for leveraging global opportunities.

2. International Collaboration and Exchange

Achieving B1-B2 levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) expands international collaboration and exchange for Thai universities, providing academic and personal development benefits. These levels are key in developing intercultural competence, essential in a globalized environment. Activities like role-plays and project-based learning enhance students' non-verbal communication skills and promote positive attitudes towards different cultures (Worawong, Charttrakul, & Damnet, 2017).

Virtual exchanges and Collaborative Online International Learning (COIL) play crucial roles in internationalizing educational experiences, connecting students worldwide and developing global competencies and critical thinking skills. For example, virtual exchanges between U.S. and Thai students have significantly improved participants' cross-cultural communication skills and global awareness (Duffy et al., 2020).

Furthermore, B1-B2 proficiency is often required for international programs like the Sakura Science Plan, facilitating effective involvement and access to new opportunities (Pereira & Kobayashi, 2021). These programs enhance educational experiences and provide vital skills needed for global professional success. Integrating CEFR-aligned language education in Thai university curricula enhances educational and professional prospects by fostering English proficiency and intercultural competence, preparing students for global opportunities.

3. Boost in Self-confidence and Global Competence

Achieving B1-B2 levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) boosts self-confidence and global competence among Thai university students, enhancing their self-perception and linguistic abilities for effective participation in global discourse and cultural exchanges. These proficiency levels improve students' ability to interact in international settings. Role-plays and project-based learning aligning with the CEFR have improved Thai students' non-verbal communication skills, crucial for global communication (Worawong, Charttrakul, & Damnet, 2017).

Studies show that students' positive self-perception of their English skills correlates with their actual abilities, highlighting the impact of achieving these levels on their confidence and practical language use (Kaewwichian & Jaturapitakkul, 2018). Further research by Huttayavilaiphan (2021) indicates that participating in CEFR-based intercultural communication activities enhances students' communicative competence and self-assurance, underscoring the benefits of reaching B1-B2 levels. These achievements bolster English skills and equip students with the confidence to thrive in a globalized academic and professional environment.

In conclusion, attaining B1-B2 CEFR levels is essential for boosting self-confidence and global competence of Thai university students, preparing them for international interactions and opportunities, and emphasizing the value of CEFR-aligned language education in Thai university curricula.

Practical Guidelines for Achieving B1-B2 Level

In Thai universities, achieving B1-B2 levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) is aided by practical guidelines like Integrative Curriculum Design and Technological Integration with Blended Learning. Integrative Curriculum Design enhances language application by linking skills to academic and real-world contexts, making learning more relevant. Technological Integration and Blended Learning combine traditional classroom methods with digital platforms, boosting student engagement and achievement. This approach provides

flexible, interactive, and personalized learning, making language education more comprehensive and accessible (Banyen, Viriyavejakul, & Ratanaolarn, 2016).

1. Integrative Curriculum Design

Integrative Curriculum Design is crucial for boosting English language proficiency at the B1-B2 CEFR levels within Thai universities. This approach aligns the language learning curriculum with relevant subject areas, ensuring that language acquisition extends beyond linguistic improvement to practical application in real scenarios.

The effectiveness of CEFR implementation in Thai educational policies often depends on the curriculum's ability to integrate these standards effectively into daily teaching practices. Variability in teacher engagement with the CEFR can be addressed by curriculum designs that clearly and accessibly incorporate these standards, suitable for all educators (Franz & Teo, 2018).

There is readiness among English teachers, particularly in institutions like Rajabhat Universities, to adopt CEFR-aligned practices, indicating a willingness to integrate curricula that meet international standards and promote consistent language proficiency (Chartrakul & Damnet, 2021). However, gaps in comprehensive CEFR understanding among preservice English teachers highlight the need for practical, context-driven curriculum models. These models prepare teachers better and enhance student outcomes by focusing on the practical use of language in real-life contexts (Phoolaikao & Sukying, 2021).

An integrative and action-oriented curriculum framework emphasizes the real-world application of language skills, essential for developing significant linguistic and communicative competencies and preparing students for global and professional demands (Bakar, 2020). In summary, Integrative Curriculum Design, complemented by Technological Integration with Blended Learning, is key to achieving B1-B2 levels at Thai universities, enhancing both linguistic skills and communicative abilities to meet international standards.

2. Technological Integration and Blended Learning

The integration of technological tools and blended learning in Thai universities has significantly transformed language education, particularly in achieving B1-B2 levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR). Blended learning combines online digital

media with traditional classroom methods to create a flexible, interactive, and personalized learning experience that enhances language learning outcomes.

Research by Banyen, Viriyavejakul, and Ratanaolarn (2016) supports the effectiveness of blended learning in improving student achievement and information literacy, emphasizing the importance of integrating e-learning with face-to-face interactions. This approach has led to increased student satisfaction through dynamic and computer-based activities outside regular classroom hours. Further studies by Anaraki (2018) show that blended learning, particularly through online video lectures alongside traditional classes, improves students' understanding and academic performance. Similarly, Banditvilai (2016) demonstrates that blended learning enhances language skills and fosters learner autonomy, improving listening, speaking, reading, and writing abilities, and motivating self-directed learning.

These findings affirm the benefits of technological integration and blended learning in advancing English language proficiency at Thai universities, specifically for reaching B1-B2 CEFR levels. By using digital technologies alongside traditional teaching methods, educators can create engaging and effective language learning environments tailored to diverse student needs.

3. Fostering a Supportive Learning Environment

Creating a supportive learning environment in Thai universities enhances both student and faculty development, enriching educational experiences through effective peer support systems and faculty training programs. Peer Support Systems enhance learning outcomes significantly. Pechinthorn (2017) shows that peer teaching deepens subject understanding and develops leadership and communication skills. Additionally, flipped learning models and smart applications increase learning motivation and engagement by promoting active learning and collaboration (Khlaisang, Teo, & Huang, 2019).

3.1 Peer Support. Peer support is essential in Thai universities for enhancing learning environments, significantly benefiting students' academic and personal development. Through effective peer support systems, students achieve improved learning outcomes, increased self-confidence, and greater academic engagement. Pechinthorn (2017) highlighted the benefits of peer teaching in Thai universities, where students independently taught each other business subjects,

enhancing learning outcomes and active engagement, which boosted their motivation and leadership skills. Kewcharoenwong et al. (2020) demonstrated the effectiveness of peer-assisted learning (PAL) over self-study in interpreting electrocardiograms among Thai medical students, showing significant improvements in understanding and skills, underscoring the value of peer support in complex subjects. Mikum et al. (2018) showed that social media facilitated peer-to-peer communication in a computer programming course, significantly enhancing performance and understanding through collaborative learning. These instances affirm the significant role of peer support in improving educational outcomes and fostering comprehensive personal development in Thai universities.

3.2 Faculty Training and Development. Faculty training and development are crucial for enabling Thai universities to effectively support students in achieving B1-B2 CEFR levels. Enhancing educator skills, knowledge, and understanding of the CEFR standards critically influences their ability to guide students to these levels.

3.2.1 Importance of Faculty Training. Ongoing professional development is essential for educators to keep up with the latest language teaching methodologies and CEFR standards. Effective training programs improve educators' abilities to deliver content and integrate CEFR-aligned strategies effectively, thereby enhancing pedagogical skills and student outcomes (Phothongsunan, 2018).

3.2.2 Challenges in Faculty Development. A significant challenge is ensuring educators are proficient in English and familiar with the CEFR framework. There is often a gap between current faculty proficiency levels and desired outcomes, highlighting the need for targeted training to improve both language skills and teaching methods (Buasuwan, 2018).

3.2.3 Strategies for Effective Faculty Development. Crucial strategies include workshops, seminars, peer observations, and international collaborations, which enhance language skills and facilitate the exchange of teaching practices. The Professional Learning Community model promotes a collaborative learning culture through resource sharing and feedback (Lateh et al., 2021). Integrating technology like online courses and webinars provides insights into effective language teaching practices and promotes pedagogical innovation (Park & Prommas, 2017).

In summary, comprehensive faculty training and development programs are essential for achieving B1-B2 CEFR levels at Thai universities, ensuring educators are well-prepared to support student success in language proficiency.

Conclusion

Achieving B1-B2 levels of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) in Thai universities involves addressing challenges that span linguistic, educational, and societal aspects. Attaining these levels opens up significant opportunities for students and institutions, including improved academic and professional outcomes, enhanced international collaboration, and increased self-confidence and global competence. Effective curriculum design and technological integration, especially through blended learning, have proven successful in creating engaging learning experiences that cater to diverse student needs. Additionally, fostering a supportive learning environment with proactive peer support and comprehensive faculty development is essential for promoting substantial language acquisition and cultural exchange.

The challenges, including limited resources, cultural and linguistic barriers, and varied student motivation, are significant. Yet, the potential benefits, such as greater international mobility, enhanced career opportunities, and an improved institutional global reputation, underscore the need for continued investment and innovation in language education policies and practices. As Thai universities strive to integrate global English proficiency standards into their curricula, it is crucial to adopt evidence-based strategies that address both linguistic and socio-cultural dimensions of language learning. By doing so, they will enable their students to achieve B1-B2 CEFR levels and equip them with the essential skills and confidence to thrive in an interconnected global environment.

References

- Anaraki, F. (2018). The impact of blended learning on student performance in a higher education context. *Journal of Computer Assisted Learning*, 34(5), 892-902. DOI: 10.1111/jcal.12290
- Bakar, K. (2020). Action-oriented approach: A dynamic vision of language education. *TESOL Quarterly*, 54(2), 340-364.
- Baker, W. (2021). English as a lingua franca in Thailand: Characterisations and implications. *English Today*, 37(1), 33-41. DOI: 10.1017/S0266078420000153
- Banditvilai, C. (2016). Enhancing students' language skills through blended learning. *The Electronic Journal of e-Learning*, 14(3), 220-229.
- Banyen, W., Viriyavejakul, C., & Ratanaolarn, T. (2016). A Blended Learning Model to Enhance Students' English Language Skills. *Advances in Language and Literary Studies*, 7(5), 11-18.
- Banyen, W., Viriyavejakul, C., & Ratanaolarn, T. (2016). The effectiveness of a blended learning model on hand information literacy skills of undergraduate students. *Education and Information Technologies*, 21(5), 1205-1221. DOI: 10.1007/s10639-015-9381-8
- Buasuan, P. (2018). Rethinking English proficiency in the Thai context: Towards more realistic educational goals. *Journal of Language Teaching and Research*, 9(3), 460-467.
- Charttrakul, S., & Damnet, A. (2021). The CEFR and curriculum integration: Perspectives from Thai university teachers. *ELT Journal*, 75(3), 303-313.
- Charttrakul, S., & Damnet, A. (2021). The Importance of English in Global Business. *International Journal of Management, Economics, and Social Sciences*, 10(1), 37-52.
- Council of Europe. (2020). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment Companion Volume with New Descriptors*.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. New York, NY: Plenum.
- Dömyei, Z., & Ushioda, E. (2011). *Teaching and researching motivation* (2nd ed.). Harlow, England: Longman.

- Duffy, P., Smith, K., & Terhanian, G. (2020). Virtual exchange: The impact of global communication on international collaboration. *Journal of International Education and Leadership*, 10(2), 1-15.
- Franz, J., & Teo, A. (2018). Curriculum development for teaching English as a foreign language in a Thai context. *Journal of Language Teaching and Research*, 9(4), 850-860.
- Franz, J., & Teo, A. (2018). The impact of language proficiency on immigrants' earnings. *Journal of Population Economics*, 31(2), 535-568.
- Gavranović, V., & Prodanović, M. (2024). In Quest for Reliable English Language Testing Practices in Secondary Education. *Social Education Research*.
- Hamid, M. O., Nguyen, H. T. M., & Baldauf, R. B. Jr. (2013). Language planning in Asia: The case of Thai English medium instruction. *Current Issues in Language Planning*, 14(1), 1-15. DOI: 10.1080/14664208.2013.792130
- Hamid, M. O., Nguyen, H. T. M., & Baldauf, R. B. Jr. (2013). Medium of instruction in Asia: Context, processes and outcomes. *Current Issues in Language Planning*, 14(1), 1-15. DOI: 10.1080/14664208.2013.792130
- Hengsadeekul, C., Chanchalor, S., & Murphy, E. (2014). Challenges for higher education: Matching English graduate competencies with workplace requirements in Thailand. *Journal of Higher Education Policy and Management*, 36(4), 410-422. DOI: 10.1080/1360080X.2014.916463
- Horwitz, E. K., Horwitz, M. B., & Cope, J. (1986). Foreign language classroom anxiety. *The Modern Language Journal*, 70(2), 125-132. DOI: 10.1111/j.1540-4781.1986.tb05256.x
- Huttayavilaiphan, P. (2021). Enhancing communicative language competence through CEFR-based activities: An online intercultural approach. *Language Education in Europe*, 29(3), 342-360.
- Kaewwichian, R., & Jaturapitakkul, N. (2018). Self-perception and English proficiency: A study among Thai university students. *Journal of Language Teaching and Research*, 9(5), 1010-1017. DOI: 10.17507/jltr.0905.10

- Karo, C., & Petsangsri, S. (2020). The effectiveness of online mentoring systems for faculty development in Thai universities. *Educational Technology Research and Development*, 68(3), 1265-1289. DOI: 10.1007/s11423-020-09742-9
- Kewcharoenwong, P., Limsakul, C., & Jaturapitakkul, N. (2020). Peer-assisted learning versus self-study for ECG interpretation in Thai medical students. *Medical Education Online*, 25(1), 171-180.
- Khlaisang, J., Teo, T., & Huang, F. (2019). Promoting active learning in high education with smart technology by using new flexible flipped classroom models. *The Internet and Higher Education*, 41, 23-41. DOI: 10.1016/j.iuheduc.2018.12.003
- Kirkpatrick, A. (2012). *English as an International Language in Asia: Implications for Language Education*. Springer Science & Business Media.
- Kirkpatrick, A., & Sussex, R. (2012). *English as an International Language in Asia: Implications for Language Education*. Springer Science & Business Media.
- Koonnala, P. (2024). Is Blended Learning in The Students' Favor? Exploring Thai First-Year Students' Readiness to Learn English through Blended Learning. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
- Lateh, H., Muniyan, V., & Darwis, M. Y. (2021). Building professional learning communities in higher education: A pathway to educational improvement. *New Directions for Teaching and Learning*, 2021(163), 77-88.
- Little, D. (2018). The Common European Framework of Reference for Languages: Content, purpose, origin, reception and impact. *Language Teaching*, 51(3), 335-358. DOI: 10.1017/S0261444818000324
- Mikum, S., & Thapanangkun, P. (2018). The effect of peer-to-peer communications supported by social media in a programming course. *Computers & Education*, 124, 75-89.
- Nakhornsri, T. (2020). English Proficiency and Work Opportunities in Thailand. *Asian Economic and Social Society*, 10(4), 250-265.

- Noels, K. A., Clément, R., & Pelletier, L. G. (2003). Perceptions of teacher communicative style and students' intrinsic and extrinsic motivation. *The Modern Language Journal*, 87(1), 23-34. DOI: 10.1111/1540-4781.00181
- Noels, K. A., Pelletier, L. G., Clément, R., & Vallerand, R. J. (2000). Why are you learning a second language? Motivational orientations and self-determination theory. *Language Learning*, 50(1), 57-85. DOI: 10.1111/0023-8333.00111
- North, B. (2020). The CEFR in practice: Bridging the gap between generic descriptions and language-specific operationalizations. *Language Assessment Quarterly*, 17(1), 1-19. DOI: 10.1080/15434303.2019.1694875
- Nunan, D. (2003). The impact of English as a global language on educational policies and practices in the Asia-Pacific Region. *TESOL Quarterly*, 37(4), 589-613.
- Park, S., & Prommas, C. (2017). Enhancing teachers' pedagogical skills through online professional development. *Journal of Professional Development in Education*, 43(4), 561-578.
- Pechinthorn, J. (2017). Peer teaching in a Thai university context: Benefits and challenges in practice. *Journal of Peer Learning*, 10(1), 20-33.
- Pechinthorn, J. (2017). Peer teaching in business subjects: A case study at Rajamangala University of Technology Krungthep. *International Education Studies*, 10(6), 29-42.
- Pereira, A., & Kobayashi, V. (2021). Global readiness through international programs: The role of English proficiency. *International Higher Education*, (95), 25-27.
- Phoocharoensil, S. (2021). Linguistic challenges and educational fair play in a globalized world: A look at university language policies in Thailand. *Journal of Language, Identity & Education*, 20(3), 175-189. DOI: 10.1080/15348458.2020.1823839
- Phoolaikao, P., & Sukying, A. (2021). Understanding CEFR: A study on preservice teachers' perception and readiness. *ThaiTESOL Journal*, 34(1), 129-154.
- Phothongsunan, S. (2018). Continuing professional development for EFL teachers in Thailand: Practices and perspectives. *Teaching and Teacher Education*, 74, 152-162.
- Piccardo, E. (2020). Plurilingualism and curriculum design: Toward a synergic vision. *TESOL Quarterly*, 54(3), 603-632. DOI: 10.1002/tesq.548

- Sapsford, R. (2019). The lingua franca core: A new model for English language proficiency in South-East Asia. *Journal of English as a Lingua Franca*, 8(1), 123-146. DOI: 10.1515/jelf-2019-0006.
- Smyth, K., & Khlaisang, J. (2015). Teaching in Thailand: Challenges and opportunities. *Language Education in Asia*, 6(1), 21-34. DOI: 10.5746/LEiA/15/V6/I1/A04/Smyth_Khlaisang
- Sun, L. G., & Wudthayagorn, J. (2024). Investigating Beliefs, Attitudes and Motivation toward English Language Learning among Thai and Chinese Undergraduate Students in Different Study Programs. *Journal: Language Education and Acquisition*.
- Taguchi, N. (2018). Contextually speaking: A survey of pragmatics learning strategies among Thai university students of English. *TESOL Quarterly*, 52(4), 909-941. DOI: 10.1002/tesq.476
- Thuy, T. T. (2024). The Effect of Task-Based Language Instruction on Students' Writing Abilities.
- Vehachart, R., & et al. (2020). The development and implementation of a professional learning community in a Thai university: A case study. *Studies in Higher Education*, 45(7), 1489-1500. DOI: 10.1080/03075079.2019.1574736
- Watkins, D. (2018). Learning to teach English for global communication in Thailand. *RELC Journal*, 49(1), 8-23. DOI: 10.1177/0033688217753489
- Widodo, H. P. (2017). English language teaching in higher education in East Asia: Some recent developments. *Journal of English for Academic Purposes*, 30, 79-88. DOI: 10.1016/j.jeap.2018.03.005
- Wiriyaichitra, A. (2002). English language teaching and learning in Thailand in this decade. *Thai TESOL Focus*, 15(1), 4-9.
- Worawong, C., Charttrakul, S., & Damnet, A. (2017). Enhancing intercultural communication skills through CLIL: Experiences from Thai higher education. *Asian EFL Journal*, 27(2), 58-76.
- Worawong, C., Charttrakul, S., & Damnet, A. (2017). The effectiveness of role-play and project-based learning on intercultural communication. *Asian EFL Journal*, 27(2), 58-76.
- Wudthayagorn, J. (2021). English as a Tool for Global Competence. *Language Teaching Research*, 25(3), 456-474.

Authors of the Article

Thanaset Chavangklang. Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand, Email:
thanaset.c@nrru.ac.th

Pitchayapa Chavangklang. Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand, Email:
pitchayapa.c@nrru.ac.th

Kitisuda Parnkul. Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand, Email:
kitisuda.p@nrru.ac.th

Chayawin Nupong. Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand, Email:
chayawin.n@nrru.ac.th

Premkamon Sathitdetkunchorn, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand, Email:
premkamon.s@nrru.ac.th

การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน

สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1

THE STUDY OF GUIDELINES FOR DEVELOPING OPERATIONAL COMPETENCY OF NON-COMMISSIONED OFFICERS. ARMAMENT SCIENCE DIVISION WING 1

ภิรมย์ คำสบาย

PHIROM KARSABAI

กรุณา เชิดจิระพงษ์

KARUNA CHERDJIRAPONG

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCE NAKHONRATCHASIMA RAJABHAT UNIVERSITY

จังหวัดนครราชสีมา

NAKHONRATCHASIMA PROVINCE

Received: June 11, 2024

Revised: June 20, 2024

Accepted: June 24, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ระดับสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวนสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 และ 2) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวนสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน มี 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ นายทหารชั้นประทวนสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 จำนวน 154 คน และขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 8 คน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ยามาเน่ ค่าความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 และโดยคัดเลือกแบบเจาะจง เลือกผู้ให้ข้อมูลที่มีประสบการณ์ด้านบริหาร และวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวนสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.704) โดยที่ระดับสมรรถนะหลักการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวนสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.691) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านพร้อมปฏิบัติการกิจ ด้านทำงานเป็นหนึ่งเดียว ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย และด้านสร้างความท้าทายด้วยนวัตกรรม ตามลำดับ ระดับสมรรถนะ

หน้าที่การปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.718) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานสรรพาวุธ ด้านความชำนาญทหารอากาศในงานสรรพาวุธ และด้านความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการสรรพาวุธ ตามลำดับ 2) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 มีแนวทางพัฒนา ดังนี้ นายทหารชั้นประทวนควรได้รับอบรม ศึกษา ควรมีการประชุมวางแผนเป็นประจำ ควรตรวจสอบสภาพและเตรียมความพร้อมของทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ควรถ่ายทอดความรู้จากประสบการณ์ทำงาน สร้างแหล่งความรู้โดยระบบจัดเก็บฐานข้อมูลมาแลกเปลี่ยนกันในทุกมิติ ควรจัดทำตัวชี้วัด ควรส่งเสริมจัดตั้งกลุ่มองค์การแห่งการเรียนรู้ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรม ควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่องความปลอดภัย ความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานสรรพาวุธที่มีความเฉพาะด้าน และควรทบทวนความรู้ความเข้าใจต่อสถานการณ์อย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ: สมรรถนะหลัก, สมรรถนะหน้าที่, นายทหารชั้นประทวน

ABSTRACT

The objectives of this research were to study 1) the performance level of non-commissioned officers Armament Science Division Wings 1 and 2) Guidelines for developing operational competency of non-commissioned officers in the Armament Science Division Wing 1, is a mixed methods research with 2 steps as follows: Step 1 Quantitative research of research samples. Is a non-commissioned officer Armament Science Division Wing 1. Number of people 154 and step 2 qualitative research there were 8 main informants. Research tools included determining the sample size. Using Yamane's formula, the error value is 5 percent, and by selecting specifically, selecting informants with experience in management. And the data were analyzed using descriptive statistics including mean and standard deviation.

The results of the research found that 1) the performance level of non-commissioned officers Armament Science Division, Wing 1, found that overall the level was at a high level ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.704). With the level of competency and operational principles of non-commissioned officers Armament Science Division, Wing 1, found that overall the level was at a high level ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.691). The average values are ordered from highest to lowest as follows. Ready to perform missions. The work side is one. Aim for results according to goals and creating challenges through innovation, respectively. The level of competency in performing duties of non-commissioned officers Armament Science Division Wing 1, found that overall the level was at a high level ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.718). The average values are ordered from highest to lowest as follows. Safety consciousness in armament operations air force expertise in armament work and

expertise in armament operations, respectively. 2) Guidelines for developing the performance of non-commissioned officers. The Armament Science Division Wing 1, has development guidelines as follows: Non-commissioned officers should receive training and education. There should be regular planning meetings. You should check the condition and prepare of resources used in operations. Knowledge from work experience should be transferred. Create a source of knowledge by using a database storage system to exchange in every dimension. Indicators should be prepared. The establishment of learning organization groups should be encouraged. To inspire creativity in creating innovations Training should be organized to provide knowledge about safety. Basic knowledge in specialized armament operations and you should regularly review your knowledge and understanding of the situation.

Keywords: Core competency, Duty competency, non-commissioned officer

บทนำ

สืบเนื่องจากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่ต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 อันเป็นจุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ปัจจุบันมีกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกลไก หลักการและแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางและแนวทางการบริหารงานของส่วนราชการให้มีประสิทธิภาพ และสามารถติดตามประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรม กองทัพอากาศจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2563 (ยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580, น.55) จึงได้มุ่งเน้นการพัฒนากองทัพอากาศในทุกด้านอย่างเป็นระบบเพื่อให้สอดคล้องกับด้านการพัฒนาศักยภาพทางทหารตามยุทธศาสตร์และนโยบายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้กองทัพอากาศ มีขีดความสามารถที่เพียงพอและเหมาะสมในการปฏิบัติการกิจ ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้กองทัพอากาศได้กำหนดนโยบายด้านกำลังพล ข้อที่ 1.1 บริหารจัดการกำลังพล ให้มีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงกลาโหม ตลอดจนภารกิจ โครงสร้าง ยุทธศาสตร์ และงบประมาณกองทัพอากาศ และข้อที่ 1.3 ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะของกำลังพลทุกระดับ โดยผ่านการจัดการความรู้และโครงการศึกษา รวมถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือเพื่อสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรม สร้างองค์ความรู้ใหม่และลดกระบวนการ ขั้นตอน ในการปฏิบัติงาน เพื่อรองรับการพัฒนากำลังกองทัพอากาศ ได้แก่ มิติทางอากาศ มิติไซเบอร์ และมิติอวกาศ (ยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580, น.4) กองทัพอากาศจึงได้มอบหมายให้กรมกำลังพลกองทัพอากาศกำหนดสมรรถนะของกำลังพล ไว้ 3 ด้าน ได้แก่ สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย 1) พร้อมปฏิบัติการกิจ 2) ทำงานเป็นหนึ่งเดียว 3) มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย 4) สร้างความท้าทายด้วยนวัตกรรม สมรรถนะหน้าที่ ประกอบด้วย 1) ความชำนาญทหารอากาศในงานสรรพาวุธ 2) ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการสรรพาวุธ 3) จิตสำนึกด้าน ความปลอดภัยในการปฏิบัติงานสรรพาวุธ และสมรรถนะด้านการบริหาร ซึ่งเป็นสมรรถนะของนายทหารชั้นสัญญาบัตร

กองบิน 1 ซึ่งเป็นหน่วยงานขึ้นตรงหนึ่งในส่วนราชการกองทัพอากาศ มีโครงสร้างหน่วยงานแบ่งตามสายงานต่าง ๆ และหนึ่งในนั้น คือ แผนกสรรพาวุธ กองเทคนิค กองบิน 1 มีหน้าที่รับผิดชอบงานการสนับสนุน การการใช้กำลังทางอากาศ โดยมีภารกิจหน้าที่ ในการดำเนินการปฏิบัติเกี่ยวกับการสรรพาวุธ การซ่อมบำรุงอุปกรณ์และบริษัทสรรพาวุธ ภาคพื้น ภาคอากาศชั้นกลาง การพัสดุ และให้การฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานสรรพาวุธ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติภารกิจของกองบิน 1 ปัจจุบันนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 มีจำนวนอัตราบรรจุ จำนวน 246 คน มีภาระงานตามตำแหน่งหน้าที่ที่กำหนด และภาระงานตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้จากรายงานตัวชี้วัดประจำเดือน พบว่าในปี พ.ศ. 2566 มีปริมาณงาน/เดือนคิดเป็น ร้อยละ 131 ซึ่งปริมาณงานกับชั่วโมงการปฏิบัติงานต่อคนไม่เหมาะสมกัน ภาระงานที่ต้องปฏิบัติมีมากกว่าที่บุคลากรจะสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้เกิดการสะสมของปริมาณงานที่ต้องปฏิบัติ จากการศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประเด็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การอบรม ศึกษา เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติได้อย่างตรงจุด ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากคุณสมบัติแรกเริ่มเข้ามาของกำลังพล หรือการให้การเรียนรู้ การอบรมศึกษาเพิ่มเติมจากหลักสูตรภายในที่มีความจำกัดเรื่องจำนวนผู้เข้ารับการศึกษาได้ในแต่ละปีที่มีความสอดคล้องกับงบประมาณขององค์กร

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ซึ่งจะนำไปสู่การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 เพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงานตามนโยบายของกองทัพอากาศ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก และสมรรถนะหน้าที่
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวนสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมในส่วนของ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงาน ดังนี้

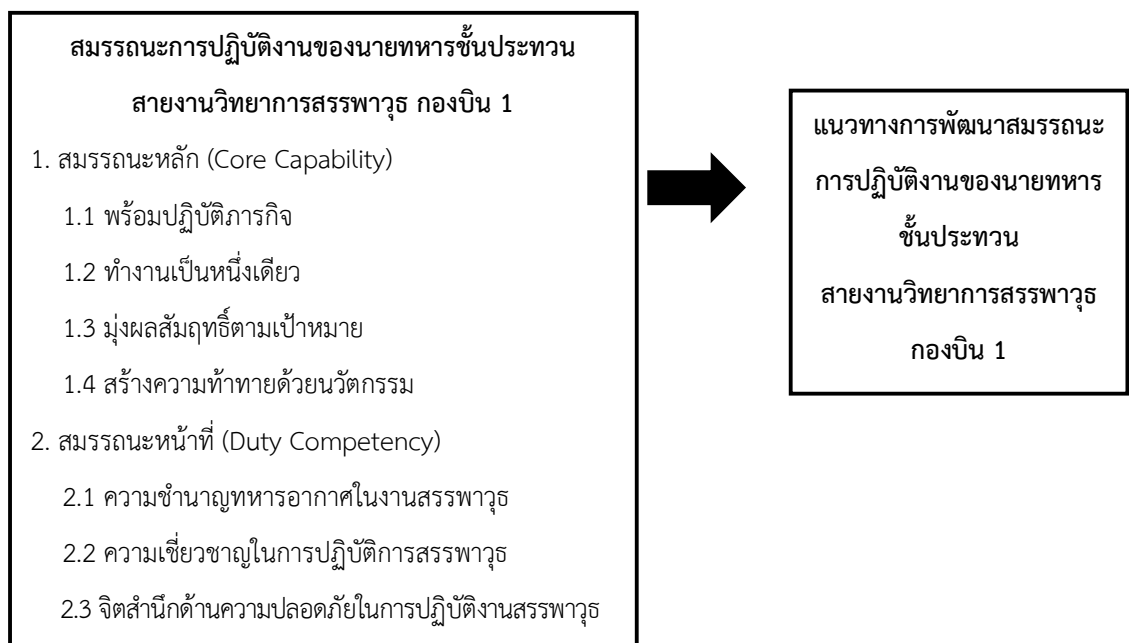
1. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ
  - 1.1 ความหมายของสมรรถนะ
  - 1.2 ประเภทสมรรถนะ
  - 1.3 สมรรถนะกำลังพลกองทัพอากาศ

- 1.4 สมรรถนะนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1
  - 1.4.1 สมรรถนะหลัก
  - 1.4.2 สมรรถนะหน้าที่
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
  - 2.1 ความหมายของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
  - 2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
  - 2.3 แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
  - 2.4 กฎหมายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง
3. บริบทของหน่วยงาน และสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 4.1 งานวิจัยภายในประเทศ
  - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ที่กำหนดในประกาศกองทัพอากาศ เรื่อง สมรรถนะของกองทัพอากาศ (กองทัพอากาศ 2555, น. 1-2) ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะหลัก และสมรรถนะหน้าที่ มาพัฒนากรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการ
สรรพาวุธ กองบิน 1 ผู้วิจัยได้มีวิธีวิจัยแบบผสมผสาน มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

**ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาระดับสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการ
สรรพาวุธ กองบิน 1** การวิจัยขั้นตอนนี้ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นายทหารชั้นประทวน ในสังกัดสายงานวิทยาการ
สรรพาวุธ กรมสรรพาวุธทหารอากาศ จำนวนทั้งสิ้น 246 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 6 มิถุนายน 2565) (แผนกกำลังพล
กรมสรรพาวุธทหารอากาศ)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ นายทหารชั้นประทวน ในสังกัดสายงานวิทยาการ
สรรพาวุธ กรมสรรพาวุธทหารอากาศ การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ Yamane (1967,
p. 725) โดยใช้สูตรการหาแบบทราบจำนวนประชากร โดยกำหนด ค่าความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนไม่
เกินร้อยละ 5 วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยใช้หน่วยชั้นตรงเป็นชั้นภูมิ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการออกแบบเนื้อหา ในแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามจะใช้คำถามแบบปลาย
ปิด แบ่งแบบสอบถาม ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบปลายปิดชนิดเลือกตอบ ได้แก่ อายุ
ระดับการศึกษา ชั้นยศ ระดับปฏิบัติงาน และหน่วยชั้นตรง

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ
กองบิน 1 ตามสมรรถนะกำลังพลกองทัพอากาศ 2 ด้าน คือ 1) สมรรถนะหลัก 2) สมรรถนะหน้าที่ โดยแบบสอบถาม
ในตอนที่ 2 จะเสนอมาตรวัดแบบ Rating scales ตามแบบวิธีของ Likert โดยมีระดับการวัด 5 ระดับ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ,
2555, น. 86-87) ให้ค่าน้ำหนัก โดยถือเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง สมรรถนะการปฏิบัติงานระดับมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง สมรรถนะการปฏิบัติงานระดับมาก
- คะแนน 3 หมายถึง สมรรถนะการปฏิบัติงานระดับปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง สมรรถนะการปฏิบัติงานระดับน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง สมรรถนะการปฏิบัติงานระดับน้อยที่สุด

2.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ มีดังนี้

2.1.1 สร้างแบบสอบถามขึ้นตามกรอบข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่
1) สมรรถนะหลัก 2) สมรรถนะหน้าที่ โดยใช้นิยามศัพท์เฉพาะ ที่กำหนดไว้เป็นหลักในการสร้างคำถามต่าง ๆ ให้
ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาคณิศน์ เพื่อทำการตรวจสอบ แนะนำ เพื่อแก้ไข
และปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความถูกต้องและเหมาะสม

2.1.2 การทดสอบความเที่ยงตรง (Content validity) โดยนำแบบสอบถาม ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงของเนื้อหา วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง โดยประยุกต์ใช้วิธีการของ IOC (Index of consistency) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 คะแนน

2.1.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนนำเครื่องมือไปตรวจคุณภาพ โดยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของ Cronbrach (สิน พันธุ์พินิจ, 2554, น.193) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.942 และรายด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะหลัก ค่าความเชื่อมั่น 0.937 และด้านสมรรถนะหน้าที่ ค่าความเชื่อมั่น 0.952

2.1.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความเชื่อมั่น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเนื้อหาอีกครั้ง แล้วดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการด้วยวิธีใช้แบบสอบถาม โดยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษาวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยประสานขอเข้าเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 วิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แล้วนำค่าที่ได้มาแปลผล โดยกำหนดช่วงความกว้างของอันตรภาคชั้น เพื่อแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 123)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง สมรรถนะการปฏิบัติงานระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง สมรรถนะการปฏิบัติงานระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง สมรรถนะการปฏิบัติงานระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง สมรรถนะการปฏิบัติงานระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง สมรรถนะการปฏิบัติงานระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการ สรรพาวุธ กองบิน 1 เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

นำผลการวิจัยจากขั้นตอนที่ 1 ในข้อค้นพบที่มีระดับการปฏิบัติงานต่ำสุด ด้านละ 1 ข้อ มาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อใช้ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) แบบเจาะจงด้วยตนเอง (Purposive sampling) เพื่อทำการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (In-Depth interview) จำนวน 2 กลุ่ม จำนวนทั้งหมด 8 คน โดยกำหนดคุณสมบัติผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

1.1 กลุ่มผู้บังคับบัญชาหน่วยขึ้นตรง ในสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 จำนวน 3 คน (เป็นผู้บังคับบัญชาระดับชั้นยศ น.ต. - น.อ.) เนื่องจากเป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับผู้บริหารหน่วยขึ้นตรง และผู้บริหารระดับนโยบาย มีหน้าที่ ในการตรวจสอบและประเมินผลสมรรถนะในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 1 ตามนโยบายกองทัพอากาศ

1.2 กลุ่มข้าราชการสายงานวิทยาการสรรพาวุธ นายทหารชำนาญงาน (อายุมากกว่า 55 ปี) จำนวน 5 คน (เป็นนายทหาร ระดับชั้นยศ ร.ต. - ร.ท.) เนื่องจากเป็นหัวหน้าระดับนายตรวจ ที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบกำกับดูแลเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์สมรรถนะการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยนำประเด็นที่จะศึกษามากำหนดกรอบคำถาม ไว้อย่างรอบคอบ ครอบคลุมเนื้อหาและมีความยืดหยุ่นต่อการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

3.1 ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูล เพื่อทำการสัมภาษณ์

3.2 ประสานไปยังผู้ให้ข้อมูลเพื่อขอเข้าสัมภาษณ์ กำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

3.3 ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ ที่กำหนด

3.4 ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และบันทึกเสียงผู้ให้สัมภาษณ์ โดยก่อนบันทึกเสียงผู้วิจัยจะขออนุญาตจากผู้ให้สัมภาษณ์ ก่อนทุกครั้ง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัย

การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ครั้งนี้ นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับสมรรถนะหลักการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการ สรรพาวุธ กองบิน 1

จากผลการศึกษาสมรรถนะหลักการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะหลักการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ด้านสมรรถนะหลักภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะหลักการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
1. พร้อมปฏิบัติภารกิจ	4.44	0.648	มาก	1
2. ทำงานเป็นหนึ่งเดียว	4.39	0.678	มาก	2
3. มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย	4.37	0.691	มาก	3
4. สร้างความท้าทายด้วยนวัตกรรม	4.12	0.747	มาก	4
รวม	4.33	0.691	มาก	

จากตารางที่ 1 ระดับสมรรถนะหลักการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 พบว่า สมรรถนะหลักในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.691) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านพร้อมปฏิบัติภารกิจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.648) รองลงมาคือด้านทำงานเป็นหนึ่งเดียว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.678) รองลงมาคือด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.691) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านสร้างความท้าทายด้วยนวัตกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.747) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะหน้าที่การปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1

จากผลการศึกษาสมรรถนะหน้าที่การปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะหน้าที่การปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ด้านสมรรถนะหน้าที่ภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะหน้าที่การปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	ลำดับ
1. ความชำนาญทหารอากาศในงานสรรพาวุธ	4.29	0.726	มาก	2
2. ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการสรรพาวุธ	4.27	0.741	มาก	3
3. จิตสำนึกด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานสรรพาวุธ	4.35	0.689	มาก	1
รวม	4.30	0.718	มาก	

จากตารางที่ 2 ระดับสมรรถนะหน้าที่การปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการ สรรพาวุธ กองบิน 1 พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.718) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านจิตสำนึกด้านความปลอดภัย ในการปฏิบัติงานสรรพาวุธ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.689) รองลงมาคือ ด้านความชำนาญทหารอากาศในงานสรรพาวุธ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.726) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการสรรพาวุธ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.741) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงาน วิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1

จากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงาน วิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 สมรรถนะหลัก และสมรรถนะหน้าที่ มีดังนี้

3.1 สมรรถนะหลัก

3.1.1 ด้านพร้อมปฏิบัติการกิจ ท่านวางแผนและเตรียมงานล่วงหน้าต่อภารกิจของกองทัพอากาศ อย่างสม่ำเสมอ แนวทางพัฒนาสมรรถนะ คือ 1) นายทหารชั้นประทวนทุกคนควรได้รับอบรม ศึกษา ฝึกงาน เพื่อพัฒนาตนเองให้สามารถรองรับการปฏิบัติการกิจในทุกด้านได้อย่างเรียบร้อยสมบูรณ์ 2) นายทหารชั้นประทวนควรมีการประชุมวางแผนงานเป็นประจำ เพื่อทราบถึงบทบาทหน้าที่และแนวทางในการปฏิบัติงานที่ดีที่สุด และมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับผู้ปฏิบัติงานอย่างชัดเจนเหมาะสม 3) นายทหารชั้นประทวนควรเตรียมความพร้อมและตรวจสอบสภาพของทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงานในหน่วยงานให้มีขีดความสามารถพร้อมปฏิบัติงานได้สูงสุด 4) ข้าราชการนายทหารชั้นประทวน ควรมีการจัดรวบรวมผลของการปฏิบัติงาน และจัดทำสถิติ เพื่อคาดการณ์พยากรณ์การปฏิบัติงานในวงรอบต่อไปได้ล่วงหน้า

3.1.2 ด้านทำงานเป็นหนึ่งเดียว ท่านสามารถจัดทำฐานข้อมูลองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ แนวทางพัฒนาสมรรถนะ คือ 1) ผู้บังคับบัญชาสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรส่งเสริมให้นายทหารชั้นประทวนได้ถ่ายทอดความรู้จากประสบการณ์ทำงานออกมาโดยวิธีการเขียนตำราหรือคู่มือการปฏิบัติงาน เพื่อรวบรวมเก็บเป็นฐานข้อมูลสำหรับใช้ร่วมกัน 2) ผู้บังคับบัญชาสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรสร้างแหล่งความรู้โดยระบบการจัดเก็บข้อมูลการปฏิบัติงานแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อควบคุมและติดตามการปฏิบัติงานทำให้เกิดการหยั่งรู้สถานการณ์เดียวกัน แบบ real time 3) นายทหารชั้นประทวนควรนำฐานข้อมูลที่มีอยู่มาประชุม พุดคุย หาข้อสรุป เพื่อให้เกิดความถูกต้องชัดเจนเข้าใจตรงกัน ลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานผิดพลาด

3.1.3 ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ท่านสามารถสร้างตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม แนวทางพัฒนาสมรรถนะ คือ 1) นายทหารชั้นประทวนควรบันทึกผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ และเป็นข้อมูลจริงที่ได้จากการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างตัวชี้วัดที่มีความเที่ยงตรงเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหน่วย 2) นายทหารชั้นประทวน ควรมีตัวชี้วัด (KPI) หน่วยที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน และสามารถรายงานผลการปฏิบัติงานต่อ

ผู้บังคับบัญชาได้อย่างถูกต้องชัดเจน 3) นายทหารชั้นประทวน ควรนำผลการชี้วัดการปฏิบัติงานมาใช้ในพิจารณาเพื่อวางแผนการปฏิบัติงานในไตรมาสต่อไป

3.1.4 ด้านสร้างความท้าทายด้วยนวัตกรรม ท่านสร้างนวัตกรรมที่เห็นผลเป็นรูปธรรมในการพัฒนาหน่วยงาน แนวทางพัฒนาสมรรถนะ คือ 1) ผู้บังคับบัญชาสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรส่งเสริม นายทหารชั้นประทวน ให้มีการแสดงความคิดสร้างสรรค์ที่จะสร้างนวัตกรรมในการปฏิบัติงาน โดยการจัดประชุมชี้แจง สัมมนา พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิด วิธีการ ที่จะนำไปสู่การออกแบบสร้างนวัตกรรมเพื่อช่วยให้สามารถปฏิบัติงานได้ดีขึ้น 2) ผู้บังคับบัญชาสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรส่งเสริมนายทหารชั้นประทวนได้ส่งผลงานเข้าประกวดนวัตกรรมของกองทัพอากาศเป็นประจำทุกปี 3) นายทหารชั้นประทวน ควรมีการจัดตั้งกลุ่มองค์กรแห่งการเรียนรู้ (LO) เก็บรวบรวมข้อมูลและถ่ายทอดความรู้ภายในหน่วยให้เป็นรูปธรรม 4) นายทหารชั้นประทวนควรได้รับการพัฒนาความรู้ แนวคิด โดยการสร้างแรงบันดาลใจ

เช่น การศึกษาดูงานต่างหน่วยต่างองค์กร เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และเพิ่มพูนความรู้ด้านนวัตกรรมเทคโนโลยี

3.2 สมรรถนะหน้าที่

3.2.1 ด้านความชำนาญทหารอากาศในงานสรรพาวุธ ท่านสามารถศึกษาวิจัย และพัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือช่วยในการปฏิบัติงาน สายงานสรรพาวุธได้ แนวทางพัฒนาสมรรถนะ คือ 1) ผู้บังคับบัญชาสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรส่งเสริมนายทหารชั้นประทวนให้สามารถพัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ช่วยในการปฏิบัติงานของตนเองและส่งผลงานเข้าขอทุนสนับสนุนเพื่อวิจัยพัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ให้ดีขึ้น 2) ผู้บังคับบัญชาสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรส่งเสริมนายทหารชั้นประทวน ได้รับการอบรมความรู้เรื่องการวิจัยพัฒนาจากศูนย์วิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการบินและอวกาศ (ศวอ.) เพื่อให้ นายทหารชั้นประทวนได้รับการเสริมสร้างศักยภาพในการศึกษาวิจัยและพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์

3.2.2 ด้านความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการสรรพาวุธ ท่านมีส่วนร่วมในการประชุมร่วมกับสายวิทยาการอื่นๆ อย่างสม่ำเสมอ แนวทางพัฒนาสมรรถนะ คือ 1) ผู้บังคับบัญชาสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรส่งเสริมนายทหารชั้นประทวน ให้เข้าร่วมประชุมโดยมีการแบ่งระดับความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ตรงตามหัวข้อในการประชุม 2) ผู้บังคับบัญชาสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรจัดการประชุมให้นายทหารชั้นประทวนแบบทุกระดับ เพื่อให้ นายทหารชั้นประทวนได้แสดงความคิดเห็นที่ตกผลึกแล้วมาแลกเปลี่ยนกันในทุกมิติ เป็นการเสริมสร้างพัฒนาความมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบ

3.2.3 ด้านจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานสรรพาวุธ ท่านมีความไวต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงต่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงานสรรพาวุธ แนวทางพัฒนาสมรรถนะ คือ 1) ผู้บังคับบัญชาสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรส่งเสริมนายทหารชั้นประทวน อบรมความรู้เรื่องความปลอดภัย ความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานสรรพาวุธ เพื่อให้เกิดความตระหนักรู้ 2) ผู้บังคับบัญชาสายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรส่งเสริมนายทหารชั้นประทวน อบรมความรู้เรื่องความปลอดภัยในการปฏิบัติงานสรรพาวุธในทุกด้านที่มีความอันตรายสูง 3) นายทหารชั้นประทวน ควรอบรมหลักสูตรศึกษา เพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานรู้ทันต่อสถานการณ์ มาตรการด้านความปลอดภัย และควรได้รับการทบทวนความรู้อย่างสม่ำเสมอ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพักรุก กองบิน 1 มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพักรุก กองบิน 1

1.1 ระดับสมรรถนะหลักการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพักรุก กองบิน 1

1.1.1 ด้านพร้อมปฏิบัติภารกิจ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 6. ท่านวางแผนและเตรียมงานล่วงหน้าต่อภารกิจของกองทัพอากาศอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ เจริญสุข และ กฤษณา มุฮัมหมัด (2564) สมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร กองบัญชาการหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า ปัจจัยสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน น้อยที่สุด คือ ด้านคุณค่าทางวิชาชีพ

1.1.2 ด้านทำงานเป็นหนึ่งเดียว พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 6. ท่านสามารถจัดทำฐานข้อมูลองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของภาณุมาศ เวหาค (2559) สมรรถนะหลักกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานด้านงานข่าวของข้าราชการทหาร สังกัดกอง 6 ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า การปฏิบัติงานสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่แทนกันได้ หากมีผู้หนึ่งผู้ใดติดภารกิจหรือเกิดเจ็บป่วยกะทันหัน ข้อมูลจะมีการส่งต่อกันอย่างเป็นระบบ

1.1.3 ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 6. ท่านสามารถสร้างตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของปทุมฉวี นาคเงิน (2558) สมรรถนะหลักกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า สมรรถนะของข้าราชการทหารด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์มีสหสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

1.1.4 ด้านสร้างความท้าทายด้วยนวัตกรรม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 2. ท่านสร้างนวัตกรรมที่เห็นผลเป็นรูปธรรมในการพัฒนาหน่วยงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทิยา เกตุราม (2557) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของกำลังพลศูนย์วิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการบินและอวกาศ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย โดยมีกลยุทธ์การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นกลยุทธ์นำ

1.2 ระดับสมรรถนะหน้าที่การปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพักรุก กองบิน 1

1.2.1 ด้านความชำนาญทหารอากาศในงานสรรพักรุก พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 5. ท่านสามารถศึกษาวิจัยและพัฒนาอุปกรณ์ เครื่องมือช่วยในการปฏิบัติงานสายงานสรรพักรุกได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของอะโนทัย สุขประสงค์ (2559) รูปแบบการพัฒนากำลัง

พลระดับนายทหารชั้นประทวน สังกัดกองพันทหารช่างเครื่องมือพิเศษในด้านการก่อสร้าง พบว่า กำลังพลส่วนใหญ่ จบการศึกษาไม่ตรงกับตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในปัจจุบัน จึงส่งผลมีความจำเป็นพัฒนากำลังพล

1.2.2 ด้านความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการสรรพาวุธ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 8. ท่านมีส่วนร่วมในการประชุมร่วมกับสายวิทยาการอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของปยุตนววัชร นาคเงิน (2558) สมรรถนะหลักกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า ข้าราชการทหารมีการขวนขวาย สนใจใฝ่รู้ เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพความรู้ของตนให้มีความสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

1.2.3 ด้านจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานสรรพาวุธ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 6. ท่านมีความไวต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ต่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงานสรรพาวุธ สอดคล้องกับงานวิจัยของภาณุมาศ เวหาด (2559) สมรรถนะหลักกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ด้านงานข่าวของข้าราชการทหาร สังกัด กอง 6 ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานข่าว เป็นสิ่งที่ต้องตระหนักเป็นสิ่งสำคัญ เพราะส่งผลต่อการวิเคราะห์ข่าวกรอง ด้านความมั่นคงของชาติ

2. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 โดยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 สมรรถนะด้านพร้อมปฏิบัติการกิจ ข้าราชการนายทหารชั้นประทวนต้องมีการเรียนรู้จนรอบรู้ในงานที่ปฏิบัติ เตรียมความพร้อมของทรัพยากรทุกด้านให้มีขีดความสามารถพร้อมปฏิบัติงานได้สูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ เจริญสุข และ กฤษฎา มุฮัมหมัด (2564) สมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร กองบัญชาการหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า ทางองค์การควรมีการมอบหมายงานให้มีความเหมาะสมและมีขีดจำกัดของความสามารถ มีการวัดผลการปฏิบัติงาน

2.2 สมรรถนะด้านทำงานเป็นหนึ่งเดียว ส่งเสริมให้ข้าราชการนายทหารชั้นประทวน ได้ถ่ายทอดความรู้จากประสบการณ์ทำงานออกมาโดยวิธีการ การจัดการองค์ความรู้ไว้เป็นฐานข้อมูลเดียว (single data) ที่สามารถใช้ร่วมกันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของภาณุมาศ เวหาด (2559) สมรรถนะหลักกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ด้านงานข่าวของข้าราชการทหาร สังกัดกอง 6 ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า มีความร่วมแรงร่วมใจกันดีในการปฏิบัติงาน สามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่แทนกันได้ สามารถทำงานเป็นทีม

2.3 สมรรถนะด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ข้าราชการนายทหารชั้นประทวนควรบันทึกผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ สร้างตัวชี้วัดที่มีความเที่ยงตรงเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหน่วย สอดคล้องกับงานวิจัยของปยุตนววัชร นาคเงิน (2558) สมรรถนะหลักกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถพิเศษแล้วประเมินผลตามเป้าหมายที่กำหนด

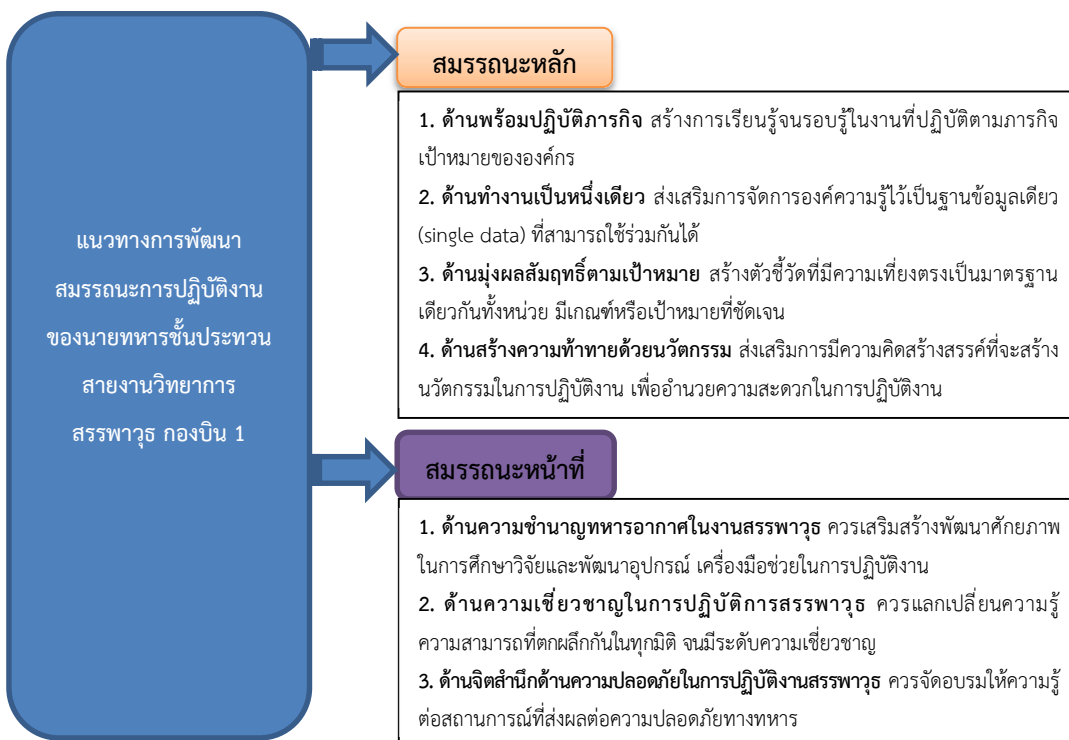
2.4 สมรรถนะด้านสร้างความท้าทายด้วยนวัตกรรม ควรส่งเสริมให้ข้าราชการนายทหารชั้นประทวนในหน่วยมีความคิดสร้างสรรค์ที่จะสร้างนวัตกรรมในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทิยา เกตุราม (2557)

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของกำลังพลศูนย์วิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการบินและอวกาศด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพจำเป็นยิ่งต่อเป้าหมายกองทัพอากาศ โดยมีกลยุทธ์การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นกลยุทธ์นำเพื่อพัฒนากำลังพลในแต่ละสายวิทยาการอย่างเป็นรูปธรรม

2.5 สมรรถนะด้านความชำนาญทหารอากาศในงานสรรพาวุธ ควรส่งเสริมให้ข้าราชการนายทหารชั้นประทวนพัฒนาเครื่องมือช่วยในการปฏิบัติงาน มีการอบรมความรู้เสริมสร้างศักยภาพในเรื่องการวิจัยพัฒนาเครื่องมือช่วยในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของอะโนทัย สุขประสงค์ (2559) รูปแบบการพัฒนากำลังพลระดับนายทหารชั้นประทวน สังกัดกองพันทหารช่างเครื่องมือพิเศษในด้านงานก่อสร้าง พบว่า การฝึกอบรมจากการเรียนรู้ในที่ทำงานจริงช่วยให้นายทหารชั้นประทวนมีทักษะได้รวดเร็วตรงความจำเป็นกับการปฏิบัติงาน

2.6 สมรรถนะด้านความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการสรรพาวุธ ควรให้ข้าราชการนายทหารชั้นประทวนได้แสดงความคิดเห็นที่ตลกกลิ้งแล้วมาแลกเปลี่ยนกันในทุกมิติ เกิดการประยุกต์ใช้ความรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของปทุมณวัชร นาคเงิน (2558) สมรรถนะหลักกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร ศูนย์รักษาความปลอดภัยกองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า ควรมีการจัดการฝึกอบรมความรู้ด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ๆ ให้ข้าราชการมีทักษะที่ชำนาญและเชี่ยวชาญในทุกมิติ เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้มีความชำนาญอยู่เสมอตลอดเวลา

2.7 สมรรถนะด้านจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานสรรพาวุธ ควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยในการปฏิบัติงานสรรพาวุธที่มีความเฉพาะด้าน มีความรอบรู้ต่อสถานการณ์ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยทางทหาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุมาศ เวหาต (2559) สมรรถนะหลักกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ด้านงานข่าวของข้าราชการทหาร สังกัดกอง 6 ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย พบว่า ข้าราชการทหารในสังกัดทุกนายล้วนมีการรักษาความปลอดภัย ความลับอย่างเคร่งครัด ไม่ปล่อยให้ข่าวรั่วไหลไปจนถึงฝ่ายตรงข้าม

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน สายงานวิทยาการ สรรพาวุธ กองบิน 1 มีข้อเสนอแนะจากการค้นพบ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

1.1 สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นายทหารชั้นประทวนได้พัฒนาตนเองในด้านวิชาการ ที่ได้จากการปฏิบัติงานมาจัดทำในรูปแบบคู่มือ (KM) พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้นายทหารชั้นประทวนได้ฝึกฝนทักษะ เพิ่มความชำนาญในการปฏิบัติงานและพัฒนางานหรือแก้ไขให้ดีขึ้น สร้างสรรค์เป็นการวิจัยในหน่วยงาน

1.2 สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นายทหารชั้นประทวน มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานร่วมกัน โดยการจัดสัมมนาหรือเสวนาในหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรม ให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรอย่างมั่นคงยั่งยืน

1.3 สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนหรือควรมีนโยบายที่สร้างแรงจูงใจ แรงบันดาลใจ ให้นายทหารชั้นประทวนได้รับการศึกษา อบรม เรียนรู้ เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องให้ศักยภาพสูงขึ้น และนำความรู้ ความสามารถมาใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.4 สายงานวิทยาการสรรพาวุธ กองบิน 1 ควรมีนโยบายในการเติบโต ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่งานสูงขึ้น ที่ได้จากการเรียนรู้ ศึกษา และสั่งสมประสบการณ์จนรอบรู้ในทุกด้านเกิดความชำนาญ ความเชี่ยวชาญในสายงานของตนเอง เพื่อเป็นการรักษาคนเก่งให้อยู่ในองค์กรทั้งยังสามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคลากรภายในองค์กรได้เป็นองค์กรที่มีความมั่นคง ยั่งยืน โดยอาศัยปัจจัยภายในที่มีความพร้อม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบถึงสมรรถนะของแต่ละหน่วยงาน เพื่อหาแนวทางพัฒนาสมรรถนะที่เหมาะสมแต่ละหน่วยงาน ทั้งจากสมรรถนะที่ สำนักงาน ก.พ. กำหนด และสมรรถนะที่ใช้ในกองทัพที่กระทรวงกลาโหม กำหนด

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน

รายการอ้างอิง

กองทัพอากาศ. (2563). *ยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580) ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2563*. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2565 , จาก <https://welcome-page.rtaf.mi.th/>

กองทัพอากาศ. (2555). *ประกาศกองทัพอากาศ เรื่อง สมรรถนะของกองทัพอากาศ ณ วันที่ 7 ธันวาคม 2555* จาก <https://welcome-page.rtaf.mi.th/>

จุฑามาศ เจริญสุข และ กฤษฎา มุฮัมหมัด. (2564). *สมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร กองบัญชาการหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล)*

- ธวัชชัย ผลสะอาด. (2559). *สมรรถนะกำลังพลสำรองร้อยที่ 1 กองพันทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ค่ายพรหมโยธิน อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี: กรณีศึกษาเปรียบเทียบระบบการเกณฑ์ทหารและการรับราชการทหารโดยสมัครใจ*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- อะโนทัย สุขประสงค์. (2559). *รูปแบบการพัฒนากำลังพลระดับนายทหารชั้นประทวน สังกัดกองพันทหารช่าง เครื่องมือพิเศษในดำเนินงานก่อสร้าง* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- ปุกณวัชร นาคเงิน. (2558). *สมรรถนะหลักกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของข้าราชการทหาร ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย*. (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกริก).

ผู้เขียนบทความ

พันจ่าอากาศเอกภิรมย์ คำสบาย นักศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมล diowredbull@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรุณา เชิดจิระพงษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมลล์ karuna.c@nrru.ac.th

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
เรื่อง ประวัติของพระพุทธเจ้าโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนบ้านแม่ละเมา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

THE DEVELOPMENT OF ACADEMIC ACHIEVEMENT IN SOCIAL STUDIES RELIGION
AND CULTURE SUBJECTS ON THE TOPIC OF THE LORD BUDDHA'S HISTORY BY
USING PROGRAMMED INSTRUCTION OF STUDENTS GRADE 2,
BAN MAE LAMAO SCHOOL, MEASOD DISTRICT, TAK PROVINCE

เกตนันนิภา แซ่วือ, มนตรี หลินภู

Ketnipa Saewue, Montree Linphoo

สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Elementary Education, Rajabhat Kamphaengphet University

จังหวัดกำแพงเพชร

Kamphaengphet Province

วารุณี เขื่อนแก้ว

Warunee Khueankaew

โรงเรียนบ้านแม่ละเมา

Mea Lamo School

จังหวัดตาก

Tak Province

Received: July 5, 2024

Revised: July 14, 2024

Accepted: July 16, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนสำเร็จรูปทางการเรียนเรื่องประวัติของพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่อง

พุทธประวัติของพระพุทธเจ้า กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 19 คน โรงเรียนบ้านแม่ละเมา อำเภอมะสอย จังหวัดตาก โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) บทเรียนสำเร็จรูปรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องพุทธประวัติของพระพุทธเจ้า จำนวน 7 แผน 2) แบบทดสอบผลวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ 3) แบบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าทดสอบทีที่ไม่อิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องประวัติของพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 93.95/92.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการใช้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.49, S.D.=0.46)

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประวัติพระพุทธเจ้า

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) establish and find out the effectiveness of programmed instruction on the topic of the Buddha's biography of 2nd grade students at Ban Mae Lamao School, to meet the 80/80 criterion, 2) compare academic achievement before and after learning management with programmed instruction on the topic of the Buddha's biography of 2nd grade students at Ban Mea Lamao School, and 3) study the satisfaction of 2nd grade students at Ban Mae Lamao School toward the learning management by using programmed instruction on the topic of the Buddha's biography. The sample consists of 19 total number of 2nd grade students at Ban Mea Lamao, Mae Sot District, Tak Province, by purposive sampling selection. The research tools consist of 1) the seven programmed instructions of the social studies, religion and culture subject on the topic of the Buddha's biography, 2) the achievement test on the topic of Buddha's History, and 4) satisfaction questionnaire toward the programmed instruction. Statistics employed in analysis consists of Mean ($\bar{X}$), Standard Deviation (S.D.), and Dependent Sample t-test. The research results were found that 1) programmed instructions of the Buddha's biography of 2nd grade students had an efficiency of 93.95/92.89, which is higher than the 80/80 criterion, 2) the academic achievement of 2nd grade students who participate the class on the topic of the Buddha's biography after studying was higher than before at a statistical significance of .01, and 3) 2nd Grade students' satisfaction toward the programmed instruction on the topic of the Buddha's biography was overall at the highest level ($\bar{X}$ =4.49, S.D.=0.46).

Keywords: Effectiveness of Programmed Instruction, Academic achievement, Buddha History

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนามนุษย์เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามภายในตัวบุคคลทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ซึ่งหัวใจสำคัญอยู่ที่กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน การฝึกอบรมและการพัฒนาผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวว่า “การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) กล่าวได้ว่าการศึกษช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอย่างเหมาะสม รวมถึงจรรโลงสังคมด้วยองค์ความรู้ด้านต่างๆ การสืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณสมบัติด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจการดำรงชีวิตทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เข้าถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่างๆ เกิดความเข้าใจตนเองและผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับความแตกต่างและมีคุณธรรมสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก โดยเฉพาะกลุ่มสาระศาสนา ศีลธรรม จริยธรรมที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาเกี่ยวกับหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง มีค่านิยมที่ดีงามและยังกำหนดเป็นมาตรฐานไว้ว่า รู้และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ ศาสนา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักธรรมเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมจึงมีความสำคัญในการนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีค่านิยมที่ถูกต้องดีงาม พัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขโดยเฉพาะสังคมไทยมีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่คนส่วนใหญ่นับถือและสามารถนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยซึ่งเป็นนักศึกษาฝึกสอนโรงเรียนบ้านแม่ละเมาและได้รับมอบหมายให้สอนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ส12101) ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 19 คน 1 ห้องเรียน พบว่า นักเรียนมีความสับสนในเนื้อหาที่เรียนและยังขาดแรงจูงใจที่จะเรียนโดยเฉพาะเรื่องประวัติของพระพุทธเจ้าซึ่งส่งผลให้มีคะแนนในการเรียนรายวิชาดังกล่าวที่ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ซึ่งปัญหาที่พบบ่อยสอดคล้องกับการศึกษาของ นาฎยา อินพานิช (2566) ที่สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองโตง “สุรวิตยาคม” ที่พบว่า นักเรียนไม่ชอบวิชาสังคมศึกษาเนื่องจากคิดว่าเป็นวิชาที่น่าเบื่อ ต้องฟังครูบรรยายเป็นส่วนมาก ครูขาดสื่อการเรียนรู้ที่จูงใจจึงเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเป้าหมายของโรงเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทบทวนวรรณกรรมและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้พบว่า การใช้บทเรียนสำเร็จรูปจะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนโดยเฉพาะเรื่องประวัติของพระพุทธเจ้าได้มากขึ้น ตามที่ พระสิทธิพงษ์ สุทิสโน นิรัช เรื่องแสน ปาลมจิต สุขุมาลัย และ วิชิต นาชัยสินธุ์ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า บทเรียนสำเร็จรูปนี้ถือ

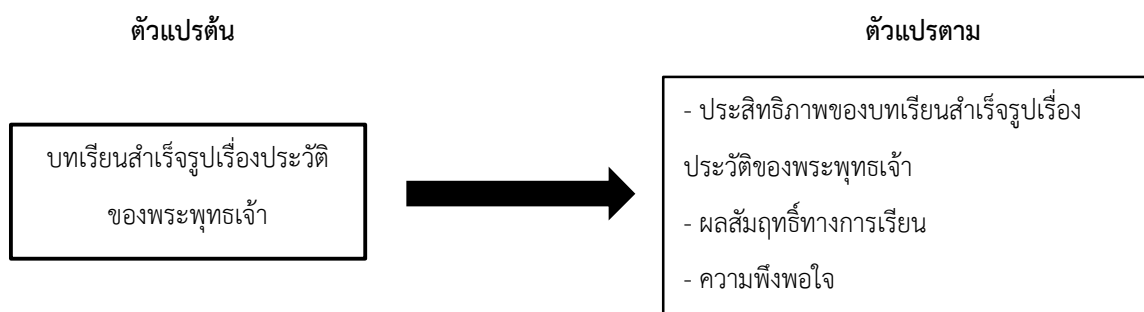
ว่าเป็นการพัฒนาอีกอย่างหนึ่งในการการศึกษาที่เป็นเครื่องมือประกอบการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาบทเรียนด้วยตนเองและช่วยลดปัญหาความแตกต่างทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล สามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบเป็นขั้น เรียนรู้ตามลำดับของเนื้อหาบทเรียน เมื่อเกิดความไม่เข้าใจเนื้อหาสามารถกลับไปทบทวนแล้วจึงค่อยเรียนเนื้อหาต่อ นอกจากนี้บทเรียนสำเร็จรูปยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ อีกทั้ง ยังช่วยลดปัญหาด้านเวลาในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมนอกเวลาเรียนจนเกิดความเข้าใจจากการเรียนรู้ด้วยตนเองอีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการนำบทเรียนสำเร็จรูปมาใช้ออกแบบเป็นขั้นตอนในเนื้อหาหลักสูตรสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ประวัติของพระพุทธเจ้าจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ พัฒนาความรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองซึ่งจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพิ่มสูงขึ้นในระดับที่มีคุณภาพโดยรวมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง พุทธประวัติของพระพุทธเจ้า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง พุทธประวัติของพระพุทธเจ้า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ บทเรียนสำเร็จรูป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) รูปแบบกลุ่มตัวอย่างเดียววัดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ (One Group Pretest- posttest Design) มีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ขอบเขตด้านกลุ่มประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 124 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน ทั้งหมด 19 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2 เขตเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องประวัติของพระพุทธเจ้า

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องประวัติของพระพุทธเจ้า

1.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สำหรับออกแบบด้วยบทเรียนสำเร็จรูปครั้งนี้ ได้แก่ แผนการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมงประกอบด้วย 1) ความสำคัญของพระพุทธศาสนา 2) เรื่องราวของเจ้าชายสิทธัตถะ 3) เส้นทางพุทธองค์ 4) พุทธสาวกสามเณรอรหุส 5) วรุณชาติก 6) วานรินทชาติกและ 7) พุทธศาสนิกชน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องประวัติของพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นบทเรียนสำเร็จรูป จำนวน 7 แผน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการสร้างแผนการเรียนรู้ ประวัติพระพุทธเจ้ารวมถึงตัวชี้วัดในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จากนั้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า ทุกแผนมีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประวัติพระพุทธเจ้า โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนำมาสร้างแบบทดสอบในรูปแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ จากนั้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน อีกทั้งนำไปใช้ทดลอง (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) พบว่า แบบทดสอบมีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.923 ซึ่งได้จำนวนข้อสอบ 20 ข้อ

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องประวัติของพระพุทธเจ้า จำนวน 18 ข้อ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า แบบสอบถามมีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 ให้นักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประวัติพระพุทธเจ้าและเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test)

3.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องประวัติพระพุทธเจ้า จำนวน 7 แผน ๆ ละ 1 ชั่วโมง อีกทั้งมีการบันทึกคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียนเพื่อหาค่าของประสิทธิภาพบทเรียน

3.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิมไปทดสอบผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้ง ภายหลังจากสิ้นสุดการทดลองและเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test)

3.4 นำแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องประวัติพระพุทธเจ้าไปใช้วัดนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยครั้งนี้

สรุปเป็นแบบแผนการวิจัยครั้งนี้ แสดงตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แผนการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) รูปแบบกลุ่มตัวอย่างเดียววัดก่อนและหลังเรียน (One Group Pre-test Post-test Design) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา

Pre-test	Treatment	Post-test
T ₁	X	T ₂

โดยที่ T₁ คือ การทดสอบระยะก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test)

X คือ การจัดการกระทำ (Treatment) ด้วยบทเรียนสำเร็จรูป จำนวน 7 แผน

T₂ คือ การทดสอบระยะหลังการจัดการเรียนรู้ (Post-test)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องประวัติพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา โดยใช้สูตรเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 (E1/E2)

4.2 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องประวัติพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา โดยใช้ทดสอบค่าที่ไม่อิสระต่อกัน (Dependent sample t-test)

4.3 วิเคราะห์แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องประวัติของพระพุทธเจ้าด้วยการหาค่าร้อยละ ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ผลการวิจัย

1. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมเรื่องพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 แสดงตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปทางการเรียนเรื่องพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา ระหว่างใช้และภายหลังการใช้บทเรียน (N=19)

กิจกรรม	คะแนนระหว่างเรียน			คะแนนหลังเรียน			ประสิทธิภาพ E1/E2
	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	
กิจกรรมที่ 1	10	9.53	95.26	20	18.58	92.89	93.95 / 92.89
กิจกรรมที่ 2	10	9.26	92.63				
รวม	20	18.79	93.95				

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูปทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรมเรื่องพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา จำนวน 19 คน ระหว่างใช้และภายหลังการใช้ (E1/E2) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.95/92.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่อง พุทธประวัติของพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา แสดงตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปวิชาสังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรมเรื่องพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา (N=19)

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	19	10.00	2.67		
หลังเรียน	19	18.58	1.54	14.327*	0.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ค่าวิกฤตของ t ที่ระดับ .01, df 18 เท่ากับ 2.552)

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป วิชาสังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง พุทธประวัติของพระพุทธเจ้า ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน มีผลเฉลี่ย เท่ากับ 10.00 และ 18.58 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จเรื่องพุทธประวัติของ พระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา แสดงตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปวิชาสังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรมเรื่องประวัติของพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา (N=19)

	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
2	ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยละความสามารถซึ่งมีเพศชาย-หญิงอย่างเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
3	ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	5.00	0.00	มากที่สุด
4	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5	ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมสำเร็จสูงสุด	5.00	0.00	มากที่สุด
6	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.90	0.30	มากที่สุด
7	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน	4.86	0.36	มากที่สุด
8	เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	5.00	0.00	มากที่สุด
9	การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
10	นักเรียนได้ใช้สื่อการเรียนรู้ต่างๆ ร่วมกัน	4.90	0.30	มากที่สุด
11	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
12	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.76	0.44	มากที่สุด
13	ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอน	4.81	0.40	มากที่สุด
14	นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างสมาชิก เช่น การเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ฯลฯ	4.76	0.44	มากที่สุด
15	มีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล และกลุ่ม	4.81	0.40	มากที่สุด
16	มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
17	ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม	5.00	0.00	มากที่สุด
18	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	4.67	0.48	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.49	0.46	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปวิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมเรื่องพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่

ละเมอ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.46) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) คือ ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถซึ่งมีเพศชาย-หญิงอย่างเหมาะสม ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมสำเร็จสูงสุด เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของนักเรียนและผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่ม รองลงมาคือ ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและนักเรียนได้ใช้สื่อการเรียนรู้ต่างๆ ร่วมกันซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.30) ขณะที่ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.48) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 93.95/92.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ เนื่องด้วยบทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นมีกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีการออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เนื้อหาและทำแบบฝึกหัดในแต่ละรอบเมื่อศึกษาเนื้อหาและทำแบบฝึกหัดแล้วสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ทันที เมื่อนักเรียนทำถูกจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและอยากการเรียนรู้รอบถัดไปซึ่งฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสิทธิพงษ์ สุทัตสนโน นิรัช เรื่องแสน ปาณจิต สุขุมาลัย และวิชิต นายชัยสินธุ์ (2564) ที่พัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องหน้าที่ชาวพุทธโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning (MIAP) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพระปริยัติธรรมปัจฉิมวันวิทยา จังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า บทเรียนมีประสิทธิภาพ 81.91/87.45 และยังสอดคล้องกับศึกษาของ พระวชิรญาณวัฒน์ เตังวารภักทร พิทักษ์นิลนพคุณ และบุญเรือง ศรีเหรียญ (2558) ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องพุทธประวัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อชุดประสม พบว่า สื่อประสมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.96/84.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนเรื่องพุทธประวัติของพระพุทธเจ้า โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องด้วยบทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนดึงดูดความสนใจและทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะศึกษาเนื้อหาที่สอน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ทีละขั้นตอนขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคน แม้บางคนจะเรียนไม่ทันเพื่อนยังสามารถเรียนซ้ำได้ บทเรียนดังกล่าวยังช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ที่มาที่ไปของเนื้อหาพุทธประวัติ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับจริยธรรมและนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้น จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องพุทธประวัติของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้อง นาฎญา อินพานิช (2566) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่องหลักธรรมนำรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้วยบทเรียนสำเร็จรูป พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ กมลฉัตร พิชัย นภากรณ์ ธัญญา (2564) ที่พัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนอนุบาลวังม่วง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแม่ละเมา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่องประวัติของพระพุทธเจ้าอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น มีความเหมาะสมกับวัยและชั้นเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน มีขั้นตอนการออกที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และสามารถฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ห้องเรียนเต็มไปด้วยความสนุกสนาน ตื่นเต้น นักเรียนให้ความสนใจและรับรู้สิ่งที่ครูสื่อออกไปได้อย่างลึกซึ้งจึงทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำกิจกรรมและการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริภา หลอมประโคน พระครูวิริยปัญญาภิษณ และ พระครูสาธุกิจโกศล (2567) ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคอคโค พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้อง มหลัก กอระ และ นีรนาท จุลเนียม (2565) ที่ศึกษาการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรงเรื่องศาสนาในประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจต่อบทเรียนสำเร็จรูปอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป ควรมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ มีการพัฒนาตามขั้นตอนการวิจัย เพราะจะทำให้การพัฒนาบทเรียนทำได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ

1.2 ควรมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปในเนื้อหาอื่น ๆ ที่หลากหลายเพื่อจะได้ช่วยส่งเสริมผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาความความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

1.3 ควรทำบทเรียนสำเร็จรูปในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งจะทำให้เหมาะสมในการเรียนรู้ของผู้เรียนยุคดิจิทัลและจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปกับนวัตกรรมการเรียนรู้อื่นๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ควรมีการพัฒนาต่อยอดบทเรียนสำเร็จรูปกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แพลตฟอร์มที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อให้เหมาะกับการเรียนรู้ยุค VUCA World

2.3 ควรพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมในหัวข้ออื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพและนำไปใช้กับผู้เรียนระดับชั้นต่างๆ ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลณัฐ พิชัย นภาภรณ์ ฉัญญา. (2564). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนอนุบาลวังม่วง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. *วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์*, 6(1), 107-118.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *คำชี้แจงประกอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- นาฏยา อินพานิช. (2566). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องหลักธรรมนำรั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 ปีการศึกษา 2565 เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่อง “นักเรียนขาดความรับผิดชอบต่อสังคมและศีลธรรม”. *วารสารการจัดการองค์กรและพัฒนาสังคม*, 3(1), 47-54.
- พระวชิรญาณม์ เตังวารภกรภัทร พิทักษ์ นิลนพคุณ และบุญเรือง ศรีเหรียญ. (2558). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องพุทธประวัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดสื่อประสม. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 9(3), 134-146.
- พระสิทธิพงษ์ สุทัสสน์ นิรัช เรืองแสน ปาณจิต สุกุมลย์ และ วิชิต นาชัยสินธุ์. (2564). ที่พัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปเรื่องหน้าที่ชาวพุทธโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning (MIAP) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพระปริยัติธรรมปัจฉิมวันวิทยา จังหวัดอำนาจเจริญ. *Journal of Buddhist Education and Research: JBER*, 7(2), 171-180.
- มหลัก กอระ และ นีรนาท จุลเนียม. (2565). การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรงเรื่องศาสนาในประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *Education Journal of Nakhonratchasima College*, 1(2), 108-126.
- ศิริภา หลอมประโคน พระครูวิริยปัญญาภิวังษ์ และ พระครูสาธุกิจโกศล. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคอคอด ตำบลคอคอด อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 15(1), 251-262.

ผู้เขียนบทความ

เกศนีนีภา แซ่วื่อ สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จังหวัด
กำแพงเพชร อีเมลล์ Ketnipa2824@gmail.com

มนตรี หลินภู สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จังหวัด
กำแพงเพชร อีเมลล์ Montreegate@hotmail.com

วารุณี เชื้อนแก้ว โรงเรียนบ้านแม่ละเมา จังหวัดตาก อีเมลล์ Weawrunee@gmail.com

แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ
สถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
Guidelines for Promoting the Performance Image of Police Station
Officials Klang Dong Provincial Police According to Public Opinion

บวร สมบัติธีระ

BOWON SOMBATTEERA

สถานีตำรวจภูธรกลางดง

KLANG DONG PROVINCIAL POLICE STATION

จังหวัดนครราชสีมา

NAKHONRATCHASIMA PROVINCE

Received: July 12, 2024

Revised: July 19, 2024

Accepted: July 22, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง และเพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตในพื้นที่ตำบลกลางดง และตำบลพญาเย็น อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 387 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบสัมภาษณ์ แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาและสรุปข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า ระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจ ภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการบริการทั่วไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา และด้านการควบคุมและจัดการจราจร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า 1) ผู้บังคับบัญชาควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจออกพบปะและสื่อสารกับประชาชนในชุมชนเพื่อรับฟังปัญหาและนำมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน 2) ผู้บังคับบัญชาควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ให้

ความสำคัญกับการบริการประชาชน 3) ผู้บังคับบัญชาควรจัดให้มีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยและเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่

คำสำคัญ: ภาพลักษณ์, การปฏิบัติงาน, ข้าราชการตำรวจ,

ABSTRACT

This research aims to investigate the level of work image among police officers stationed at Klang Dong Provincial Police Station and to develop guidelines for enhancing their professional image. The study utilized a sample group comprising residents of Klang Dong Subdistrict and Phaya Yen Subdistrict, Pak Chong District, Nakhon Ratchasima Province, totaling 387 individuals aged 18 years and above, selected through a stratified random sampling method. Data collection instruments included questionnaires, with data analysis conducted using mean values and standard deviations. Additionally, an interview format was employed to gather insights into strategies for promoting the work image of police officers at Klang Dong Provincial Police Station, involving 8 informants. Content analysis was utilized to analyze and summarize the interview data descriptively.

The results of the study found that the level of work image of police officers at Klang Dong Provincial Police Station, Pak Chong District, Nakhon Ratchasima Province. Overall, the level of opinions was at a high level. When considering each aspect, it was found to be at a high level in all 4 areas. When considering each aspect, it was found that general services has the highest average, while criminal justice administration and traffic control and management have the lowest averages, respectively.

Guidelines for promoting the work image of police officers at Klang Dong Provincial Police Station, Pak Chong District, Nakhon Ratchasima Province, found that: 1) Commanders should encourage police personnel to engage and communicate with community members to listen to their concerns and utilize the feedback to improve their operational performance. 2) Supervisors should cultivate an organizational culture that emphasizes the importance of public service within the police station. 3) Supervisors should provide modern and adequate equipment and tools for police personnel to effectively carry out their duties.

Keywords: Image, Operations, Police

บทนำ

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ได้กำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี ตลอดจนมีหน้าที่และอำนาจในการรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาทผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ ตลอดจนมีหน้าที่ดูแล ควบคุม และกำกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ซึ่งปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น อีกทั้งมีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา รวมทั้งรักษาความสงบเรียบร้อยความปลอดภัยของประชาชน และความมั่นคงของราชอาณาจักร รวมทั้งมีหน้าที่ช่วยเหลือ การพัฒนาประเทศตลอดจนเน้นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อให้เกิดความร่วมมือกับประชาชน (พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ, 2565, น. 3)

ภาพลักษณ์ขององค์กร (Corporate image) นั้นเป็นการสะท้อนถึงเอกลักษณ์องค์กร (Corporate identity) หรือสิ่งที่องค์กรกระทำหรือสร้างขึ้นมาได้ การมีภาพลักษณ์องค์กรที่ดี จะสามารถทำให้ผู้มีส่วนได้เสียเกิดการรับรู้และความเข้าใจในเจตนารมณ์ที่องค์กรได้แสดงถึงตัวตนในการทำงาน และส่งผลต่อประสบการณ์ ความเชื่อ ความรู้สึก ความรู้ และความประทับใจของผู้มีส่วนได้เสีย การมีภาพลักษณ์ที่ดีย่อมทำให้สาธารณชนเชื่อถือ ไว้วางใจ และความศรัทธา ซึ่งการสร้างภาพลักษณ์นั้นเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อสถาบันและองค์กรต่างๆ ที่ไม่อาจจะเลยได้เนื่องจาก “ภาพลักษณ์ที่ดี” เป็นการสร้างคุณค่าหรือมูลค่าเพิ่มในใจของประชาชน เพราะภาพลักษณ์เป็นภาพที่บุคคลแต่ละคนสร้างขึ้นมาจากความรู้หรือสัมผัสและมีประสบการณ์กับองค์กรนั้นๆ โดยผ่านกระบวนการสื่อสารและพฤติกรรมขององค์กร ซึ่งหากทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความประทับใจก็จะเกิดความประทับใจก็จะเกิดภาพลักษณ์ทางบวกที่ส่งผลให้การดำเนินงานต่างๆขององค์กรประสบความสำเร็จมีชื่อเสียงได้รับการยอมรับนับถือ (จूरี่รัตน์ เสนาะกรรณ, 2562, น. 151)

อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นองค์กรที่ให้ความสำคัญกับการสร้างภาพลักษณ์องค์กร จึงได้มีการกำหนดนโยบายพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยได้มีความพยายามจัดให้มีการตรวจราชการประจำปีของจเรตำรวจแห่งชาติ ออกตรวจผลการปฏิบัติงานของตำรวจที่ประชาชน ได้สะท้อนภาพลักษณ์ 4 ด้าน คือ 1. งานด้านบริการทั่วไป 2. งานด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา 3. งานด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และ 4. งานด้านการควบคุมและการจัดการ (กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา, 2566, น. 1) และนอกจากนั้นยังได้ดำเนินโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน มีวัตถุประสงค์ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล และเกิดความประทับใจยึดหลักประชาชนเป็นศูนย์กลางให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจ ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำสถานีตำรวจ จึงเน้นการปฏิบัติที่เป็นสาระสำคัญ 2 ประการ คือ 1) บุคลิกภาพตำรวจต้องยิ้มแย้มแจ่มใส แสดงท่าที่เป็นมิตรต่อประชาชน มีกริยาวจาสุภาพ อ่อนโยน ด้วยการทักทายประชาชนก่อน โดยแสดงความเคารพกันตามแบบประเพณีที่ดี แสดงออกถึงความใส่ใจ กระตือรือร้น ในการให้บริการประชาชน ตลอดจนถึงเกียรติประชาชน เพื่อให้เกิดความเคารพยำเกรง ไม่แสดงกริยาท่าทาง ในลักษณะที่หยาดคายดูหมิ่น หรือเหยียดหยาม

ประชาชน และ 2) การปฏิบัติราชการ เน้นการบริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว ตามโครงการสถานีตำรวจเพื่อประชาชน (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2560, น. 2)

ปัจจุบันการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจที่ผ่านมายังพบปัญหาอุปสรรคต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ยังไม่เป็นที่พอใจของประชาชนมากนักและการปฏิบัติงานไม่ค่อยได้รับการยอมรับจากสังคมเท่าที่ควรจนถึงขนาดมีการพุดกันในกลุ่มของบุคคลทั่วไปรวมทั้งในกลุ่มของข้าราชการตำรวจด้วยกันเองว่าตำรวจนั้นต้นทุนทางสังคมต่ำ ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือ การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในแต่ละสถานีตำรวจ ที่พบว่าข้าราชการตำรวจบางส่วนขาดจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่ต่อประชาชนที่เข้ามาติดต่อราชการที่สถานีตำรวจรวมถึงบุคลิกภาพที่มีการแสดงออกแบบเฉื่อยชา เฉยเมย และไม่มีจิตบริการที่ดี จึงทำให้ประชาชนผิดหวังและเสื่อมศรัทธา อันเป็นเหตุให้กระทบต่อตัวข้าราชการตำรวจโดยตรง และยังส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของทั้งองค์กรตำรวจ จากปัญหาการขาดจิตสำนึก และด้านบุคลิกภาพส่วนบุคคลดังกล่าว ข้าราชการตำรวจจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนในด้านขององค์ความรู้ ทักษะทัศนคติ บุคลิกภาพ สังคม และมนุษยสัมพันธ์ ที่ถือว่าเป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลเบื้องต้นของการปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องพบปะใกล้ชิดกับประชาชนหากมีความบกพร่องในด้านใดด้านหนึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานได้ ตั้งแต่ปัญหาเล็กไปจนถึงขั้นกลายเป็นปัญหาใหญ่ได้ในที่สุด (เอกนิษฐ ด้านพิทักษ์ศาสตร์, 2564, น. 299-300)

สถานีตำรวจภูธรกลางดง เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่เป็นหน่วยงานหน้าด่านสำคัญ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีกำลังพลทั้งหมดจำนวน 68 นาย แยกเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร 21 นาย ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน 47 นาย มีพื้นที่รับผิดชอบจำนวน 2 ตำบล คือ ตำบลกลางดง และตำบลพญาเย็น รวม 24 หมู่บ้าน โดยแบ่งการปฏิบัติงานเป็น 5 สายงาน คือ 1. งานอำนวยความยุติธรรม 2. งานจราจร 3. งานสืบสวน 4. งานสอบสวน 5. งานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม (สถานีตำรวจภูธรกลางดง, 2566, น. 1-4) ผลการตรวจราชการตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน (โรงพักเพื่อประชาชน) โดยจรตำรวจแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2566 ของตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มสถานีตำรวจภูธรระดับกลาง สถานีตำรวจภูธรกลางดงอยู่ลำดับที่ 4 ในจำนวน 26 สถานี (กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา, 2566, น. 2) จากผลการตรวจราชการสะท้อนให้เห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดงยังไม่บรรลุเป้าหมายสูงสุด ตลอดจนข้อมูลสถิติการร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง ปี พ.ศ. 2566 ยังพบปัญหาเรื่องร้องเรียนจำนวน 3 เรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับภาพลักษณ์การปฏิบัติหน้าที่ด้านการอำนวยความสะดวก และการใช้กรณียาวาจาที่ไม่สุภาพกับประชาชน (สมุดคู่มือสถิติการร้องเรียน สถานีตำรวจภูธรกลางดง, 2566, น. 2) ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และการสร้างภาพลักษณ์ในการบริการประชาชน รวมทั้งยังไม่เป็นไปตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปรับปรุงส่งเสริมข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดงให้มีภาพลักษณ์ที่ดี ตอบสนองนโยบายของรัฐบาล และนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และจะได้นำผลจากการศึกษามาปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจอันจะ

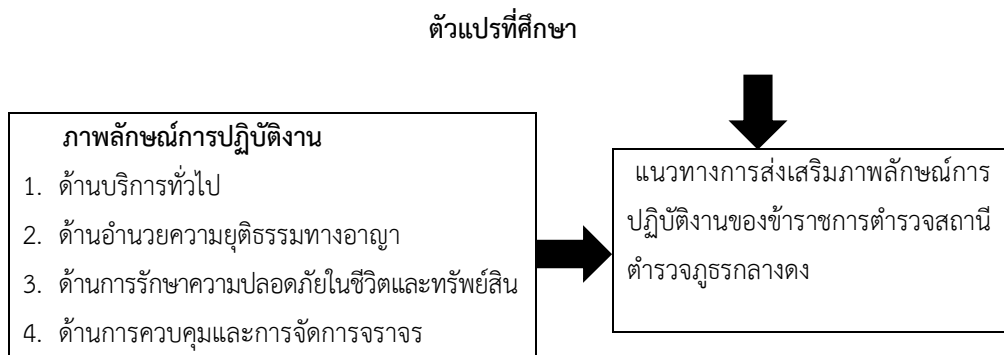
นำมาสู่ความร่วมมือกันระหว่างตำรวจกับประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตพื้นที่อำเภอสถานีตำรวจภูธรกลางดงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจของสำนักงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน 1. ด้านการบริการทั่วไป 2. ด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา 3. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 4. ด้านการควบคุม และจัดการจราจร (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2560)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษา แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง และเพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ได้แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 ขั้นตอนและกำหนดวิธีการวิจัยแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนในเขตในพื้นที่ 2 ตำบล คือ ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 13 หมู่บ้าน และตำบลพญาเย็น อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 11 หมู่บ้าน ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 12,023 คน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตในพื้นที่ 2 ตำบล คือ ตำบลกลางดง จำนวน 13 หมู่บ้าน และตำบลพญาเย็นจำนวน 11 หมู่บ้าน ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 387 คน

1.2.1 คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการหาจำนวนประชากร โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาร์โรว์ ยามาเน่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 199)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการออกแบบเนื้อหาแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามจะใช้คำถามแบบปลายปิด แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม อันได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด และอาชีพ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ทั้ง 4 ด้าน 1. ด้านการบริการทั่วไป 2. ด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา 3. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 4. ด้านการควบคุมและจัดการจราจร ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบวิธีของ Likert โดยมีระดับการวัด 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121) ให้ค่าน้ำหนักโดยถือเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ภาพลักษณ์การปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ภาพลักษณ์การปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีมาก

ระดับ 3 หมายถึง ภาพลักษณ์การปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ภาพลักษณ์การปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ภาพลักษณ์การปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีน้อยที่สุด

2.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎี และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง

2.2.2 กำหนดแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นิยามศัพท์เพื่อนำมาใช้สร้างแบบสอบถาม

2.2.3 สร้างแบบสอบถามขึ้นตามกรอบแนวคิดที่ต้องการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน 1. ด้านการบริการทั่วไป 2. ด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา 3. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 4. ด้านการควบคุมและจัดการจราจร โดยใช้นิยามศัพท์เฉพาะตามตัวแปรที่กำหนดไว้เป็นหลักในการสร้างคำถามต่างๆ ให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

2.2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์เพื่อทำการตรวจสอบและแนะนำเพื่อแก้ไข ปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความถูกต้องและเหมาะสม

2.2.5 การทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เมื่อสร้างแบบสอบถามพร้อมนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ เพื่อตรวจแก้ไขและนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากนั้นนำข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาทำการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง

2.2.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนนำเครื่องมือไปตรวจคุณภาพโดยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของ Cronbach โดยได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 และค่าความเชื่อมั่นรายด้าน ดังนี้

2.2.6.1 ด้านการบริการทั่วไป ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของกรอบภาคเท่ากับ 0.91

2.2.6.2 ด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของกรอบภาคเท่ากับ 0.90

2.2.6.3 ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของกรอบภาคเท่ากับ 0.92

2.2.6.4 ด้านการควบคุมและจัดการจราจร ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของกรอบภาคเท่ากับ 0.953

2.2.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความเชื่อมั่นแล้วมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเนื้อหาอีกครั้ง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) จากเว็บไซต์ และค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยใช้แบบสอบถาม ดังนี้

3.2.1 ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูล เพื่อทำการวิจัย กับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

3.2.2 เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยตนเองโดยประสานขอเข้าเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล

3.2.3 นำแบบสอบถามกลับคืน และดำเนินการรวบรวม และตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับเพื่อนำมาบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรสระดับการศึกษาสูงสุด และอาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แล้วนำค่าที่ได้มาแปลผลโดยกำหนดช่วงความกว้างของอันตรภาคชั้นเพื่อแปลความหมาย ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560 น. 75)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ภาพลักษณ์การปฏิบัติงานระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ภาพลักษณ์การปฏิบัติงานระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ภาพลักษณ์การปฏิบัติงานระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ภาพลักษณ์การปฏิบัติงานระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ภาพลักษณ์การปฏิบัติงานระดับ น้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

นำผลการวิจัยจากขั้นตอนที่ 1 ในข้อค้นพบที่มีต่อระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ต่ำสุด 1 อันดับแรกในแต่ละด้านมาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง เพื่อใช้ในการศึกษา แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 8 คน ประกอบด้วย

1.1 ศาสตราจารย์ พลตำรวจโท ดร.พิศาล มุขแจ้ง เป็นผู้ที่ มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญทางด้านสาขาวิชาอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรมมากกว่า 15 ปี รวมทั้งเป็นอดีตอาจารย์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ และดำรงตำแหน่งรองนายกสมาคมพนักงานสอบสวน

1.2 นายนครินทร์ สีวงศต นายกองค้การบรหการส่วนตำบลพญาเย็นซึ่งเป็นหัวหน้าผู้บรหการองค้การบรหการส่วนตำบล รวมทั้งเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบการบรหการราชการของ องค้การบรหการส่วนตำบลตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค้การบรหการส่วนตำบล

1.3 นายสุเมฆ พลอยงาม กำนันตำบลกลางดง ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ การปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมากกว่า 10 ปี โดยเป็นผู้ที่มีหน้าที่นำนโยบายของรัฐมาใช้กับคนในชุมชน รวมถึงเป็นตัวแทนของท้องถิ่นนำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ติดต่อกับราชการเพื่อประโยชน์ของคนในชุมชนโดยมักจะเป็นเรื่องความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อยของประชาชน

1.4 นายสุฤกษ์ ศรีสังข์ ประธานชมรมผู้สื่อข่าว หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านผู้สื่อข่าว หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ และเคยดำรงตำแหน่งประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

1.5 นายประยูร ศรีวัฒนวงศ์ นายกเทศมนตรีตำบลกลางดง ซึ่งเป็นประธานกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

1.6 นางนฤมล วิทญานุฉิรธันน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนกลางดงบุญฉวีวิทยา ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการวางแผนการปฏิบัติงาน การควบคุม กำกับ ดูแลด้านการบริหารงานบุคคลมากกว่า 10 ปี

1.7 ร้อยตำรวจเอกสุกรี ซึ่งรัมย์ ข้าราชการบำนาญ ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านมวลชนสัมพันธ์มากกว่า 43 ปี และเคยดำรงตำแหน่งรองสารวัตรงานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรปากช่อง

1.8 นายศราวุฒิ วาจาดี ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกลางดง ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการวางแผนการปฏิบัติงาน การควบคุม กำกับ ดูแลด้านการบริหารงานบุคคลมากกว่า 10 ปี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.2 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการสัมภาษณ์

2.2.1 ร่างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างโดยนำผลการวิจัยจากตอนที่ 1 ในข้อค้นพบที่มีระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ตำบล 1 อันดับแรก ในแต่ละด้านมาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) ประกอบด้วยด้านการบริการทั่วไป ด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านการควบคุมและจัดการจราจร

2.2.2 เสนออาจารย์เพื่อตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ ตามข้อเสนอแนะแล้วนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำ

ประเด็นที่จะศึกษามากำหนดกรอบคำถามไว้อย่างรอบครอบ ครอบคลุมเนื้อหา และมีความยืดหยุ่นต่อการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

3.1 ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย

3.2 ประสานไปยังผู้ให้ข้อมูลเพื่อขอเข้าสัมภาษณ์ และกำหนดวัน เวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์

3.3 ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด

3.4 ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และบันทึกเสียงผู้ให้สัมภาษณ์โดยก่อนบันทึกเสียงผู้วิจัยจะขออนุญาตจากผู้ให้สัมภาษณ์ก่อนทุกครั้ง

4. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลในการสัมภาษณ์แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา แล้วนำเสนอข้อมูลเป็นแบบความเรียงดังนี้

4.1 ตรวจสอบและอ่านข้อมูลทั้งหมดแล้วทำความเข้าใจในภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล

4.2 นำข้อความที่ได้มาจากการสัมภาษณ์แต่ละบุคคลมาจัดเป็นประเด็นเดียวกันในแต่ละเป็นรายด้าน

4.3 อ่านทบทวนกลุ่มคำแต่ละด้าน ตามความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์

4.4 นำข้อความในแต่ละด้านที่ได้เสนอแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

4.5 ตัดข้อความที่ไม่จำเป็นออกแล้วนำเสนอข้อมูลแบบความเรียง

ผลการวิจัย

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

ตอนที่ 3 แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการเก็บรวบรวมข้อมูล จากแบบสอบถามได้รับกลับคืนมาครบตามจำนวน 387 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.00 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.20 อีกทั้งส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 58.70 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.50 และส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 39.50

ตอนที่ 2 ระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิเคราะห์ระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยภาพรวม และรายด้าน และนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อแปลความหมาย ซึ่งผลการศึกษารายละเอียด ดังปรากฏในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้าน

ภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธร กลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านการบริการทั่วไป	3.87	0.64	มาก
2. ด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา	3.81	0.70	มาก
3. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.78	0.67	มาก
4. ด้านการควบคุมและจัดการจราจร	3.74	0.72	มาก
รวม	3.80	0.64	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบริการทั่วไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.64) รองลงมาด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.70) และด้านการควบคุมและจัดการจราจร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.72) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดงในขั้นตอนที่ 1 โดยเลือกข้อที่มีระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 1 อันดับแรกของแต่ละด้าน รวมเป็น 4 ข้อมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จากนั้นนำไปสัมภาษณ์ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดงเพื่อนำไปสู่แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 8 คน โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ด้านการบริการทั่วไป

1.1 ท่านจะมีแนวทางอย่างไรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างเต็มใจและเต็มที่ แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

1.1.1 ผู้บังคับบัญชาควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจออกพบปะและสื่อสาร กับประชาชนในชุมชน เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการโดยตรงและนำมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน

1.1.2 สถานีตำรวจภูธรกลางดงควรสร้างช่องทางการสื่อสารและการร้องเรียนที่เข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว เช่น ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ ระบบแจ้งเหตุฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ

1.1.3 สถานีตำรวจภูธรกลางดงควรให้การสนับสนุนทรัพยากรและอุปกรณ์ที่จำเป็น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

1.1.4 ผู้บังคับบัญชาควรพัฒนาทักษะและสมรรถนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในด้านการบริการและการแก้ไขปัญหาเพื่อให้สามารถตอบสนองได้ตรงจุดและรวดเร็ว

1.1.5 ผู้บังคับบัญชาควรตรวจสอบผู้ปฏิบัติงานให้ตำรวจบริการประชาชนด้วยความเต็มใจและใส่ใจ

2. ด้านการอำนวยความสะดวกธรรมชาติธรรมทางอาญา

2.1 ท่านจะมีแนวทางอย่างไรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความกระตือรือร้น ในการให้บริการแก่ประชาชนผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนอยู่เสมอ แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

2.1.1 ผู้บังคับบัญชาควรมอบหมายหน้าที่และสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรู้ถึงบทบาทและความรับผิดชอบในการให้บริการประชาชน

2.1.2 สถานีตำรวจภูธรกลางดงควรฝึกอบรมและปลูกฝังจิตสำนึกการให้บริการแก่ประชาชน

2.1.3 ผู้บังคับบัญชาควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ให้ความสำคัญกับการบริการประชาชน

2.1.4 ผู้บังคับบัญชาควรสร้างบรรยากาศการทำงานที่เน้นการให้บริการแก่ประชาชนเป็นหลัก

2.1.5 ผู้บังคับบัญชาควรสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจ เช่น การยกย่องชมเชย ให้รางวัล หรือสิทธิประโยชน์พิเศษแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ให้บริการเป็นเลิศ

3. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.1 ท่านจะมีแนวทางอย่างไรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถในการระงับเหตุได้อย่างรวดเร็ว แนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

3.1.1 สถานีตำรวจภูธรกลางดงควรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหาแนวร่วมกับประชาชนในพื้นที่เพื่อคอยสอดส่องดูแลและคอยแจ้งเหตุได้ทันที

3.1.2 ผู้บังคับบัญชาควรจัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจัดการสถานการณ์ฉุกเฉินและระงับเหตุ

3.1.3 สถานีตำรวจภูธรกลางดงควรจัดให้มีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัยและเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น ระบบสื่อสาร, ยานพาหนะเร็ว, อุปกรณ์ป้องกันอันตราย

3.1.4 สถานีตำรวจภูธรกลางดงควรจัดระบบการรับแจ้งเหตุและการเคลื่อนที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีประสิทธิภาพ เช่น การใช้เทคโนโลยีในการรับแจ้งเหตุและระบุตำแหน่งที่เกิดเหตุ

3.1.5 สถานีตำรวจภูธรกลางดงควรเชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ, หน่วยกู้ภัย, หน่วยดับเพลิง เพื่อประสานการตอบสนองในภาวะฉุกเฉิน

4. ด้านการควบคุมและจัดการจราจร

4.1 ท่านจะมีแนวทางอย่างไรให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีเพียงพอต่อการให้บริการงานจราจรแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

4.1.1 ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาจัดสรรอัตรากำลังพลเป็นรายเวลาเพื่อให้สามารถให้บริการครอบคลุมช่วงเวลาที่มีการจราจรคับคั่ง

4.1.2 ผู้บังคับบัญชาควรวิเคราะห์และประเมินจำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องการตามปริมาณและความต้องการใช้บริการจราจร

4.1.3 ผู้บังคับบัญชาควรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการและประสานงานจราจร เช่น กล้องวงจรปิด เพื่อลดภาระงานของเจ้าหน้าที่

4.1.4 ผู้บังคับบัญชาควรสร้างความร่วมมือกับภาคประชาสังคม ในการมีส่วนร่วมสนับสนุนการบริหารจัดการจราจร

4.1.5 ผู้บังคับบัญชาควรพัฒนาทักษะและสมรรถนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการจัดการจราจรอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดงอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการบริการทั่วไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา และด้านการควบคุมและจัดการจราจร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะสถานีตำรวจภูธรกลางดงมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่ในด้านการบริการผ่านโครงการสถานีตำรวจเพื่อประชาชนตลอดจนความอึดยาศัยที่ดีและมีความเต็มใจที่จะให้บริการประชาชนที่มาใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของธีรเมธ ฌ วิเชียร,ศิริชัย เพชรรักษ์ และวราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การให้บริการประชาชนตามนโยบายสถานีตำรวจเพื่อประชาชน สถานีตำรวจภูธรลำสนธิ จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นในการให้บริการประชาชนตามนโยบายสถานีตำรวจเพื่อประชาชนของสถานีตำรวจภูธรลำสนธิ จังหวัดลพบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายด้าน พบว่ามีเกณฑ์อยู่ในระดับดี ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านความการบริการทั่วไป 2. ด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา 3. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และ 4. ด้านการควบคุมและจัดการจราจร ตามลำดับ

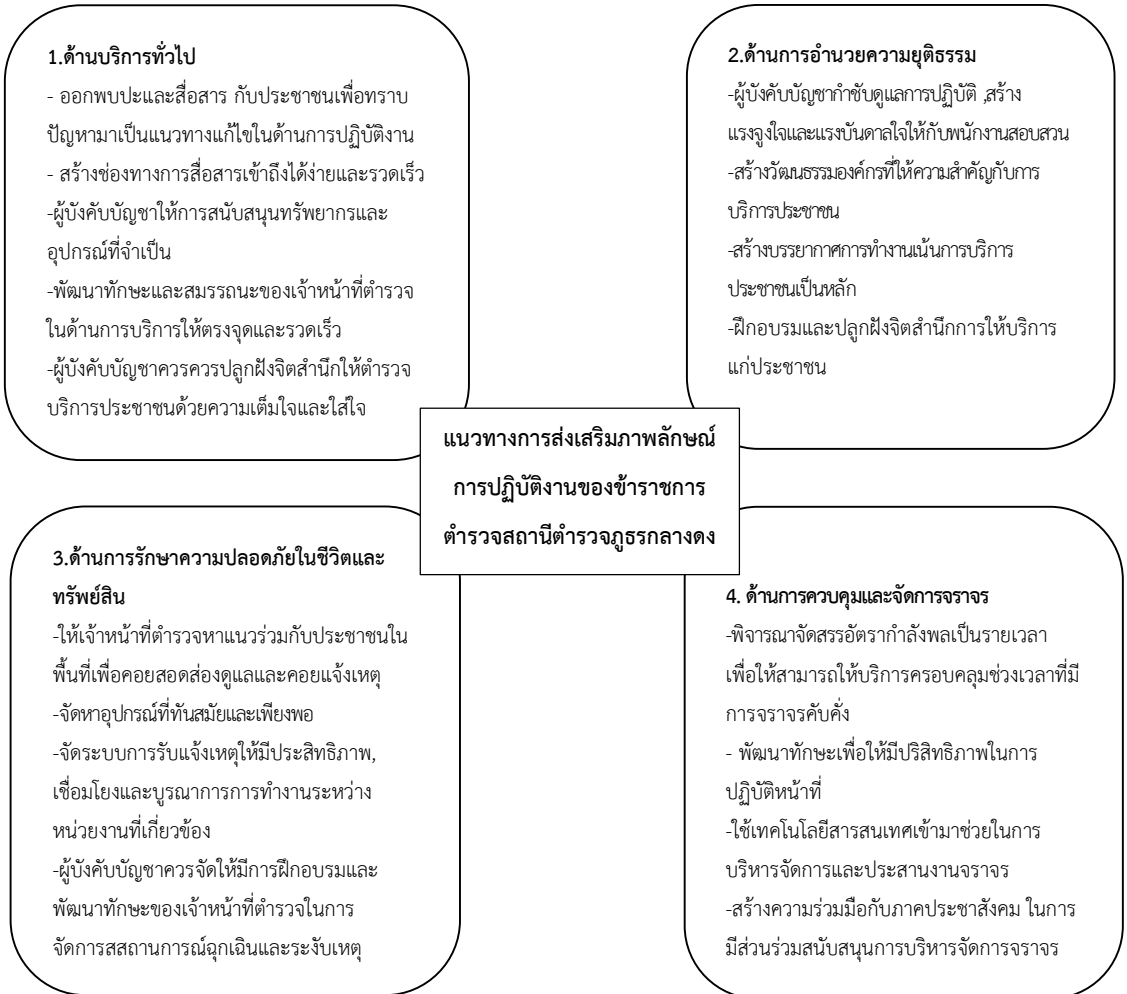
1.1 ระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ด้านการบริการทั่วไป โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดงนั้น ได้สร้างความใกล้ชิดระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทำให้เกิดความไว้วางใจ และความเข้าใจที่ดีต่อกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิทยา อำนวย (2565) ภาพลักษณ์การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรบางมะเดื่อ อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรบางมะเดื่อ อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านบริการทั่วไป อยู่ในระดับมาก

1.2 ระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการทำงานของตำรวจ และหน่วยงานยุติธรรมมีความโปร่งใส เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจันจิรา ไชยวรรณ (2558) ศึกษาเรื่อง คุณภาพการให้บริการประชาชนของสถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพในการให้บริการประชาชนของสถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพร ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อยู่ในระดับมาก

1.3 ระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสื่อสารและสร้างการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตำรวจ ทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกษิตศ เทียรักสิบุญ (2562) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ตำรวจภูธร จังหวัดพระนครศรี ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

1.4 ระดับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ด้านการควบคุมและจัดการจราจร โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานีตำรวจภูธรกลางดงการดำเนินการแก้ไขจุดเสี่ยงและปรับปรุงสภาพจราจรให้คล่องตัวมากขึ้น เช่น การขยายช่องจราจร การปรับปรุงทางข้าม และการติดตั้งสัญญาณไฟจราจร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพงศ์ผล สมบูรณ์, เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา, และสิทธิพร สุนทร (2566) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายจราจรที่มีต่อภาพลักษณ์ของตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลเทียนทะเล กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการควบคุมและจัดการจราจร โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (New Knowledge)

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการค้นพบ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

- 1.1 เจ้าหน้าที่ตำรวจควรปฏิบัติงานด้านธุรการง่ายต่อการทำความเข้าใจและสะดวกแก่ประชาชน
- 1.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจควรอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในทุกโอกาส
- 1.3 เจ้าหน้าที่ตำรวจควรออกปฏิบัติหน้าที่ มีอาวุธ และอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอยู่เสมอ
- 1.4 เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามกฎจราจร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นหรือความรู้สึกของประชาชน

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาพลักษณ์ของข้าราชการตำรวจระหว่างกลุ่มที่เคยและไม่เคยใช้บริการจากสถานีตำรวจภูธร

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีอื่น ๆ ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาหรือในระดับจังหวัดเพื่อเปรียบเทียบและหาแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กษิติศ เทียร์กสิบุญ. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสาร มจร. สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 8(1), น. 204-213.
- กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา. (2566). ผลคะแนนแผนการตรวจราชการตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา ประจำปี 2566. นครราชสีมา: กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา.
- จันจิรา ไชยวรรณ. (2558). คุณภาพการให้บริการประชาชนของสถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร. การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด.
- จूरรัตน์ เสนาะกรรณ. (2562). กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในยุคประเทศไทย 4.0. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 30(1), น. 12-23.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2560). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. (7). กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ธีรเมธ ณ วิเชียร, ศิริชัย เพชรรักษ์ และวราภรณ์ ททรัพย์รวงทอง. (2563). การให้บริการประชาชนตามนโยบายสถานีตำรวจเพื่อประชาชนสถานีตำรวจภูธรลำสนธิ จังหวัดลพบุรี. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 3(3), น. 23-30.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับงานวิจัย เล่ม 1. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พงศ์พล สมบูรณ์, เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา และสิทธิพร สุนทร. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายจราจรที่มีต่อภาพลักษณ์ของตำรวจจราจรสถานีตำรวจ นครบาลเทียนทะเลกรุงเทพมหานคร. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์, 10(1), น. 164-177.
- พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2565. (16 ตุลาคม 2565). ราชกิจจานุเบกษา, เล่มที่ 139 ตอนที่ 64ก.
- วิทยา อำนวย. (2565). ภาพลักษณ์การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรบางมะเดื่อ อำเภอพนมพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

สถานีตำรวจภูธรกลางดง. (2556). *สมุดคู่มือสถิติการร้องเรียน*. นครราชสีมา: สถานีตำรวจภูธรกลางดง.
_____. (2566). ข้อมูลหน่วยงาน. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2565, จาก <https://klangdong.nakhonratchasima.police.go.th/>

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2560). *แผนปฏิบัติการราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ*. สืบค้นเมื่อ 15 มกราคม 2565,
จาก <https://www.royalthaipolice.go.th/downloads/plan62.pdf>

สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. (2566). *โครงสร้างข้อมูลสถิติจำนวนประชากร*. สืบค้นเมื่อ
15 มกราคม 2565, จาก <https://www.bora.dopa.go.th/home/>

เอกนิษฐ ด่านพิทักษ์ศาสน์. (2564). *แนวทางการพัฒนาข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ตยุคไทยแลนด์ 4.0*.
วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย, 30(1), น. 15-27.

ผู้เขียนบทความ

พ.ต.ท.บวร สมบัติธีระ รองผู้กำกับการ (สอบสวน) สถานีตำรวจภูธรกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัด
นครราชสีมา Email bovon456@gmail.com

Exploring the Impact of AI and Digital Tools on EFL Writing Instruction in Higher Education: A Meta-Analysis of Global and Thai Contexts

THANASET CHAVANGKLANG, PITCHAYAPA CHAVANGKLANG
BUSINESS ENGLISH DEPARTMENT, NAKHON RATCHASIMA RAJABHAT UNIVERSITY
NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

Received: July 2, 2024

Revised: July 27, 2024

Accepted: July 29, 2024

ABSTRACT

The objective of this meta-analysis is to explore the impact of artificial intelligence (AI) and digital tools on English as a Foreign Language (EFL) writing instruction in higher education, focusing on their effectiveness in enhancing grammar, coherence, and vocabulary. By reviewing peer-reviewed articles published between 2010 and 2024, the study aggregates quantitative and qualitative findings using meta-analytic techniques to assess the overall impact of these technologies on writing outcomes. Findings show that AI tools, such as intelligent tutoring systems and automated writing evaluation software, offer personalized feedback that significantly improves writing performance and student engagement. Digital tools, including online writing platforms and collaborative software, promote interactive and student-centered learning, particularly in the Thai educational context, where traditional methods often fall short. Despite their potential, challenges such as limited technology access and varying digital literacy levels present barriers to effective implementation. The study highlights the transformative potential of AI and digital tools in providing personalized and effective learning experiences in EFL writing instruction. Policymakers should prioritize these technologies by funding technological infrastructure and professional development for educators. Future research should expand access to these tools, develop culturally relevant instructional materials, and explore their long-term impact on writing skills to inform policy decisions and improve instructional practices in EFL education.

Keywords: Artificial intelligence, digital tools, EFL writing instruction, higher education, Thai context

Introduction

The integration of technology in English as a Foreign Language (EFL) education has surged over the past decade due to advancements in artificial intelligence (AI) and digital tools. Proficiency in English, especially in writing, is crucial for academic and professional success in a globalized world. Traditional EFL writing instruction, focused on rote memorization and grammatical accuracy, often fails to develop comprehensive writing skills needed for effective communication (Guo & Xu, 2020; Bacha, 2010). Consequently, there is a growing interest in using technology to create personalized and interactive learning experiences. AI and digital tools, like intelligent tutoring systems and online writing platforms, enhance EFL writing instruction by offering real-time feedback and adaptive learning paths (Hsiao & Chang, 2023; Song & Song, 2023).

EFL writing instruction traditionally emphasizes grammar and vocabulary, neglecting higher-order skills such as argumentation and critical thinking (Bacha, 2010). Studies by Guo and Xu (2020) and Al-Hammadi and Sidek (2014) highlight the need for approaches that engage students in meaningful writing tasks. Modern methods increasingly include communicative and process-oriented strategies, like peer review and genre-based tasks, to develop these skills (Miyazoe & Anderson, 2010). Technology, including tools like WebQuest and Google Classroom, revolutionizes EFL writing by facilitating interactive and student-centered learning (Dousti et al., 2021; Rosyada & Sundari, 2021). Despite these advancements, challenges remain, particularly in areas with limited access to technology and varying digital literacy levels among educators and students (Chanwaiwit & Inpin, 2021; Hendrajaya, 2023).

AI technologies, such as natural language processing and machine learning, offer personalized and adaptive learning experiences. AI tools provide real-time feedback, helping students correct errors and improve writing quality. Research indicates that AI-assisted tools significantly enhance writing skills, including grammar and coherence (Song & Song, 2023; Shen et al., 2023). AI's personalized feedback supports individualized learning paths, addressing each student's unique needs (Hwang et al., 2023; Kawinkoonlasate, 2021). However, integrating AI poses challenges like data privacy concerns, the need for substantial infrastructure, and potential biases (Guo & Xu, 2020; Widiati et al., 2023).

Digital tools are now integral to writing instruction, providing resources for various writing stages. Tools like online platforms, digital storytelling, and collaborative software support the writing process, enhance engagement, and improve outcomes (Dousti et al., 2021; Hsiao & Chang, 2023). Platforms like Google Classroom and WebQuest offer structured environments for writing tasks and

feedback, while tools like Storybird and Adobe Spark enable multimedia storytelling. Collaborative software such as Google Docs facilitates peer review and real-time collaboration (Hsiao & Chang, 2023). However, challenges like limited technology access and varying digital literacy levels necessitate ongoing support and training for educators (Chanwaiwit & Inpin, 2021; Hendrajaya, 2023).

Thailand's diverse linguistic and cultural backgrounds and varying English proficiency levels present unique challenges for EFL education. Traditional instruction often relies on rote learning, limiting genuine language proficiency (Chanwaiwit & Inpin, 2021; Thi, 2019). Digital tools have shown promise in addressing these challenges, improving writing skills through continuous feedback and peer review (Kawinkoonlasate, 2021; Thi, 2019). However, issues like limited technology access and digital literacy disparities must be addressed to realize these tools' potential fully (Boonsuk & Ambele, 2021). AI's use in Thai EFL writing instruction is in its early stages but shows potential for significant improvements (Chanwaiwit & Inpin, 2021; Hendrajaya, 2023). Future efforts should focus on expanding access, providing professional development, and developing culturally relevant materials.

Despite the potential benefits of integrating AI and digital tools in EFL writing instruction, significant gaps remain in their adoption, particularly in regions with limited technological infrastructure and varying digital literacy levels. Traditional teaching methods fail to address the comprehensive writing skills required for effective communication, leading to a need for innovative instructional approaches. This research aims to explore the impact of AI and digital tools on EFL writing instruction in higher education, with a focus on both global and Thai contexts, to identify best practices and areas for improvement.

Research Objectives

The primary objective of this meta-analysis is to evaluate the impact of AI and digital tools on EFL writing instruction in higher education. Specifically, the study aims to assess the effectiveness of these technologies in improving writing skills, identify the challenges and solutions associated with their use, and compare the outcomes in both global and Thai educational contexts. By synthesizing research findings from 2010 to 2024, this study seeks to provide insights that can inform policy decisions, enhance instructional practices, and guide future research in EFL education (Shen et al., 2023; Hwang et al., 2023).

Study Selection Criteria

The selection criteria for this meta-analysis included peer-reviewed journal articles published between 2010 and 2024, focusing on the impact of AI and digital tools on EFL writing instruction. Studies were required to have high citation counts and be accessible as full-text documents to ensure the reliability and retrievability of the data. Both qualitative and quantitative research were considered to provide a comprehensive analysis of the topic.

Table 1: Summary of Study Selection Criteria

Criterion	Description
Publication Year	2010 - 2024
Journal Type	Peer-reviewed, high impact factor (Q1-Q2)
Focus Area	Impact of AI and digital tools on EFL writing instruction
Citation Counts	High citation counts in Scopus and Google Scholar
Accessibility	Full-text documents available
Research Type	Both qualitative and quantitative studies considered
Geographical Scope	International studies and specific focus on Thailand

Data Extraction and Synthesis

Data were extracted from the selected studies using a systematic approach that involved reviewing the full text of each study to identify key variables such as the types of AI and digital tools used, their effectiveness in enhancing writing skills, and the specific challenges identified. The extracted data were then synthesized to draw comparative insights across different contexts, focusing on common themes and trends. The synthesis involved categorizing studies based on their findings and comparing the results to identify differences and similarities between global and Thai contexts.

Analysis Framework

The analysis framework for this meta-analysis involved evaluating the effectiveness of AI and digital tools in terms of writing performance improvements, learner engagement, and satisfaction. This included a detailed examination of the impact of these technologies on various aspects of writing, such as grammar, coherence, and vocabulary. The framework also involved a comparative analysis of the challenges and solutions identified in different contexts, focusing on

how cultural and contextual factors influence the effectiveness of these technologies. The goal was to provide a comprehensive understanding of the potential of AI and digital tools to enhance EFL writing instruction in higher education.

Table 2: Data Extraction and Analysis Techniques

Step	Description
Study Selection	Identify relevant studies using inclusion and exclusion criteria
Data Extraction	Extract key data points such as study focus, methodologies, and findings
Data Synthesis	Compile and compare data to identify trends, similarities, and differences across studies
Analysis Framework	Evaluate effectiveness of AI and digital tools using metrics such as writing performance and learner engagement
Comparative Analysis	Compare findings across global and Thai contexts to understand cultural and contextual influences

Data Collection and Analysis Techniques

Data collection involved gathering relevant studies from online databases such as Scopus, Google Scholar, and academic journal repositories. Each study was reviewed and coded based on predefined criteria, including the type of technology used, research methodology, and key findings. Quantitative data were analyzed using statistical techniques to assess the impact of AI and digital tools on writing performance, while qualitative data were analyzed using thematic analysis to identify common themes and insights. The findings were synthesized to provide a comprehensive overview of the current state of research on this topic.

Findings and Discussion

1. Global Perspectives on EFL Writing and AI

Globally, the integration of AI in EFL writing instruction has been recognized for its potential to enhance learning experiences by providing personalized feedback and adaptive learning environments. Studies such as those by Song and Song (2023) and Hwang et al. (2023) highlight the significant impact of AI tools, including intelligent tutoring systems and automated writing evaluation software, on writing performance and learner motivation. These tools offer real-

time feedback that helps students improve their writing skills by identifying and correcting errors, leading to a deeper understanding of the writing process.

The benefits of AI for learners are numerous, including increased engagement and motivation. AI tools create interactive learning experiences that support independent learning and foster a positive attitude towards writing. Research by Shen et al. (2023) suggests that students who use AI-assisted writing tools are more likely to develop a positive attitude towards writing and are more engaged in the learning process. Additionally, the ability of AI to provide personalized feedback and support is a key factor in its effectiveness, as it allows for more targeted and individualized learning experiences.

Despite these benefits, the implementation of AI in EFL writing instruction presents several challenges. Issues related to data privacy, the need for substantial investment in technology infrastructure, and the potential for bias in AI systems must be addressed to ensure that these tools are used effectively and ethically. Research by Guo and Xu (2020) emphasizes the importance of addressing these challenges to fully realize the potential of AI in language education.

Table 3: Key Findings from Selected Studies

Study	Focus Area	Key Findings	Context
Song and Song (2023)	AI-assisted writing instruction	Significant improvements in writing skills and learner motivation	China
Hwang et al. (2023)	AI tools for EFL writing	Enhanced grammar, coherence, and vocabulary in students' writing	Taiwan
Dousti et al. (2021)	Digital tools in writing instruction	Improved writing performance through WebQuest-based instruction	Iran
Shen et al. (2023)	AI-generated feedback in writing	Real-time feedback led to better writing accuracy and complexity	China
Kawinkoonlasate (2021)	E-writing programs for Thai EFL learners	Increased student engagement and improved writing skills	Thailand
Thi (2019)	Reflective teaching in EFL writing instruction	Positive impact on teaching practices and student outcomes	Thailand
Rosyada and Sundari (2021)	Google Classroom for academic writing	Effective platform for continuous feedback and peer review	Indonesia

2. Insights from Thai Context

Thailand presents a unique context for EFL education, with a diverse linguistic and cultural landscape and varying levels of English proficiency among students. Traditional EFL writing instruction in Thailand often relies on rote learning and memorization, which can limit the development of genuine language proficiency. Studies by Chanwaiwit and Inpin (2021) and Thi (2019) highlight the need for more engaging and interactive teaching methods that provide opportunities for meaningful communication and authentic language use.

The integration of digital tools in Thai EFL education has shown promise in addressing some of the challenges faced by learners and educators. Research by Kawinkoonlasate (2021) and Thi (2019) indicates that tools like Google Classroom and e-writing programs can improve writing skills by providing continuous feedback and facilitating peer review. However, challenges such as limited access to technology and varying levels of digital literacy must be addressed to fully realize the potential of digital tools in EFL education in Thailand (Boonsuk & Ambele, 2021).

The use of AI in EFL writing instruction in Thailand is still in its early stages, but initial research suggests that it has the potential to significantly enhance learning outcomes. Studies by Chanwaiwit and Inpin (2021) and Hendrajaya (2023) indicate that AI tools can provide personalized feedback and support that helps students improve their writing skills. Future directions for EFL writing instruction in Thailand should focus on expanding access to these technologies, providing professional development for educators, and developing culturally relevant instructional materials.

Table 4: Key Findings from Studies on EFL Writing in Thailand

Study	Focus Area	Key Findings	Context
Dueraman (2015)	Introduction to English writing	Identified critical period for introducing English writing to Thai students	Thailand
Chanwaiwit and Inpin (2021)	Collaborative writing instruction	Highlighted challenges and solutions for collaborative writing instruction	Thailand
Thi (2019)	Reflective teaching practices	Emphasized the impact of reflective teaching on EFL writing instruction	Thailand

---

Kawinkoonlasate (2021)	E-writing program	Demonstrated improvements in writing skills through digital tools	Thailand
Wichanpricha (2020)	Role of feedback in writing improvement	Underlined the importance of feedback for novice writers in higher education	Thailand
Hendrajaya (2023)	EFL teachers' perceptions of online education	Explored the perceptions and challenges of online EFL education during COVID-19	Thailand

---

3. Impact of AI on Writing Skills

AI tools have been shown to significantly enhance writing skills by providing personalized feedback, automating repetitive tasks, and creating engaging learning environments. Research by Song and Song (2023) and Hwang et al. (2023) indicates that AI-assisted writing tools can lead to substantial improvements in various aspects of writing, including grammar, coherence, vocabulary, and overall writing quality. These tools offer real-time feedback that helps students identify and correct errors, leading to a deeper understanding of the writing process and improved writing skills over time.

One of the key benefits of AI tools is their ability to provide personalized feedback tailored to each student's needs. Studies by Shen et al. (2023) and Hwang et al. (2023) demonstrate that AI tools can analyze students' writing in real time and provide immediate feedback on grammar, vocabulary, and writing style. This personalized feedback helps students identify and correct errors, leading to more accurate and effective writing. Additionally, AI tools can create personalized learning paths that guide students through the writing process and provide targeted support where it is needed most.

In addition to improving writing skills, AI tools can also enhance critical thinking and creativity by providing opportunities for students to engage in more complex and meaningful writing tasks. Studies by Song and Song (2023) and Shen et al. (2023) indicate that AI tools can support the development of higher-order thinking skills by providing opportunities for students to analyze, evaluate, and synthesize information in their writing. These tools can also encourage creativity by allowing students to experiment with different writing styles and formats and receive feedback on their efforts.

4. Digital Tools in Writing Instruction

Digital tools have become essential in modern writing instruction, offering a range of resources and platforms that support various aspects of the writing process. Tools such as online learning management systems, digital writing platforms, and collaborative software provide structured environments for writing tasks, facilitate feedback and collaboration, and create engaging learning experiences. Research by Dousti et al. (2021) emphasizes the growing role of digital tools in education, noting their ability to enhance student engagement and learning outcomes.

Several types of digital tools are commonly used in writing instruction, including online writing platforms, digital storytelling tools, and collaborative writing software. Platforms like Google Classroom and WebQuest provide structured environments for writing tasks, while tools like Storybird and Adobe Spark allow students to create multimedia stories. Studies by Hsiao and Chang (2023) and Rosyada and Sundari (2021) demonstrate the effectiveness of these tools in supporting writing instruction by providing opportunities for practice, feedback, and collaboration.

Despite the benefits, integrating digital tools in writing instruction presents several challenges, such as limited access to technology and varying levels of digital literacy among students and teachers. Research by Chanwaiwit and Inpin (2021) and Hendrajaya (2023) underscores the importance of addressing these challenges to ensure that digital tools are used effectively in educational settings. There is a need for ongoing support and training for educators to help them integrate these tools into their teaching practices and develop the necessary digital literacy skills.

5. Challenges and Solutions

Writing instruction, particularly in EFL contexts, faces several challenges, including limited access to resources, varying levels of English proficiency, and a lack of qualified teachers. Research by Chanwaiwit and Inpin (2021) and Dueraman (2015) highlights the difficulties faced by educators in providing effective writing instruction, including the need for more interactive and student-centered approaches that engage learners and provide opportunities for meaningful practice and feedback.

One of the primary challenges in writing instruction is the limited access to resources, particularly in low-income and rural areas. Many schools lack the funding and infrastructure needed to provide students with access to digital tools and resources that can support writing instruction. Research by Wichanpricha (2020) indicates the need for more investment in technology and resources to ensure that all students have access to the tools and support they need to develop

their writing skills. Additionally, there is a need for more support and training for teachers to help them effectively integrate these tools into their teaching practices.

Another significant challenge is the varying levels of English proficiency among students, which can make it difficult to provide effective instruction that meets the needs of all learners. Research by Dueraman (2015) and Thi (2019) highlights the need for differentiated instruction that provides targeted support and feedback for students at different proficiency levels. This can involve using personalized learning paths and adaptive learning technologies that provide individualized support and feedback for each student. Additionally, there is a need for more professional development for teachers to help them develop the skills needed to effectively teach writing to students with varying levels of English proficiency.

Recommendations

1. Policy Implications

Policymakers should prioritize integrating AI and digital tools in EFL instruction by providing sufficient funding for technological infrastructure and professional development for educators. This includes investing in the necessary technology and resources to ensure all students have access to tools and support to develop their writing skills. Research by Wichanpricha (2020) and Hendrajaya (2023) highlights the importance of digital tools in creating engaging and interactive learning experiences that improve writing instruction. Additionally, policymakers should support developing culturally relevant instructional materials reflecting students' diverse linguistic and cultural backgrounds. Developing resources and materials that integrate digital tools into writing instruction and engage students from different cultural backgrounds is crucial (Dueraman, 2015; Thi, 2019). Policymakers should also support research and innovation in EFL writing instruction to apply the latest advancements in technology and pedagogy. Supporting research on AI and digital tools' effectiveness in writing instruction and developing innovative teaching methods can improve writing instruction and support writing skills development in EFL learners (Wichanpricha, 2020; Hendrajaya, 2023).

2. Practical Recommendations for Educators

Educators should adopt a blended learning approach combining traditional instruction with AI and digital tools to provide a balanced and flexible learning experience. Using AI tools for personalized feedback and digital tools for engaging and interactive learning experiences can significantly improve writing performance (Song & Song, 2023; Hsiao & Chang, 2023). Educators

should also provide personalized feedback and support to help students develop their writing skills. AI tools can analyze students' writing and provide immediate feedback on grammar, vocabulary, and writing style, offering targeted support and guidance (Shen et al., 2023; Hsiao & Chang, 2023). Additionally, educators should use digital tools to create engaging and interactive learning experiences that support writing skills development. This includes online writing platforms, digital storytelling tools, and collaborative writing software that offer opportunities for practice, feedback, and peer collaboration (Dousti et al., 2021; Hsiao & Chang, 2023).

3. Future Research Directions

Future research should explore the long-term impact of AI and digital tools on EFL writing skills and identify best practices for their integration in various educational contexts. This includes studying the effectiveness of different AI tools and digital platforms in improving writing performance and investigating the impact of these technologies on learner motivation, engagement, and outcomes (Song & Song, 2023; Shen et al., 2023). Additionally, future research should examine the role of cultural and contextual factors in shaping the effectiveness of AI and digital tools in writing instruction. Understanding how different cultural backgrounds and educational contexts influence these technologies' use and identifying best practices for diverse settings is essential (Dueraman, 2015; Thi, 2019). Finally, research should focus on developing advanced AI tools and digital platforms that provide deeper, nuanced feedback on writing. Exploring new technologies such as natural language processing and machine learning for more accurate and personalized feedback and integrating these technologies with other digital tools can create more engaging and effective learning environments (Song & Song, 2023; Shen et al., 2023).

Limitations of the Study

One limitation of this meta-analysis is the focus on studies published in English, which may exclude relevant research published in other languages. Additionally, the reliance on accessible full-text documents means that some high-quality studies that are not freely available may have been excluded. Another limitation is the potential for publication bias, as studies with positive findings are more likely to be published and included in the analysis. Despite these limitations, the study provides valuable insights into the impact of AI and digital tools on EFL writing instruction and highlights the need for further research in this area.

Conclusion

This meta-analysis highlights the significant potential of AI and digital tools in enhancing EFL writing instruction in higher education. The findings indicate that AI and digital tools can significantly improve various aspects of writing, including grammar, coherence, vocabulary, and overall writing quality. Both global and Thai contexts show promising results in terms of improved writing skills, increased learner engagement, and positive perceptions of technology-enhanced learning. The integration of these technologies provides personalized feedback, supports independent learning, and creates more engaging and interactive learning environments.

The findings underscore the importance of integrating AI and digital tools in EFL instruction to provide more personalized, engaging, and effective learning experiences. To fully realize the potential of these technologies, there is a need for ongoing investment in technology and resources, support for professional development, and the development of culturally relevant instructional materials. Additionally, future research should continue to explore the long-term impact of these technologies on writing skills and identify best practices for their integration in diverse educational contexts. By addressing these challenges and supporting the integration of AI and digital tools in EFL writing instruction, educators and policymakers can help to ensure that all learners have access to the resources and support they need to develop the writing skills necessary for academic and professional success.

References

- Abdel-Hack, E., & Ahmed Helwa, H. S. (2014). Using digital storytelling and weblogs instruction to enhance EFL narrative writing and critical thinking skills among EFL majors at faculty of education. *Educational Research*, 5(1), 8-41.
- Al-Hammadi, F., & Sidek, H. (2014). An analytical framework for analysing secondary EFL writing curriculum: Approaches for writing and preparation for higher education. *International Education Studies*, 8(1), 59-70. <https://doi.org/10.5539/ies.v8n1p59>
- Bacha, N. (2010). Teaching the academic argument in a university EFL environment. *Journal of English for Academic Purposes*, 9(4), 229-241. <https://doi.org/10.1016/j.jeap.2010.05.001>
- Boonsuk, Y., & Ambele, E. A. (2021). Existing EFL pedagogies in Thai higher education: Views from Thai university lecturers. *Arab World English Journal*, 12(2), 113-128. <https://doi.org/10.24093/awej/vol12no2.9>

- Chanwaiwit, P., & Inpin, B. (2021). Synchronous collaborative writing instruction in a university EFL context: Challenges and solutions. *World Journal on Educational Technology: Current Issues*, 13(4), 571-581. <https://doi.org/10.18844/wjet.v13i4.6259>
- Chen, Z., & Goh, C. (2011). Teaching oral English in higher education: Challenges to EFL teachers. *Teaching in Higher Education*, 16(3), 333-345. <https://doi.org/10.1080/13562517.2010.546527>
- Dahal, B. K., & Gyawali, Y. P. (2022). Using English as a medium of instruction in EFL context in higher education. *Marsyangdi Journal*, 3(1), 51-65. <https://doi.org/10.3126/mj.v3i1.47951>
- Dousti, M., Amirian, Z., & Nejadansari, D. (2021). Application of WebQuest-based instruction in higher education context: EFL students' achievement in writing skill. *Journal of English Language Teaching and Learning*, 13(29), 113-136. <https://doi.org/10.22034/elt.2021.42866.2312>
- Dueraman, B. (2015). The crucial point in time where Thai students are introduced to English language writing. *English Language Teaching*, 8(9), 96-103. <https://doi.org/10.5539/elt.v8n9p96>
- Guo, Q., & Xu, Y. (2020). Formative assessment use in university EFL writing instruction: A survey report from China. *Asia Pacific Journal of Education*, 41(2), 221-237. <https://doi.org/10.1080/02188791.2020.1798737>
- Hendrajaya, M. R. (2023). EFL teachers' perceptions of online education amidst COVID-19 pandemic in Thailand. *European Proceedings of Educational Sciences*, 12, 115-125. <https://doi.org/10.15405/epes.23097.34>
- Hsiao, J.-C., & Chang, J. J. S. (2023). Enhancing EFL reading and writing through AI-powered tools: Design, implementation, and evaluation of an online course. *Interactive Learning Environments*, 31(3), 295-310. <https://doi.org/10.1080/10494820.2023.2207187>
- Hwang, W.-Y., Nurtantyana, R., Purba, S. W. D., Hariyanti, U., & Surjono, H. D. (2023). AI and recognition technologies to facilitate English as a foreign language writing. *Journal of Educational Computing Research*, 61(5), 883-905. <https://doi.org/10.1177/07356331221137253>
- Kawinkoonlasate, P. (2021). A study of using e-writing instructional design program to develop English writing ability of Thai EFL learners. *English Language Teaching*, 14(6), 43-52. <https://doi.org/10.5539/elt.v14n6p43>

- Kim, V. (2018). Technology-enhanced feedback on student writing in the English-medium instruction classroom. *English Teaching*, 73(4), 29-41.
<https://doi.org/10.15858/engtea.73.4.201812.29>
- Miyazoe, T., & Anderson, T. (2010). Learning outcomes and students' perceptions of online writing: Simultaneous implementation of a forum, blog, and wiki in an EFL blended learning setting. *System*, 38(2), 185-199. <https://doi.org/10.1016/j.system.2010.03.006>
- Shen, C., Shi, P., Guo, J., Xu, S., & Tian, J. (2023). From process to product: Writing engagement and performance of EFL learners under computer-generated feedback instruction. *Frontiers in Psychology*, 14, Article 1258286. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1258286>
- Song, C., & Song, Y. (2023). Enhancing academic writing skills and motivation: Assessing the efficacy of ChatGPT in AI-assisted language learning for EFL students. *Frontiers in Psychology*, 14, Article 1260843. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1260843>
- Suwarno, B., & Arasuli, A. (2018). Getting students to write English articles for publication: Student writers' responses. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*, 7(7), 229-240. <https://doi.org/10.7575/aiac.ijalel.v.7n.7p.229>
- Thi, T. P. H. (2019). The role of reflective teaching in improving writing skills for EFL students. *Asian EFL Journal*, 21(1), 140-155.
- Wichanpricha, T. (2020). Roles of feedback to English writing improvement: Thai EFL novice writers in higher education. *Journal of Educational and Social Research*, 10(3), 133-140.
<https://doi.org/10.36941/jesr-2020-0115>
- Widiati, U., Rusdin, D., Indrawati, I., Marzuki, M., & Govender, N. (2023). The impact of AI writing tools on the content and organization of students' writing: EFL teachers' perspective. *Cogent Education*, 10, Article 2236469. <https://doi.org/10.1080/2331186x.2023.2236469>

Authors of the Article

Thanaset Chavangklang. Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand, Email:
thanaset.c@nrru.ac.th

Pitchayapa Chavangklang. Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Thailand, Email:
pitchayapa.c@nrru.ac.th

บุพเพสันนิวาต : ความเป็นหญิงสมัยใหม่ BUPPESANNIVAS: MODREN WOMANHOOD

มาลินี ไชยะนิต, ทิพาพร เพ็งศรีโคตร, อนันตศักดิ์ พลแก้วเกษ
MALINEE CHAIHANIT, THIPHAPORN PHENGSRIKHOT, ANANTASAK PHONKAEWKET
คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
FACULTY OF EDUCATION AND HUMAN DEVELOPMENT ROI ET RAJABHAT UNIVERSITY
จังหวัดร้อยเอ็ด
ROI ET PROVINCE

Received: July 30, 2024

Revised: August 20, 2024

Accepted: August 27, 2024

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง บุพเพสันนิวาต: ความเป็นหญิงสมัยใหม่ ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นหญิงสมัยใหม่ ในละครเรื่องบุพเพสันนิวาต โดยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอผลงานแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเลือกตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 1 เรื่องใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง โดยเลือกละครโทรทัศน์เรื่องบุพเพสันนิวาต ที่ออกอากาศผ่านทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 3 ในวันศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ เวลา 20.20 - 22.20 น. ระหว่างวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 ถึงวันที่ 11 เมษายน พ.ศ.2561 รับชมย้อนหลังผ่านทางแอปพลิเคชัน 3plus เป็นกรณีศึกษา และคัดเลือกวิเคราะห์เฉพาะข้อมูลที่แสดงถึงความเป็นหญิงสมัยใหม่ในละครเรื่องบุพเพสันนิวาตเท่านั้น เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ความเป็นหญิงสมัยใหม่ในละครเรื่องบุพเพสันนิวาต

ผลการศึกษา พบว่า ความเป็นหญิงสมัยใหม่ที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เรื่องบุพเพสันนิวาต ประกอบไปด้วย 4 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นแรกลักษณะการใช้ภาษาปรากฏเด่นชัดที่สุดในเนื้อเรื่อง รองลงมาคือประเด็นลักษณะการแสดงออกภายนอกของตัวละคร ลำดับที่สามคือประเด็นการใส่ใจในรูปลักษณ์ และลำดับสุดท้ายคือประเด็นลักษณะวิธีการคิด

คำสำคัญ: ละครโทรทัศน์ บุพเพสันนิวาต ความเป็นหญิงสมัยใหม่

ABSTRACT

The study, Love Destiny: Modern Feminism, had an objective to study modern feminism in Love Destiny series. The analysis was in qualitative approach and presented in descriptive analysis. This research selected the sample by purposive sampling that was 'Love Destiny'

broadcasted through Channel 3 on weekend during 20.20-22.20 p.m. during February 21 – April 11, 2018. The rerun version watched from 3 plus application as a case study and analyzed only data reflected the modern feminism in this series. Tool for research was the modern feminism in Love Destiny series.

The result found that the modern feminism appeared in Love Destiny series consisted of 4 topics were the language usage, character's expression, appearance attention, and the way of thinking.

Keywords: Television series, Love Destiny, Modern feminism

บทนำ

ปัจจุบันสื่อละครโทรทัศน์ยังคงมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตของผู้คนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะละครโทรทัศน์ถ่ายทอดเรื่องราวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเกี่ยวกับเรื่องการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสมัยก่อน รวมไปถึงการถ่ายทอดเรื่องราวเนื้อหาที่สื่อออกมาถึงวิถีชีวิตความเป็นหญิงในยุคปัจจุบันที่ปรากฏในเรื่อง เนื้อหาที่ถ่ายทอดออกมาสามารถเข้าถึงผู้คนได้ทุกเพศ ทุกวัย โดยเนื้อหาในเรื่องจะสอดคล้องกับทฤษฎีของ Doly1991 “เพศทางกายภาพ” (Sex) เป็นคุณสมบัติทางกายภาพที่ติดตัวมนุษย์ทุกคนมาตั้งแต่กำเนิด เช่น เพศหญิง (female) มีหน้าอก มีประจำเดือน และมีอวัยวะเพศที่แสดงถึงความเป็นเพศหญิง ส่วนเพศชาย (male) มีอวัยวะเพศที่แสดงถึงความเป็นเพศชาย และมีการหลั่งน้ำอสุจิ เป็นต้น (Doly 1991 อ้างถึงใน มิโชค ราษฎร์รานูวัต, 2544)

“เพศสภาพ” (gender) หมายถึง คุณลักษณะและบทบาทที่ถูกประกอบสร้างจากสภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมรวมถึงโอกาสต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นผู้หญิงความเป็นผู้ชาย และความเป็นเพศอื่น ๆ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (World Health Organization, 2006) โดยได้มีการอธิบายแนวคิดเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างเพศทางกายภาพ และเพศสภาพโดยแยกแยะระหว่างภาพความเป็นผู้หญิงในสังคมปัจจุบันหรือที่เรียกกันว่าผู้หญิงยุคใหม่มีความแตกต่างจากในอดีตมากขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมซึ่งแปรเปลี่ยนไปตามยุคสมัย ในอดีตภาพของความเป็นผู้หญิงคือการทำหน้าที่ ในฐานะของภรรยาที่ดีแม่ที่ดี ซึ่งจะเห็นได้ชัดว่าหน้าที่ของผู้หญิงถูกจำกัดให้อยู่แต่ในบ้านเท่านั้น ความเป็นผู้หญิงที่ดีในแง่ของความเป็นภรรยา คือ การเป็นช่างทำหลังซึ่งคอยดูแลสามี อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือนและมีหน้าที่ในการทำอาหารและดูแลงานบ้านไม่ให้ขาดตกบกพร่อง ในขณะที่หน้าที่ของการเป็นแม่ที่ดีคือการอุ้มท้อง ให้กำเนิดบุตร และอบรมเลี้ยงดูบุตรธิดาให้ดี ค่านิยม ค่านิยาม ความเป็นผู้หญิงที่ถูกปลูกฝังถ่ายทอดรูนุสรุ่นผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมโดยสถาบันต่าง ๆ มาเช่นนี้ทำให้ผู้หญิงต้องผูกติดอยู่กับกรอบความคิดเรื่องความเป็นผู้หญิง กาญจนา แก้วเทพ (2543: 97) แต่ในปัจจุบันพื้นที่ของผู้หญิงได้ถูกขยายขึ้นอย่างกว้างขวาง จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่เราจะเห็นผู้หญิงเป็นผู้นำ กล่าวคือกล้าแสดงออก มีความรู้มีความมั่นใจในตัวเองโดดเด่นอยู่ในโลกของเศรษฐกิจการเมืองในฐานะของผู้บริหาร ธุรกิจหรือแม้แต่ในตำแหน่งหน้าที่ทางการเมือง ซึ่งที่มาของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เกิดขึ้นโดยสถาบันทางสังคมต่าง ๆ ที่เป็นตัวการสำคัญในการร่วมประกอบสร้างความเป็นผู้หญิงในสังคมสมัยใหม่อาจด้วยการผลิตภาพของผู้หญิงที่สังคมต้องการให้เป็น ภาพความเป็นผู้หญิงที่สังคมอยากให้เป็นนั้นยังคง

เป็นไปในลักษณะที่ง่ายต่อการควบคุมของเพศชาย กาญจนา แก้วเทพ (2543: 106-13) แม้ในสังคมปัจจุบันที่เราเห็นผู้หญิงออกมาทำงานนอกบ้านมากขึ้นแต่สังคมก็ยังคงสร้างกลไก หรือ ภาพลวงบางอย่างในการควบคุมร่างกายของผู้หญิงด้วยการใช้อำนาจผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่เริ่มตั้งแต่การอบรมเลี้ยงดูลูกสาวโดยมีพ่อเป็นใหญ่ในบ้าน มักจะปลูกฝังให้ลูกสาวอยู่ติดบ้าน “อยู่กับเหย้า ผ่ากับเรือน” ไม่ค่อยจะสนับสนุนให้ลูกสาวออกไปผจญภัยค้นหาโลกภายนอกหลักสูตรการศึกษาในโรงเรียนที่ช่วยเน้นย้ำการอบรมของบุพการีบรรทัดฐานทางสังคมต่าง ๆ ที่สร้างระเบียบข้อห้ามมากมาย ที่ผู้หญิงจะต้องปฏิบัติตามเมื่ออยู่ในที่สาธารณะ เช่นในสมัยโบราณผู้หญิงไทยจะถูกห้ามว่า อย่าเสยผมระหว่างกลางวิถี อย่าเดินคนเดียวในที่สาธารณะ แต่เมื่อระบบทุนนิยมและอุดมการณ์ประชาธิปไตยแพร่หลายมากขึ้น ทำให้ปริมาณของผู้หญิงขยายออกสู่สาธารณะมากขึ้นอันเนื่องมาจากความต้องการแรงงานราคาถูก และปรัชญาของประชาธิปไตยที่ต้องการมีส่วนร่วมทางการเมืองจากประชาชนทุกคนโดยไม่จำแนกเพศ เชื้อชาติ ศาสนา เป็นเหตุให้ผู้หญิงถูกเรียกร้องให้เข้ามามีส่วนร่วมทาง การเมืองมากขึ้นจนถึงการก้าวเข้ามาในพื้นที่ของผู้ชายมากขึ้นในโลกของการทำงาน ซึ่งทำให้ผู้หญิงอาจต้องใช้ความพยายาม ในการข้ามอุปสรรคต่างๆด้วยการสร้างความเป็น ผู้หญิงเก่ง ผู้หญิงทันสมัย หรือผู้หญิงทำงาน (working women) เพื่อให้เกิดการสร้างเกณฑ์ใหม่ในการตัดสินคุณค่าของบุคคลจากความสามารถแทนเกณฑ์เดิมที่เคยใช้ “เพศ” เป็นตัวตัดสิน

แนวคิดทัศนคติที่ปรากฏในเรื่องบุพเพสันนิวาสเป็นสิ่งที่ผู้หญิงถูกกดขี่และได้รับความไม่เป็นธรรมจากการปฏิบัติ ของเพศชาย ด้อยค่ากว่าชายในสมัยก่อน ซึ่งเป็นเรื่องที่เห็นได้ทั่ว ๆ ไปในสังคม ตัวละครที่แสดง พฤติกรรมต่าง ๆ จึงเป็นตัวแทนของความคิดของผู้เขียนนำเสนอให้มีลักษณะที่แตกต่างไป จากแนวคิดตัวละครในบทละครโทรทัศน์แบบเดิม ๆ การที่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงสามารถมีความอดทนภายใต้ความกดดันนั้นนับได้ว่ามีความฉลาดทางอารมณ์ในการจัดการกับปัญหา ของตัวละครเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นไปที่ความต้องการต่อสู้เพื่อยกระดับสถานภาพของผู้หญิง ให้มีความเท่าเทียมผู้ชาย

ปัจจุบันยังมีสื่อบันเทิงหลายประเภท เช่น เพลง ละคร ภาพยนตร์ วารสาร ต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งละครเป็นอีกหนึ่งสื่อที่สามารถสะท้อนสภาพสังคม และถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกให้กับผู้ที่ได้รับชม โดยตัวละครจะเป็นตัวที่ดำเนินเรื่องเพื่อให้เกิดเรื่องราวต่าง ๆ ตัวละครแต่ละตัวจะถูกกำหนดบุคลิก และอุปนิสัยให้ชัดเจนเพื่อจะทำให้ผู้ชมเห็นภาพมากที่สุด ทั้งยังมีการสร้างฉากและบรรยากาศของเรื่องขึ้นมาในแต่ละฉากจะให้อารมณ์บรรยากาศและความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ทำให้ผู้ที่รับชมได้มีความรู้สึกเสมือนจริงเพิ่มมากขึ้น และยังแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตสะท้อนความเป็นอยู่ของสังคมในยุคนั้น ๆ ว่ามีความเป็นอยู่อย่างไร ละครบางเรื่องก็มุ่งเน้นเพื่อความบันเทิง มุ่งเน้นไปในด้านเสียดสีสังคมสะท้อนสังคมให้คนได้รับรู้ หรือบางครั้งก็สอดแทรกข้อคิดคำสอน วิถีชีวิต คติชนต่าง ๆ ซึ่งละครมีหลายรูปแบบมีทั้ง ดราม่า คอมเมดี้ สยองขวัญ ฯลฯ ที่แสดงออกผ่านบทบาท ทัศนคติความเป็นหญิงสมัยใหม่ของตัวละครในเรื่อง ภาวัต พนังคศิริ ได้สร้างภาพสตรีที่มีความเข้มแข็ง มีความอดทน ต่อการใช้ชีวิตในยุคสมัยก่อนไว้สูงมาก เนื่องจากตัวละครเอกที่ปรากฏในเรื่องเป็นคนในยุคสมัยใหม่ แต่ได้มาใช้ชีวิตในยุคสมัยอยุธยา ทำให้ได้เห็นการใช้ชีวิตของคนในอดีต และการปรับตัวให้อยู่รอดในสังคม

แต่อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวบททฤษฎีความเป็นหญิงสมัยใหม่ จากบทละครโทรทัศน์เรื่องบุพเพสันนิวาส ที่เผยแพร่ช่อง 3 ปี พ.ศ.2561 กำกับการแสดงโดย ภาวัต พนังคศิริ เพื่อศึกษาความเป็น

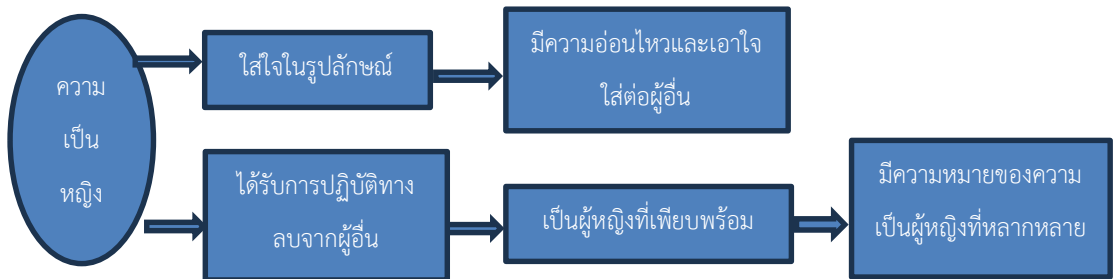
หญิงสมัยใหม่ที่ปรากฏในละครเรื่องบุพเพสันนิวาส มีลักษณะของความเป็นหญิงสมัยใหม่ที่ปรากฏในเรื่องโดยดูจากตัวบทละครโทรทัศน์เป็นหลักแล้วนำมาเปรียบเทียบกับกันเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ในบทละครเรื่องบุพเพสันนิวาส อันเป็นที่น่าสังเกตได้ว่า ตัวละครเอกที่เป็นผู้หญิงในละครได้แสดงถึงความเป็นหญิงสมัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิต การกล้าแสดงออก การแสดงถึงสิทธิ์ของตัวเองโดยไม่ต้องรอฟังคำสั่งจากผู้ชาย ซึ่งหญิงสมัยก่อนจะไม่แสดงพฤติกรรมเช่นนี้ ซึ่งลักษณะเช่นนี้ได้สะท้อนให้เห็นความเป็นหญิงสมัยใหม่ในบทละครโทรทัศน์เรื่องบุพเพสันนิวาส ที่เผยแพร่ช่อง 3 ปี พ.ศ.2561 กำกับการแสดงโดย ภวัต พนังคศิริ ส่งผลให้ผู้หญิงกล้าแสดงออกในที่สาธารณะ และอยากกระทำแต่ไม่สามารถกระทำ เนื่องจากถูกกดทับด้วยวัฒนธรรมหลักหลายประการ ละครโทรทัศน์เรื่องบุพเพสันนิวาสจึงสื่อที่สะท้อนให้สังคมได้รับรู้ว่า ความประพฤติของผู้หญิงบางอย่างที่ไม่สามารถกระทำได้สมัยก่อน บัดนี้สังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปพฤติกรรมบางที่ผู้หญิงสมัยก่อนทำไม่ได้ แต่สมัยนี้สามารถทำได้เพราะถือว่าเป็นเรื่องปกติตามกระแสโลกที่เปลี่ยนไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความเป็นหญิงสมัยใหม่ที่ปรากฏในละครเรื่องบุพเพสันนิวาส

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ทฤษฎีความเป็นหญิงของ Doly 1991 (Doly 1991 อ้างถึงใน มีโชค ราชภูรานูวัต, 2544) ดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้แหล่งข้อมูลเป็นละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศผ่านทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 เรื่องบุพเพสันนิวาส เนื่องจากเป็นละครที่ได้รับความนิยมเป็นจำนวนมาก ระหว่างวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 ถึงวันที่ 11 เมษายน พ.ศ.2561 รวมถึงการรับชมย้อนหลังผ่านทางแอปพลิเคชัน 3 plus จำนวนทั้งหมด 18 ตอน

วิธีการคัดเลือกข้อมูล

ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อมูลเป็นละครโทรทัศน์ เรื่องบุพเพสันนิวาสออกอากาศผ่านทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ในวันศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ เวลา 20.20 - 22.20 น. ระหว่างวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 ถึงวันที่ 11 เมษายน พ.ศ.

2561 รวมถึงการรับชมย้อนหลังผ่านทางแอปพลิเคชัน 3 plus จำนวนทั้งหมด 18 ตอนโดยผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะตัวบทที่มีแสดงความเป็นหญิงสมัยของตัวละครเอกและตัวละครรอง เรื่องบุพเพสันนิวาส

การจัดการข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเลือกตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 1 เรื่อง ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง โดยเลือกละครโทรทัศน์เรื่องบุพเพสันนิวาสออกอากาศผ่านทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ในวันศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ เวลา 20.20 - 22.20 น. ระหว่างวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 ถึงวันที่ 11 เมษายน พ.ศ.2561 รวมถึงการรับชมย้อนหลังผ่านทางแอปพลิเคชัน 3 plus เป็นกรณีศึกษา และคัดเลือกวิเคราะห์เฉพาะข้อมูลที่แสดงถึงความเป็นหญิงสมัยใหม่ของตัวบทเท่านั้น เช่น การดำเนินชีวิต การใช้ภาษา การแต่งกาย ภาพการณเป็นผู้นำ เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์ความเป็นหญิงสมัยใหม่ที่ปรากฏในเรื่องบุพเพสันนิวาส ผ่านทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 และรับชมย้อนหลังผ่านทางแอปพลิเคชัน 3 plus และกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นหญิงตามทฤษฎีของ Doyle 1991 และแนวคิดองค์ประกอบการเล่าเรื่อง ตัวละคร โครงเรื่อง แก่นเรื่อง และฉากของอริสโตเติล (Aristotle) ประเด็นดังต่อไปนี้

1. ความเป็นหญิงที่ปรากฏในบทละคร
2. ความแตกต่างการดำเนินชีวิตของคนสมัยก่อนกับคนยุคปัจจุบัน
3. โครงเรื่อง (Plot)
4. ตัวละคร
5. แก่นเรื่อง
6. ฉาก

การวิเคราะห์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นหญิงสมัยใหม่ที่ปรากฏในเรื่องบุพเพสันนิวาส ตามกรอบแนวคิดผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ได้ในประเด็น ดังต่อไปนี้

1. การใช้ภาษา
2. ลักษณะการแสดงออก
3. การใส่ใจรูปลักษณ์
4. ลักษณะวิธีการคิด

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เกณฑ์การคัดเลือกข้อมูลตามกรอบแนวคิดการเกี่ยวกับความเป็นหญิงตามทฤษฎีของ Doyle 1991 ที่ปรากฏในละครเรื่องบุพเพสันนิวาส ดังนี้ 1) การใช้ภาษาที่สื่อถึงความหญิงสมัยใหม่ของตัวละคร 2) ลักษณะการ

แสดงออกที่สื่อถึงความหญิงสมัยใหม่ของตัวละคร 3) การใส่ใจรูปลักษณ์ที่สื่อถึงความหญิงสมัยใหม่ของตัวละคร และ 4) ลักษณะวิธีการคิดที่สื่อถึงความหญิงสมัยใหม่ของตัวละคร

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นหญิงสมัยใหม่ที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เรื่องบุพเพสันนิวาส ประกอบไปด้วย 4 ประเด็น ผู้วิจัยได้เรียบเรียงประเด็นที่ปรากฏเด่นชัดไว้ดังนี้ ประเด็นแรกลักษณะการใช้ภาษา ปรากฏเด่นชัดที่สุดในเนื้อเรื่อง รองลงมาคือประเด็นลักษณะการแสดงออกภายนอกของตัวละคร ลำดับที่สามคือ ประเด็นการใส่ใจในรูปลักษณ์ และลำดับสุดท้ายคือประเด็นลักษณะวิธีการคิด ดังต่อไปนี้

ความเป็นหญิงสมัยใหม่ของตัวละคร เรื่องบุพเพสันนิวาส

การวิจัยเรื่อง บุพเพสันนิวาส: ความเป็นหญิงสมัยใหม่ โดยการศึกษาตัวบท ซึ่งศึกษาในประเด็นต่อไปนี้

1. ลักษณะการใช้ภาษา ได้ผลวิจัยดังต่อไปนี้

1.1 การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบุคคล โอกาส และสถานที่ เกศสุรางค์ตื่นมาในร่างของแม่หญิงการะเกด พร้อมกับความหวาดระแวงและกลัวสิ่งต่าง ๆ รอบข้าง ในขณะที่นั้นหมื่นสุนทรเทวา ได้เดินเข้ามาใกล้ ๆ ขณะนั้นเกศสุรางค์รู้สึกกลัว และตกใจ จึงแสดงท่าทีและภาษาที่ตนใช้แตกต่างจากทุกคนที่อยู่ในยุคนั้น

ภาพที่ 1 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

บทสนทนา

การะเกด : พวกคุณเป็นใครกันหรือคะ ที่นี่ที่ไหน
 ไชราธิบัติ : ออเจ้าเป็นอะไรหรือ แม่การะเกด
 การะเกด : ไม่ใช่ค่ะ ฉันไม่ใช่การะเกด

(บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

จากบทสนทนาข้างต้นเห็นได้ชัดเจนว่ามีการใช้คำสรรพนามแทนตัวเองว่า ฉัน แทนผู้อื่นว่า คุณ เธอ ส่วนคนสมัยเก่าแทนตนเองว่า ข้า แทนผู้ที่อายุน้อยกว่าหรือยศศักดิ์ต่ำกว่าว่า เอง , ออเจ้า ซึ่งคำว่า ออเจ้าหมายถึง เธอ หรือคุณ เป็นสรรพนามแทนบุคคลที่ 2 ใช้แทนคนที่เราพูดด้วย เพียงแต่เอาไว้เรียกคนที่อายุน้อยกว่า อาวุโสน้อยกว่า เป็นคำโบราณ สมัยสมเด็จพระนารายณ์ มีบอกไว้อยู่ในจดหมายเหตุลาบูแบร์ซึ่งเป็นบันทึกของบาทหลวงฝรั่งเศสที่เข้ามาในอยุธยาสมัยนั้น กล่าวคือ คนสมัยเก่าจะมองว่าการเกิดมีการใช้ภาษาที่ผิดแปลกไปจากเดิม มีการใช้คำสรรพนามเรียกแทนตนเองว่า ฉัน ทำให้คนสมัยเก่าฟังแล้วไม่เข้าใจว่าเหตุใดการเกิดจึงเรียกแทนตัวเองว่า ฉัน ซึ่งต่างจากคนในสมัยนั้น ดังประโยคที่ว่า “พวกคุณเป็นใครกันหรือคะ” และ “ฉันไม่ใช่การเกิด” ทำให้คนสมัยนั้นคิดว่าการเกิดเป็นบ้าเสียสติไปแล้วแต่ในสมัยปัจจุบันถือว่าเป็นคำสรรพนามแทนตัวเองที่เหมาะสมอย่างยิ่ง

1.2 การใช้คำสรรพนาม คำสรรพนาม มีการใช้คำสรรพนามในการพูดของหญิงสมัยใหม่กับหญิงสมัยเก่า เห็นได้อย่างชัดเจน ดังตัวอย่างฉากที่เกศสุรางค์ตื่นมาในร่างของแม่หญิงการเกิดพร้อมกับการหวาดระแวงและกลัวสิ่งต่าง ๆ รอบข้าง ในขณะที่หมื่นสุนทรเทวา ได้เดินเข้ามาใกล้ ๆ ขณะนั้นเกศสุรางค์รู้สึกกลัวและตกใจจึงแสดงท่าทีและภาษาที่ตนใช้แตกต่างจากทุกคนที่อยู่ในยุคนั้น ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 2 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

บทสนทนา

การเกิด : พวกคุณเป็นใครกันหรือคะ ที่นี้ที่ไหนคะ
โอราธิบัติ : ออเจ้าเป็นอะไรหรือ แม่การเกิด
การเกิด : ไม่ใช่ค่ะ ฉันไม่ใช่การเกิด

(บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

จากบทสนทนาข้างต้นเห็นได้ชัดเจนว่ามีการใช้คำสรรพนามแทนตัวเองว่า ฉัน แทนผู้อื่นว่า คุณ เธอ ส่วนคนสมัยเก่าแทนตนเองว่า ข้า แทนผู้ที่อายุน้อยกว่าหรือยศศักดิ์ต่ำกว่าว่า เอง , ออเจ้า ซึ่งคำว่า ออเจ้าหมายถึง เธอ หรือคุณ เป็นสรรพนามแทนบุคคลที่ 2 ใช้แทนคนที่เราพูดด้วย เพียงแต่เอาไว้เรียกคนที่อายุน้อยกว่า อาวุโสน้อยกว่า เป็นคำโบราณสมัยสมเด็จพระนารายณ์ มีบอกไว้อยู่ในจดหมายเหตุลาบูแบร์ซึ่งเป็นบันทึกของบาทหลวงฝรั่งเศส

ที่เข้ามาในอยุธยาสมัยนั้น กล่าวคือ คนสมัยเก่าจะมองว่าการใช้ภาษาที่ผิดแปลกไปจากเดิม มีการใช้คำสรรพนามเรียกแทนตนเองว่า ฉัน ทำให้คนสมัยเก่าฟังแล้วไม่เข้าใจว่าเหตุใดการเกิดจึงเรียกแทนตนเองว่า ฉัน ซึ่งต่างจากคนในสมัยนั้น ดังประโยคที่ว่า “พวกคุณเป็นใครกันหรือคะ” และ “ฉันไม่ใช่การเกิด” ทำให้คนสมัยนั้นคิดว่าการเกิดเป็นบ้าเสียสติไปแล้ว แต่ในสมัยปัจจุบันถือว่าเป็นคำสรรพนามแทนตัวเองที่เหมาะสมอย่างยิ่ง

1.3 การใช้คำลงท้าย และคำขานรับ มีการใช้คำลงท้ายและคำขานรับในการพูดระหว่างหญิงสมัยใหม่กับหญิงสมัยเก่าเห็นได้อย่างชัดเจน ฉากที่พระเอกกลับมาจากการเป็นราชบุตรของอยุธยาที่พระนารายณ์ส่งไปเป็นราชบุตรที่ฝรั่งเศส มีเจ้าพระยาโหราธิบดี คุณหญิงจำปา แม่หญิงการเกิด และบ่าวไพร่ คอยต้อนรับเต็มเรือน ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 3 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

บทสนทนา

คุณหญิงจำปา :	นางปริกนางจวงตามข้าลงไปในครัวไปจัดสำรับให้พ่อเดช
ปริก/จวง :	เจ้าคะ
คุณหญิงจำปา :	แม่การเกิดตามป้าลงไปในครัว ไปเอาน้ำชากับของว่างมาให้พี่เจ้าลี
การเกิด :	ค่ะ
การเกิด :	คุณพี่คะ
พระศรีวิสารสุนทร :	ข้ามีลางสิ่งจะให้พ่อเจ้า ด้วยหนา
พระศรีวิสารสุนทร :	สมุด
การเกิด :	ขอบคุณนะค่ะ

(บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

จากบทสนทนาเห็นได้อย่างชัดเจนจากคำลงท้ายและคำขานรับ กล่าวคือ การเกิดมีการใช้คำลงท้ายว่า คะ ค่ะ นะค่ะ ซึ่งคนในสมัยอยุธยาไม่นิยมใช้กัน เนื่องจากสมัยอยุธยาจะใช้คำลงท้ายว่าเจ้าคะ/เจ้าค่ะ ดังคำขานรับในบทสนทนาที่ยกมานี้ “เจ้าคะ” และ “ค่ะ” จะเห็นได้ว่าลักษณะการใช้คำขานรับของการเกิดผิดแปลกไปจากผู้หญิง

สมัยนั้น ชาวอยุธยาจึงมองว่ากระแสนั้นพุดจาผิดแผกไปจากตน แต่ความประหลาดนี้คนสมัยนั้นไม่ได้มองว่าเป็นคำขานรับที่กระแสนั้นพุดเป็นคำหยาบคาย เพียงแต่ไม่คุ้นชินกับคำพุดของกระแสนั้น ซึ่งคำลงท้ายประโยคที่กระแสนั้นใช้ก็เช่นเดียวกัน อย่างเช่นประโยคนี้ “ขอบคุณนะคะ” ในยุคปัจจุบันถือว่าเป็นคำลงท้ายที่ไพเราะอย่างยิ่ง

1.4 การใช้ภาษาต่างประเทศ

1.4.1 การใช้ภาษาฝรั่งเศสในบทสนทนา ฉากที่กระแสนั้นมีเรื่องกับชาวฝรั่งเศส 3 คนที่ตลาดวัดนางชี แล้วออกหลวงสุรสาครชาวฝรั่งเศส ได้คุยกับกับลูกน้องสองคนเป็นภาษาฝรั่งเศสประโยคที่สนทนากันนั้นค่อนข้างหยาบคาย ซึ่งกระแสนั้นฟังภาษาฝรั่งเศสออกจึงได้ตอบโต้กลับไปเป็นภาษาฝรั่งเศสเช่นกัน ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 4 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

บทสนทนา

ออกหลวงสุรสาคร :

กระแสน :

ออกหลวงสุรสาครคุยกับลูกน้อง :

กระแสน :

ข้าไม่ลืมเจ้า แม่หญิงปากกล้าว่าจาหัวหาญกว่าผู้ชาย

ถ้าไม่ลืมก็จำเอาไว้ว่าข้าชื่อ กระแสน กลัวชะที่ไหน

Alfred, revenons en arriere et ne plaisantons

pas aveces salauds. แพลไทย อัลเฟรด กลับกัน

เถอะอย่าสนใจพวกสถุนพวกนี้เลย

เดี๋ยว Si nous sommes stupéfaits, vous le serez

également car nous sommes les mêmes.

แพลไทย ถ้าพวกฉันทสถุน พวกคุณก็สถุน เพราะเราเป็น

คนเหมือนกัน

(บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

จากบทสนทนาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการกระแสนั้นมีทักษะการฟังและการพูดภาษาฝรั่งเศสได้อย่างดียิ่ง กล่าวคือ สิ่งที่กระแสนั้นแสดงออกมาบ่งบอกว่าการกระแสนั้นเป็นผู้หญิงมีความรู้ มีการศึกษาสูง ไม่เพียงแต่ในสมัยปัจจุบันที่เท่านั้นที่มองว่าการกระแสนั้นเป็นคนที่มีความรู้ มีการศึกษาที่สูงในสมัยอยุธยา ก็เช่นกัน เพราะคนในสมัยอยุธยา

นั้นนิยมให้เพียงฝ่ายชายที่ได้เรียนหนังสือ ถ้าเป็นฝ่ายหญิงก็ต้องเป็นลูกเจ้าขุนมูลนายเท่านั้นถึงจะได้เรียนหนังสือ ดังนั้นการที่การะเกดมีทักษะการฟัง การพูดภาษาฝรั่งเศสนั้นเป็นเรื่องที่สร้างความอัศจรรย์ใจให้แก่ชาวอยุธยาอย่างยิ่ง และคนในสมัยอยุธยาก็ย่อมจะยอมรับว่าการะเกดเป็นคนเก่งมากในสมัยนั้น เนื่องจากคนสมัยอยุธยาโดยเฉพาะผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่รู้หนังสือและไม่รู้ภาษาของชาวต่างชาติ

1.4.2 การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ฉากที่การะเกดกำลังตัดเย็บชุดชั้นในอยู่ที่ห้องนอนของเธอแต่เป็นเวลาเดียวกันกับที่ครอบครัวของออกยาโหราธิบดีกำลังจะรับประทานอาหาร ทุกคนจึงรอนางเอกเพื่อที่จะได้รับประทานอาหาร พร้อมหน้า พร้อมตากัน คุณหญิงจำปาจึงใช้ให้บ่าวคนรับใช้ไปตามเธอ ดังตัวอย่างเหตุการณ์ต่อไปนี้

ภาพที่ 5 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

บทสนทนา

- การะเกด : เรียนคุณลุงกับคุณป้าว่าข้าไม่รับประทานข้าว วันนี้ไดเอท (Diet) รออะไรอยู่ล่ะก็ ไปลิบปากปริก
- ปริก : หี่
- ปริก : แม่หญิงบอกว่าไม่รับประทาน พิลิกเจ้าค่ะ
- คุณหญิงจำปา : ทำไม
- ปริก : แม่หญิงบอกว่าวันนี้โดนเอ็ด
- คุณหญิงจำปา : อะไรนะ
- ปริก : โดนเอ็ดเจ้าค่ะ โดนเอ็ด

(บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

จากบทสนทนาข้างต้นเห็นได้ว่าการะเกดได้แทรกคำว่า “ไดเอท” (Diet) ลงไปในประโยคคำพูดของการะเกด ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษมีความหมายว่า การควบคุมการรับประทานอาหารโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดน้ำหนัก กล่าวคือ การะเกด มีการใช้คำว่า “ไดเอท” ในบทสนทนายระหว่างเธอกับปริก ทำให้คนสมัยเก่าอย่างปริกฟังไม่เข้าใจในสิ่งที่การะเกดต้องการจะสื่อสารปริกจึงนำคำที่การะเกดพูดไปสื่อสารแบบผิด ๆ คำว่า “เอท” ที่ปริกเข้าใจ

นั่นคือคำว่า “เอ็ด” ในสมัยอยุธยา มีความหมายว่า โดนดู โดนด่า ดังนั้นคนในสมัยเก่าจึงมองว่าการะเกดไม่ใช่คนอยุธยาเพราะการะเกดมีวาจาที่ผิดแผกไปจากคนสมัยอยุธยามาก คือมีการใช้คำพูดที่แตกต่างจากคนสมัยอยุธยามากเกินไป ทำให้คนในสมัยอยุธยานั้นอาจจะมองว่าการะเกดเป็นคนพูดจาไม่รู้เรื่อง แต่ในสมัยปัจจุบันเป็นคำศัพท์แสดงถึงเป็นคำศัพท์ที่แปลกใหม่ที่นิยมใช้ในหมู่วัยรุ่นที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย

1.4.3 การใช้คำศัพท์ภาษาจีน ฉากที่การะเกดสั่งทำเครื่องกรองน้ำกับช่างชาวจีนเมื่อทำเสร็จแล้วเงินสองได้นำ เครื่องกรองน้ำมาส่งที่เรือนออกยาโหราธิบดี มีบ่าวไพร่มารุงดูเต็มเรือนเพราะตั้งแต่เกิดมาไม่เคยเห็น

ภาพที่ 6 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

บทสนทนา

เกศสุรางค์: มาแล้วหรือจิ้นฮง
จิ้นฮง: ฮ้อ ถูกไหมขอรับ
เกศสุรางค์: เจ้ง
จิ้นฮง: เจ้ง ฮ้อ ฮ้อ ๆ ๆ

(บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

จากบทสนทนาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการะเกดพูดคำว่า “เจ้ง” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน มีความหมายว่า ยอดเยี่ยม ดีเลิศ เป็นคำในภาษาจีน กล่าวคือ การะเกดมีการใช้คำว่า “เจ้ง” ในบทสนทนาการะเกดกับจิ้นฮง ทำให้คนสมัยเก่าที่เป็นคนไทยฟังไม่เข้าใจในสิ่งที่เธอพูด และไม่เข้าใจว่าคำว่าเจ้งที่เธอพูดนั้นแปลว่าอะไร แต่สำหรับคนจีนเข้าใจดีว่าการะเกดกำลังกล่าวชมพวกเขาอยู่ บทสนทนาข้างต้นจะเห็นได้ว่าคนในสมัยอยุธยาไม่นิยมพูดภาษาอื่นนอกจากภาษาของตน แตกต่างจากคนสมัยใหม่ที่นิยมใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศและนิยมรับวัฒนธรรมจากชาวต่างชาติ ซึ่งการะเกดที่เป็นหญิงสมัยใหม่เป็นคนสมัยใหม่จึงนิยมพูดคำศัพท์ประเทศต่าง ๆ อยู่เป็นระยะ ๆ

2. ลักษณะการแสดงออกภายนอก ได้ผลวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 กิริยาท่าทาง การใช้ภาษามือประกอบภาษาพูด ฉากที่พระเอกพานางเอกไปซื้อผ้าไตรจีวรที่ตลาดป่าผ้าเหลือง เมื่อซื้อของเสร็จพระเอกได้บอกให้ป้าคนสนิทไปเตรียมเรือไปท่าเรือจางัดนางซี แต่ไม่ให้นางเอกไปด้วย นางเอกจึงได้อ่อนวอน ขอร้อง และมีการทำท่าทางประกอบกับการพูดของเธอ ดังตัวอย่างเหตุการณ์ต่อไปนี้

ภาพที่ 7 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

จากภาพเหตุการณ์ตัวอย่างที่ยกมา เห็นได้ว่ากระเฑาะมีกิริยาท่าทางการแสดงออกต่างจากคนในสมัยอยุธยา กล่าวคือ กระเฑาะมีกิริยาท่าทางการแสดงออกที่ไม่เรียบร้อย ไม่สำรวมกาย นอกจากนี้กระเฑาะยังมีการใช้ท่าทางภาษามือประกอบการพูดด้วย ซึ่งแตกต่างจากผู้หญิงชาวอยุธยาที่มีกิริยาการแสดงออกที่เรียบร้อย อ่อนหวาน ความเป็นกุลสตรีไทย ที่แสดงออกมา การแสดงออกของกระเฑาะที่แสดงออกมานั้นในสมัยอยุธยาถือเป็นการแสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสมเป็นอย่างยิ่งคนในสมัยอยุธยาอาจมองว่ากระเฑาะเป็นคนที่ไม่มีลักษณะความเป็นผู้ดี

2.2 มารยาทการแสดงออก เหมาะกับบุคคล โอกาส และสถานที่ ภาพเหตุการณ์ข้างต้นเป็นเหตุการณ์ที่กระเฑาะปฏิบัติตนเมื่ออยู่กับคุณหญิงจำปาผู้เป็นป้า เธอได้แสดงออกถึงการใช้กิริยามารยาทเมื่ออยู่กับผู้ใหญ่ ดังตัวอย่างเหตุการณ์ต่อไปนี้

ภาพที่ 8 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

เหตุการณ์ดังกล่าวที่ขำขันที่ขำขัน เห็นได้อย่างชัดเจนว่ากระเถิบการแสดงออกในขณะอยู่กับผู้ใหญ่ที่ไม่เหมาะสมเป็นอย่างมาก กล่าวคือ การเถิบการกระทำตัวเสมอผู้ใหญ่การแสดงออกของการเถิบไม่มีการสำรวมกายในบางเหตุการณ์ปรากฏการไม่สำรวมวาจาด้วย ซึ่งการแสดงออกของการเถิบเป็นการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมและไม่สมควร เป็นอย่างมากในสมัยนั้น และคนในสมัยก่อนจะมองว่าการเถิบนั้นมึกริยาที่น่ารังเกียจอาจมองไปถึงการที่ไม่มีผู้ใหญ่คอยอบรม สั่งสอนด้านมารยาท และการประพฤติปฏิบัติตน ซึ่งยุครัตนโกสินทร์ตอนต้นก็ยังคงถือเป็นการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม ผิดหลักการปฏิบัติตนของกุลสตรีไทย และในสมัยปัจจุบันการกระทำดังกล่าวก็ยังคงถือเป็นการกระทำที่ไม่สมควรเช่นกัน เพียงแต่ไม่เคร่งคึดเหมือนในสมัยก่อน

3. การใส่ใจในรูปลักษณ์

3.1 การดูแลผิวพรรณและความสะอาดร่างกาย การอาบน้ำและการดูแลผิวด้วยสมุนไพรแยมบ่าวที่ดูแลการเถิบกำลังอาบน้ำและขัดผิวให้เถิบ โดยการใช้สมุนไพรต่าง ๆ ซึ่งจะมีการใช้มะขามเปียกขัดผิวให้เถิบ และใช้ขมิ้นไพร ขัดผิวให้เหลือง ดังตัวอย่างเหตุการณ์ต่อไปนี้

ภาพที่ 9 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

จากบทสนทนาข้างต้นจะเห็นได้ว่าในยุคสมัยก่อนก็มีการดูแลรักษาผิวพรรณโดยมีวิธีการที่แตกต่างกัน จากสมัยปัจจุบันคนในสมัยอยุธยาจะใช้สมุนไพรต่าง ๆ ตามท้องถิ่นที่หาได้จากนั้นนำมาทำเป็นสมุนไพรเพื่อใช้ในการดูแลผิวพรรณ ซึ่งจะแตกต่างจากในสมัยปัจจุบัน ที่มีการนำสมุนไพรมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ก่อนนำมาใช้ เนื่องจากในสมัยปัจจุบัน เป็นยุคสมัยใหม่คนในสมัยปัจจุบันนั้นมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากการดูแลผิวพรรณจึงไม่ใช่เรื่องยาก และไม่จำเป็นต้องต้องหาสมุนไพรมาใช้เหมือนในสมัยก่อนเพราะในปัจจุบันมีสถานที่เสริมความงามเกิดขึ้นเรียกว่าคลินิกเสริมความงาม

3.2 การแต่งหน้าทำผมของผู้หญิงสมัยใหม่ ฉากที่การเถิบแต่งตัวทำทรงผมรัดเป็นผมแฉะสองข้างและกำลังเดินทางจะไปทำบุญที่วัดแต่คุณหญิงจำปาไม่พอใจกับทรงผมของการเถิบ คุณหญิงจำปาไม่ยอมให้การเถิบไปวัดด้วย ถ้าไม่เปลี่ยนทรงผมใหม่ ดังตัวอย่างเหตุการณ์ต่อไปนี้

ภาพที่ 10 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

จากภาพข้างต้นจะเห็นได้ว่าการะเคตมีการทำทรงผมที่แปลกใหม่ซึ่งผู้หญิงในสมัยอยุธยาจะไม่ทำทรงผมแต่จะเป็นการเจียนผมเหมือนกับผู้ชายให้สั้นและปล่อยผมปกติเท่านั้นแต่การะเคตมีการทำผมใหม่ ซึ่งเป็นทรงที่แปลกใหม่เหมือนกับผู้หญิงในสมัยปัจจุบันที่นิยมทำมากในกลุ่มวัยรุ่น เช่นการถักเปีย และการมัดผมเป็นทรงต่าง ๆ รวมทั้งการที่นิยมทำทรงผม แบบต่าง ๆ ตามโซเซียลมีเดียในยุคปัจจุบันนี้ ซึ่งผู้หญิงในสมัยก่อนจะไม่ทำทรงผมเช่นนี้ ผู้หญิงสมัยก่อนจะมองว่าการแต่งหน้าทำผมเช่นนี้ ไม่สมควรกระทำ คนในสมัยก่อนจะคิดว่าการทำเช่นนี้มันน่ารังเกียจและเหมือนกับผู้หญิงที่ไม่สมประกอบ

3.3 รูปแบบการแต่งตัว รูปแบบการแต่งกายและการใส่เครื่องประดับของผู้หญิงเป็นฉากที่ผินกับแยมกำลังแต่งตัวให้กับการะเคต การใส่ผ้าถุง ใส่สไบ การใส่สร้อยสังวาล และใส่เครื่องประดับต่าง ๆ ในการแต่งตัวให้กับการะเคต แต่การะเคตไม่ยอมให้บ่าวสองคนแต่งตัวให้จะแต่งเองแต่แต่งไม่ถูกวิธีบ่าวสองคนจึงเข้าไปช่วยแต่งตัวให้กับการะเคต

ภาพที่ 11 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

จากภาพข้างต้นจะเห็นได้ว่า การแต่งตัวในสมัยก่อนค่อนข้างจะละเอียด เครื่องประดับในการแต่งกายจะมีเยอะ เช่น สไบ สร้อยสังวาล กำไล เป็นต้น ผู้หญิงในสมัยอยุธยาจะนิยมใส่ผ้าถุง ซึ่งต่างจากสมัยปัจจุบันที่แต่งกายโดยการสวมใส่เสื้อผ้าที่ใส่แล้วรู้สึกสบาย เครื่องแต่งกายไม่เยอะเหมือนในสมัยก่อน เป็นการแต่งกายที่เรียบง่าย นิยมใส่กางเกงมากกว่าผ้าถุงหรือกระโปรง หากใส่ผ้าถุงที่ปรากฏและนิยมใส่ในสมัยปัจจุบันก็คือการใส่ไปทำบุญที่วัด หรือใส่เฉพาะเวลาที่เป็นงานบุญมงคลเท่านั้น หากเป็นกลุ่มวัยรุ่นการแต่งการที่นิยมใส่คือจะสวมเป็นชุดกระโปรงสำเร็จรูป หรือนิยมเรียกอีกอย่างว่าชุดเดรส (Dress) เป็นคำในภาษาอังกฤษ

4. ลักษณะวิธีการคิด

4.1 การนำเสนอการปฐมพยาบาลและการดูแลสุขอนามัยของคนสมัยใหม่ เป็นฉากที่การเกิดกำลังทำ Cardiopulmonary Resuscitation หรือเรียกสั้น ๆ ว่า CPR ซึ่งมีความหมายว่าการปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่ใช้ฟื้นคืนชีพให้ผู้ที่ยุคหายใจหรือหัวใจหยุดเต้นกลับมามีชีพจรดังเดิม ซึ่งการเกิดได้ทำการผายปอดช่วยชีวิตหมื่นสุนทรเทวาที่ตกเรือแล้วชีพจรหยุดเต้น ที่ตลาดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีผู้คนมุงดูการช่วยชีวิตของการเกิด

ภาพที่ 12 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

จากภาพข้างต้นการเกิดได้ช่วยชีวิตหมื่นสุนทรเทวาจากการตกเรือแล้วชีพจรหยุดเต้น เป็นวิธีการคิดช่วยชีวิตแบบชาวตะวันตก เป็นการช่วยชีวิตคนเบื้องต้นจากการจมน้ำ โดยที่การเกิดไม่ได้คำนึงถึงสิ่งรอบข้างในเวลานั้น ชาวบ้านที่มุงดู ต่างคิดว่าสิ่งที่การเกิดทำนั้นเป็นสิ่งที่ผิดจารีตประเพณี แต่ในสมัยปัจจุบันสิ่งที่การเกิดทำนั้นถือเป็นการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นการช่วยชีวิตอีกอย่างหนึ่งของคนในสมัยปัจจุบัน

4.2 การนำเสนอสิ่งของเครื่องใช้ของคนสมัยใหม่ ฉากที่การเกิดสั่งพ่อค้าคนจีนทำกระทะ ซึ่งกระทะที่การเกิด สั่งพ่อค้าคนจีนทำนั้น คือกระทะที่การเกิดจะเอามาไว้ย่างเนื้อหมู และพ่อค้าคนจีนก็นำกระทะที่การเกิดสั่งทำมาให้การเกิดดูว่าถูกต้องไหม

ภาพที่ 13 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

บทสนทนาข้างต้นเป็นฉากที่การเกิดสิ่งพ่อค้าคนจีนทำกระทะ ซึ่งกระทะที่การเกิดสิ่งพ่อค้าคนจีนทำกล่าวคือ กระทะที่การเกิดสิ่งทำเป็นกระทะที่เอาไว้สำหรับการย่างเนื้อสัตว์ ในสมัยปัจจุบันที่เรียกว่าเตาหมุกระทะ วิธีการใช้งานของกระทะที่การเกิดสิ่งทำนั้น คือการนำเนื้อหมูขึ้นไปย่างบนกระทะและเติมน้ำซุปลงไปตามด้วยการใส่ผัก ในสมัยก่อนจะไม่มีกระทะเช่นนี้ คนสมัยก่อนไม่รู้จักเตาหมุกระทะและการรับประทานหมูกระทะ ซึ่งเป็นค่านิยมที่การเกิดนำเสนอต่อคนในสมัยก่อน ให้รู้จักกระทะและการกินหมูกระทะ

4.3 การต่อสู้และโต้ตอบผู้ชายที่รังแกผู้หญิง ฉากที่การเกิดตามหมื่นสุนทรเทวาไปที่ตลาดซีกุล แล้วไปเจอกับผู้ชายสองคนเข้ามาพูดไม่ตีใส่และทำร้ายฟันที่เป็นบ่าวเป็นการเกิดเห็นเช่นนั้นจึงต่อว่าและต่อสู้กับผู้ชายสองคนที่เข้ามาทำท่าทีคุกคามการเกิดและบ่าวของการเกิด

ภาพที่ 14 ภาพจาก (บุพเพสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุพเพสันนิวาส: 3plus.com

บทสนทนาข้างต้นเป็นเป็นฉากที่เกิดขึ้นกลางตลาดซีกุล การเกิดและบ่าวกำลังเดินดูสินค้าในตลาดระหว่างที่กำลังเลือกซื้อสินค้ามีผู้ชายสองคนได้เดินมาพูดคุยในสิ่งที่ไม่ตีมีการคุกคามการเกิดอย่างชัดเจน จนมีการทำร้ายฟันบ่าวของการเกิด การระแคะเห็นอย่างนั้นจึงได้ต่อยกับผู้ชายสองคนนั้น แต่ผู้ชายสองคนก็ยังไม่หยุดที่จะ

มาคุกคามการกระเถิด การกระเถิดจึงต่อสู้กับผู้ชายสองคนที่มาคุกคาม ผู้คนในตลาดเห็นก็พากันตกใจกับการกระทำของการกระเถิด เพราะผู้หญิงในสมัยก่อนจะกลัวผู้ชายและไม่กล้าที่จะต่อสู้กับผู้ชาย เพราะผู้หญิงสมัยก่อนจะไม่กล้าแม้แต่จะพูดหรือต่อว่าผู้ชายโดยวิธีการคิดของผู้หญิงสมัยก่อนคือผู้ชายเป็นใหญ่ แต่การกระเถิดไม่ได้คิดเช่นนั้น การกระเถิดต่อสู้กับผู้ชายที่มาคุกคามโดยไม่ได้คิดกลัวผู้ชาย เพราะผู้หญิงสมัยปัจจุบันนี้ต้องมีวิชาการต่อสู้ป้องกันตัวจากผู้ชายที่คุกคามและสมัยปัจจุบันผู้หญิงและผู้ชายมีความเท่าเทียมกัน

4.4 การนำเสนอเมนูอาหารของคนสมัยใหม่ ฉากที่การกระเถิดและแม่หญิงจันทร์วาดช่วยกันทำมะม่วงน้ำปลาหวาน การกระเถิดและแม่หญิงจันทร์วาดกำลังทานมะม่วงน้ำปลาหวานที่ทั้งสองคนช่วยกันทำ บ่าวในเรื่องต่างตืดใจฝีมือการทำมะม่วงน้ำปลาหวานของการกระเถิด

ภาพที่ 15 ภาพจาก (บุฟเฟสันนิวาส: 3plus.com)

ที่มา: บุฟเฟสันนิวาส: 3plus.com

จากบทสนทนาข้างต้นการกระเถิดสอนแม่หญิงจันทร์วาดทำมะม่วงน้ำปลาหวาน ซึ่งแม่หญิงจันทร์วาดไม่เคยรู้จักและไม่เคยทำมาก่อน กล่าวคือ คนในสมัยก่อนนิยมทานมะม่วงกับเกลือ กะปิ เป็นต้น จะไม่มีการทำน้ำปลาหวานเหมือนที่การกระเถิดทำ ในสมัยปัจจุบันนิยมนำมะม่วงมาทำเป็นยำ ตำใส่วัตถุดิบต่าง ๆ เช่นปูดอง กุ้งแห้งหรือแม้แต่การทำมะม่วงน้ำปลาหวาน แต่คนในสมัยก่อนไม่เคยรับประทานในลักษณะเช่นนี้มาก่อน ทุกคนต่างประหลาดใจในการทำมะม่วงน้ำปลาหวานของการกระเถิด เมื่อทุกคนได้ลองรับประทานมะม่วงน้ำปลาหวานของการกระเถิดต่างพากันชอบในรสชาติของมะม่วงน้ำปลาหวาน เพราะไม่เคยทานมะม่วงกับเครื่องเคียงในลักษณะเช่นนี้มาก่อน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าความเป็นหญิงสมัยใหม่ของตัวละครบุฟเฟสันนิวาส สรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะการใช้ภาษา ในเรื่องมีลักษณะการใช้ภาษาของหญิงสมัยใหม่ที่ปรากฏคือการใช้คำสรรพนาม คำลงท้าย คำขานรับ การใช้คำแสลง และปรกฏคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ ที่ปรากฏเด่นชัดในเรื่อง เช่น การใช้สรรพนามแทนตัวละครว่าฉัน คุณ การใช้คำลงท้ายคำขานรับ คือ นะคะ ค่ะ โอเค เป็นต้น

2. ลักษณะการแสดงออกภายนอก ตัวละครเอกมีการแสดงออกนอกที่ปรากฏชัดเจนคือการวางตัว กิริยาท่าทาง ที่ไม่เหมาะสมกับบุคคลโอกาสและสถานที่

3. การใส่ใจในรูปแบบลักษณะ การใส่ใจในรูปแบบลักษณะจากการที่ผู้วิจัยได้ไปศึกษาเนื้อหาของบทละครในเรื่องที่ ปรากฏความเป็นหญิงสมัยใหม่คือมีการดูแลความสะอาดของร่างกายผิวพรรณ การแต่งหน้าและการแต่งตัว ของตัวละครเอกคือการทำมาความสะอาดร่างกายก่อนนอนเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับผู้หญิงสมัยใหม่ เพราะต้องดูแลรักษา สุขภาพผิวพรรณให้ดูดีอยู่เสมอจนเป็นกิจวัตรประจำวันที่ต้องทำอยู่ทุกวัน รวมถึงการแต่งหน้า การทำผมและการ แต่งตัวก่อนออกจากห้องหรือออกจากบ้านผิวพรรณหน้าตาทรงผมและการแต่งตัวต้องดูดีทุกวันในการใช้ชีวิตประจำวัน

4. ลักษณะวิธีการคิด ตัวละครเอกมีการเสนอแนวคิดแบบคนสมัยใหม่คือการนำความรู้จากสมัยปัจจุบันเข้ามาประยุกต์ใช้ ที่ปรากฏชัดเจนคือ การนำความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลของคนสมัยใหม่มาใช้ การนำความรู้ทางด้าน เทคโนโลยีจากสมัยปัจจุบันมาประยุกต์ใช้กับชีวิตความเป็นอยู่ในสมัยอยุธยา เช่น การทำเครื่องกรองน้ำ เป็นต้น

อภิปรายผล

ประเด็นแรกการกล้าแสดงออกเพื่อแสดงถึงความเป็นตัวตน ตัวละครในเรื่องบุพเพสันนิวาสทุกตัวละครต่าง มีบทบาทความโดดเด่นจากสถานการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องที่น่าสนใจทุกตัวละคร ซึ่งมีตัวละครเอกที่น่าสนใจ คือ แม่หญิง ภาระเกศหรือเกศสุรางค์ ที่สร้างสรรค์ผลงานได้ไม่หยุดยั้ง ไม่ว่าจะเป็นการตัดเย็บชุดชั้นใน การออกกำลังกายด้วย โยคะ การเป็นผู้นำเชียร์การแข่งขัน การตอบโต้ทางวาจา พฤติกรรมของแม่หญิงภาระเกศที่ช่างสงสัย กล้าถาม กล้าแสดงความคิดเห็นและลงมือทำจริง อีกทั้งการเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในกรุงศรีอยุธยาที่ เปลี่ยนแปลงจากความเป็นอยู่ในยุคปัจจุบันอย่างมาก เช่น การอาบน้ำที่ใช้น้ำ การเดินทางโดยทางน้ำเป็นหลัก การเข้าเวจหรือการขับถ่ายสมัยก่อน และต้องอดทนต่อการใช้ชีวิตที่ไม่มีเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตหรือเครื่องมือสื่อสาร เป็นต้น

ประเด็นสุดท้ายวัฒนธรรมทางศาสนา เช่น ความเชื่อในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ความเชื่อเรื่องกฎ แห่งกรรม การเวียนว่ายตายเกิด ความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์ และเวทมนตร์คาถาทั้งนี้อาจเพราะละครบุพเพสันนิวาส เป็นเรื่องราวข้ามภพระหว่างอยุธยาปัจจุบัน โดยมีการเล่าเรื่องส่วนใหญ่อยู่ในสมัยอยุธยาจึงสอดแทรกวิถีชีวิต ทั้งนี้ความเป็นหญิงสมัยใหม่ก็ยังมีปรากฏความเชื่อดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับ เทวากร คำสัตย์ (2563) โดยมีเกศสุรางค์ ตัวดำเนินเรื่องหลักเป็นตัวแทนของคนในยุคปัจจุบัน มีการทำบุญ กรวดน้ำ ทำทาน เชื่อเรื่องเวทมนตร์คาถา โหราศาสตร์ และอันดับสุดท้ายคือ มุมมองทางวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ซึ่งในปัจจุบันมีการใช้คำสแลง คำทับศัพท์ที่ ต่างไปจากสมัยอยุธยา โดยที่ความแตกต่างนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยเพิ่มมรรถรสในการวิเคราะห์ละครเรื่อง บุพเพสันนิวาสได้เป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับลักษณะ รุ่งโรจน์ (2565) ที่พบวัฒนธรรมการใช้ภาษาของคนไทยสมัย กรุงศรีอยุธยาว่า มีการใช้คำเรียกชื่อ มีการใช้คำสแลง และมีการใช้คำภาษาต่างประเทศ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

การศึกษาความเป็นหญิงสมัยใหม่สามารถนำไปต่อยอดกับวรรณกรรมประเภทอื่นได้ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น ภาพยนตร์ ซีรีส์ไทยและต่างประเทศ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบความเป็นหญิงและความเป็นชายสมัยใหม่ในวรรณกรรมไทยและวรรณกรรม ต่างประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กษิดิ์เดช สุวรรณมาลี. (2560). *การเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ในมุมมองของผู้ผลิตและผู้ชม*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจบัณฑิตและการผลิต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2543). *ภาพลักษณ์ของผู้หญิงสมัยใหม่ในสื่อมวลชน*. กรุงเทพฯ: เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2545). *เมื่อสื่อส่องและสร้างวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: ศาเลาแดง.
- เทวากร คำสัตย์. (2563). *บุพเพสันนิวาส: ภาพสะท้อนด้านการถ่ายทอดข้อมูลทางวัฒนธรรม*. วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม, 10(1), 126-134.
- บุญยงค์ เกศเทศ. (2532). *สถานภาพสตรีไทย*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.
- มิโชค ราชภูรานูวัต. (2544). *การต่อรองทางเพศสภาพในนิตยสารผู้หญิงผู้หญิงและผู้ชาย*. นิตยศาสตร์ มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลักขณา รุ่งโรจน์. (2565). *กลวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในละครย้อนยุค เรื่อง บุพเพสันนิวาส*. วารสาร ศิลปศาสตร์ราชมงคล, 4(2), 347-359
- วิกิพีเดีย. (2561). *บุพเพสันนิวาส*. สืบค้นข้อมูลวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2567. จาก <https://th.wikipedia.org/wiki>.
- วิกิพีเดีย. (2567). *ความเป็นหญิง*. สืบค้นข้อมูลวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2567. จาก <https://th.wikipedia.org/wiki>.
- ศิริญาสุจินตวงศ์. (2554). *100 เรื่องเล่าสมัยในสยาม*. กรุงเทพมหานคร:อมรินทร์.
- ศิริพร ปัญญาเมธีกุล. (2561). *ภาษาเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พรินท์คอร์เนอร์

ผู้เขียนบทความ

มาลินี ไชยะนิต นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
จังหวัดร้อยเอ็ด อีเมล 0935390336aor@gmail.com

ทิพาพร เพ็งศรีโคตร นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
จังหวัดร้อยเอ็ด อีเมล tipaparn5422@gmail.com

อนันต์ศักดิ์ พลแก้วเกษ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด อีเมล anantasak01@gmail.com

การพัฒนาแบบแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต
ตามความต้องการสมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
THE DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL PRACTICE TRAINING MODEL FOR
BACHELOR OF PUBLIC HEALTH PROGRAM BASED ON COMPETENCY
REQUIREMENTS AND COMMUNITY PUBLIC HEALTH PROFESSIONAL STANDARDS

ธวัชชัย เอกสันติ, ฐิติมา ระย้าเพ็ชร, นฤมล เวชจักรเวร, นพเก้า บัวงาม,
วิจิตรภรณ์ ธรรมาไพศาล, จิรัญญา บุรีมาศ, ภิษณี วิจันทิก, รชานนท์ ่วนใจรัก,
อรรณวิทย์ สิงห์ศาลาแสง, ธนิตา ผาติเสนะ

THAWATCHAI AEKSANTI, THITIMA RAYAPHET, NARUMON WECHACHAKRAWET,
NOPPAKAO BUANGAM, WICHITRAPORN THAMMAPAISAN, JIRANYA BURIMAS,
PHISANEE WICHANTHUEK, RATCHANONT NGUANJAIK, ATTHAWIT SINGHSALASANG
TANIDA PHATISENA

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
FACULTY OF PUBLIC HEALTH, NAKHON RATCHASIMA RAJABHAT UNIVERSITY
จังหวัดนครราชสีมา
NAKHON RATCHASIMA Province

Received: September 1, 2024

Revised: September 29, 2024

Accepted: October 3, 2024

บทคัดย่อ

สังคมผู้สูงอายุและปัญหาโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) ส่งผลต่อความต้องการบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านสาธารณสุข การฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขจึงมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะและความสามารถของนักศึกษาในการรับมือกับสถานการณ์ปัจจุบัน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน และเพื่อสร้างแบบแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 60 คน ดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน คือ การศึกษาเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาแบบแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีความต้องการและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพที่จำเป็นใน 5 ด้าน ได้แก่ การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การบำบัดโรคเบื้องต้น การอาชีวอนามัย และการบริหารสาธารณสุข รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ที่พัฒนาขึ้นนี้ ช่วยเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร การวินิจฉัยปัญหาสุขภาพ การทำงานเป็นทีม และการบำบัดโรคเบื้องต้นอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักศึกษามีความมั่นใจและพร้อมปฏิบัติงานในพื้นที่จริงมากขึ้น นอกจากนี้ ยังได้รับการยอมรับจากผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ โดยมีการประเมินเพื่อปรับปรุงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุข มาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุข การสาธารณสุขชุมชน

ABSTRACT

Thailand is entering an aging society and facing the challenge of non-communicable diseases (NCDs), which has led to an increased demand for public health professionals with specialized expertise. Therefore, professional practice training in public health is crucial for developing the skills and abilities of students to handle current situations. This research aims to study the needs and competencies in accordance with the professional standards of community public health and to create an appropriate professional practice training model for students in the Bachelor of Public Health program, majoring in Community Public Health. The research was conducted in three phases: studying relevant documents and information, developing the professional practice training model, and testing and evaluating the model with 60 fourth-year students.

The research findings indicate that students in the Bachelor of Public Health program, specializing in Community Public Health at Nakhon Ratchasima Rajabhat University, possess the required competencies according to professional standards in five areas: health promotion, disease prevention, primary care, occupational health, and public health administration. The developed professional practice training model has effectively enhanced their skills in communication, health problem diagnosis, teamwork, and primary care, resulting in increased confidence and readiness to work in real-life settings. Furthermore, the model has been positively evaluated by administrators and experts in the field, with suggestions for further improvements to optimize the professional practice training in future sessions.

Keywords: Public Health Professional Practice Training, Public Health Professional Standards, Community Public Health

บทนำ

ประเทศไทยมีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2564 พบว่าสัดส่วนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์

(สำนักอนามัยผู้สูงอายุ, 2567) ซึ่งการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้สูงอายุส่งผลให้เกิดความท้าทายทางสุขภาพที่ต้องการการดูแลอย่างครอบคลุมและเป็นระบบ ปัญหาสาธารณสุขไทยในอดีตคือโรคติดต่อ ปัจจุบันได้ถูกแทนที่ด้วยโรคไร้เชื้อหรือโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-Communicable Diseases: NCDs) เช่น โรคเมอริ่ง เบาหวาน ความดันโลหิตสูง และโรคหัวใจ เป็นต้น ซึ่งโรคเหล่านี้มีลักษณะการดำเนินโรคที่ยาวนานและต้องการการดูแลรักษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการแพทย์และสาธารณสุขเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะความต้องการบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ที่สามารถรับมือกับปัญหาด้านสุขภาพที่ซับซ้อนและหลากหลายเหล่านี้ได้ ซึ่งในปัจจุบันบทบาทของบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขพัฒนาจากเชิงรับไปสู่เชิงรุก เน้นการควบคุมการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคล ครอบครัว ไปจนถึงระดับชุมชน ซึ่งการดูแลสุขภาพมีประสิทธิภาพนั้นบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขจำเป็นต้องมีทักษะในการประเมิน วิเคราะห์ และวางแผนการแก้ไขปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อนได้อย่างดีเยี่ยม การส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุข จึงถือเป็นกระบวนการที่สำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะและความสามารถในการรับมือกับปัญหาสุขภาพที่ท้าทายนี้ได้ ไม่เพียงแต่เป็นการประยุกต์องค์ความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่ซับซ้อนและต้องการการตัดสินใจที่รวดเร็วและแม่นยำ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เป็นต้น ดังนั้นการศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์สาธารณสุขนี้ จึงเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาได้นำทฤษฎีที่ได้เรียนรู้มาใช้ในสถานการณ์จริง และยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าใจถึงความซับซ้อนของปัญหาสุขภาพในระดับชุมชน ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามบริบทของชุมชนแต่ละพื้นที่

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้มุ่งมั่นพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2565) และเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐานวิชาชีพของสภาการสาธารณสุขชุมชน (พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน, 2556) หลักสูตรได้นำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Kolb, 2014) และการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (ทีศนา แคมมณี, 2550) มาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร โดยกำหนดให้มีรายวิชาปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาได้เผชิญกับสถานการณ์จริง ที่นอกเหนือจากเสริมสร้างความรู้ทางวิชาการในห้องเรียน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จึงเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับบุคลากรสหวิชาชีพในสาขาวิชาต่างๆ และดำเนินการร่วมกับประชาชนในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อมโยงนักศึกษากับชุมชนอย่างใกล้ชิด ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในบริบทของแต่ละชุมชน ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ให้นักศึกษาสามารถพัฒนาวิธีการทำงานที่เหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน นอกจากนี้ยังช่วยให้นักศึกษามีทักษะการปฏิบัติ การดูแล ประเมินสุขภาพ และบำบัดโรคเบื้องต้นในการให้บริการสุขภาพระดับปฐมภูมิ นอกจากนี้ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขยังส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะที่สำคัญในการทำงานด้านสาธารณสุข เช่น การสื่อสารกับชุมชน การวินิจฉัยปัญหาสุขภาพ การวางแผนและการดำเนินการแก้ไขปัญหา รวมถึงการทำงานเป็นทีมและการ

ประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่น โดยนักศึกษาจะได้ฝึกฝนทักษะเหล่านี้ผ่านการทำงานในพื้นที่จริง ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในอนาคตต่อไป

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาขาสาธารณสุข ถือเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาความรู้ ทักษะ และสมรรถนะของนักศึกษาให้ตรงตามมาตรฐานวิชาชีพและความต้องการของภาคปฏิบัติจริง อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบคือรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในปัจจุบันพบว่ายังไม่สามารถตอบสนองความต้องการสมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพได้อย่างเต็มที่ ทั้งในด้านการทำหัตถการ การวินิจฉัยปัญหาสุขภาพ การสอนสุขศึกษา และการประสานงานกับหน่วยงานในชุมชน นอกจากนี้ การฝึกปฏิบัติที่มีอยู่ยังขาดการบูรณาการระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ ส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถพัฒนาสมรรถนะได้ตามที่กำหนด ทำให้เกิดความท้าทายในการพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพและความต้องการของหน่วยงานสาธารณสุขในชุมชนอย่างแท้จริง จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขของหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน ซึ่งมีความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาของหลักสูตร มีความพร้อมต่อการเป็นบุคลากรสาธารณสุขที่มีคุณภาพในอนาคต อันจะนำพาความรู้และทักษะที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนในชุมชน และส่งผลต่อความยั่งยืนในระบบสาธารณสุขของประเทศไทยและนำไปสู่การพัฒนาสุขภาพของประชากรไทยอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษามาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนและความต้องการสมรรถนะของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
2. เพื่อพัฒนาและสร้างรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

การทบทวนวรรณกรรม

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพในหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิตมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษามีทักษะและความรู้ที่จำเป็นตามมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์จริง การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. **รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ** การฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการให้ความรู้และทักษะผ่านการปฏิบัติจริงในหน่วยงานหรือสถานประกอบการ โดยมีการกำหนดแนวทางและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติงานจริงในสถานการณ์ที่หลากหลาย (Sungkhapong, 2017; Smith & Lennon, 2018) การฝึกนี้ช่วยเสริมสร้างความรู้และทักษะที่สำคัญ เช่น การสื่อสาร การวางแผนและการจัดการ

สุขภาพ รวมถึงการทำงานร่วมกับทีมสหวิชาชีพ นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะในการตัดสินใจและการแก้ปัญหาสุขภาพในชุมชน (Johnson et al., 2019; Phoolcharoen, 2018)

2. ความต้องการสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ ตามข้อกำหนดของสภาการสาธารณสุขชุมชน หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิตต้องเน้นการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานบริการสุขภาพในชุมชน เช่น ทักษะการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การดูแลผู้ป่วยเบื้องต้น และการประสานงานกับชุมชน (สภาการสาธารณสุขชุมชน, 2566) งานวิจัยของ Phancharoen และคณะ (2017) ระบุว่า การพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพต้องคำนึงถึงความต้องการเหล่านี้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา

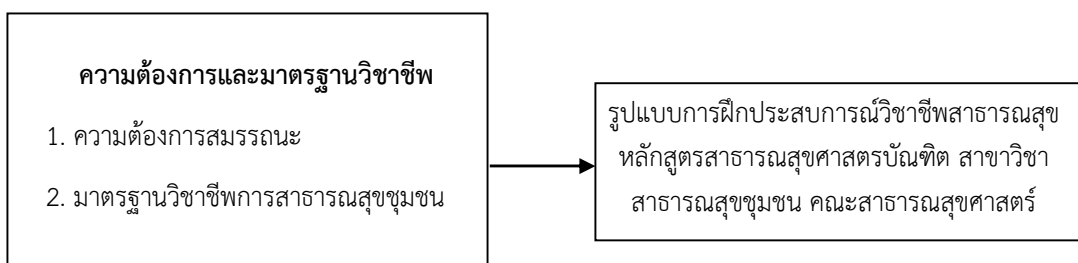
3. การบูรณาการการเรียนรู้ระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ การบูรณาการเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีคุณภาพ งานวิจัยจำนวนมากชี้ให้เห็นว่าการนำทฤษฎีมาเชื่อมโยงกับการปฏิบัติจริงในสถานการณ์ที่ซับซ้อนช่วยให้นักศึกษาเข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริงและสามารถคิดวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Kolb, 2014; Dewey, 2016) นอกจากนี้ การฝึกฝนในสถานการณ์จริงยังช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการประเมิน การวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม (Phancharoen, 2017; Mehta & Ross, 2019)

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น สรุปได้ว่าการพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เหมาะสมควรมีการกำหนดแนวทางและเป้าหมายที่ชัดเจน รวมถึงต้องสามารถตอบสนองต่อความต้องการสมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพได้อย่างครบถ้วน การบูรณาการการเรียนรู้ทฤษฎีและการปฏิบัติจริงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการปฏิบัติงานจริงในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การออกแบบพัฒนารูปแบบฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะต้องประกอบไปด้วย ความต้องการของหลักสูตร สมรรถนะวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน และต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน จึงกำหนดกรอบแนวคิดการศึกษาวิจัยตามภาพที่ 1 ดังนี้

ตัวแปรที่ศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ แบ่งการออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ศึกษาความต้องการของหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน ศึกษานโยบายของคณะสาธารณสุขศาสตร์ และของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา รวมถึงศึกษาเอกสารกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากนี้ได้วิเคราะห์ผลการติดตามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้ด้วย แล้วนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อประกอบการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาและสร้างรูปแบบการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุข โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการระดมความคิดเห็น (Brain Storming) โดยการรับความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการร่างรูปแบบการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขสำหรับนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน ซึ่งประกอบด้วย คณบดี รองคณบดีฝ่ายวิชาการ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์พี่เลี้ยงประจำแหล่งฝึก เพื่อร่วมกันวิเคราะห์ความต้องการและสมรรถนะของนักศึกษาให้สอดคล้องตามมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน โดยจัดเวทีประชุมและบันทึกการประชุม จากนั้นนำผลจากการระดมความคิดเห็นมาดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสำหรับนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน เพื่อนำไปทดลองใช้ในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขที่พัฒนาและสร้างขึ้น โดยการนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 60 คน ภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งได้ส่งนักศึกษาไปฝึกปฏิบัติในหน่วยบริการสุขภาพระดับปฐมภูมิ จำนวน 20 แห่ง จากนั้นดำเนินการประเมินผล และนำผลที่ได้ไปปรับปรุงรูปแบบการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยได้เรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเสนอแนะ วิพากษ์และแนะนำ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารคณะ ผู้บริหารสถานบริการสาธารณสุข และผู้แทนจากสภาการสาธารณสุขชุมชน และนำผลจากการวิพากษ์รูปแบบการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขมาสรุปและรายงานผล เพื่อเสนอต่อหลักสูตร คณะ และผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

ผลการวิจัย

1. ความต้องการและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ผลการวิจัย พบว่า

1.1 จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า ข้อบังคับของสภาการสาธารณสุขชุมชน ในการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2566 ได้กำหนดให้หลักสูตรต้องมีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต มีปรัชญาและวัตถุประสงค์ที่มุ่งให้การผลิตบัณฑิตมีความ

รอบรู้ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เน้นองค์ความรู้ สมรรถนะ ทักษะด้านวิชาการ และวิชาชีพในการปฏิบัติเชิงเทคนิค ในศาสตร์สาขาวิชานั้นๆ และเมื่อวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบของการเรียนการสอนหมวดเฉพาะวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน มีเนื้อหาสาระครอบคลุม การสาธารณสุข แบ่งได้ 5 กลุ่มวิชา ประกอบด้วย

กลุ่มวิชาที่ 1 การส่งเสริมสุขภาพและอนามัยชุมชน มีเนื้อหาครอบคลุมด้านสุขศึกษา การสื่อสาร การมีส่วนร่วมของชุมชน การวิเคราะห์พฤติกรรมสุขภาพ การวางแผนและประเมินสุขภาพ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ การให้คำปรึกษา การวิเคราะห์ สถานการณ์และการวินิจฉัยสุขภาพชุมชน การพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน การปฏิบัติตามแผน การติดตามและการประเมินผลอนามัยชุมชน

กลุ่มวิชาที่ 2 การป้องกันโรค ควบคุมโรค ระบาดวิทยา สถิติและการวิจัยทางด้านสาธารณสุข มีเนื้อหาครอบคลุมโรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ โรคอุบัติซ้ำและโรคอุบัติใหม่ อุบัติเหตุ การบาดเจ็บ การเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรค ปัจจัยที่ทำให้เกิดโรค การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และภาวะคุกคามด้านสุขภาพ ระบาดวิทยา แนวคิดพื้นฐานทางระบาดวิทยา การเกิดโรค และปัญหาชุมชน ประโยชน์และความสำคัญของวิทยาการระบาด การศึกษาเกี่ยวกับการกระจาย และปัจจัยกำหนดของสถานะสุขภาพ หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในประชากรที่กำหนดและนำผลของการศึกษาไปใช้ประโยชน์เพื่อการป้องกัน และควบคุมปัญหาสุขภาพและการจัดการภัยพิบัติ หลักสถิติเบื้องต้น การแจกแจงค่าสถิติ การประมาณค่า การทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์ ความแปรปรวน การวิจัยทางด้านสาธารณสุข การเขียนรายงานวิจัย และการนำเสนอผลงานวิจัย

กลุ่มวิชาที่ 3 การตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค การวางแผนครอบครัว การตรวจประเมินอาการ เจ็บป่วยและการช่วยเหลือผู้ป่วยเพื่อการส่งต่อ มีเนื้อหาครอบคลุม การตรวจประเมิน การบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยเพื่อการส่งต่อ และการฟื้นฟูสภาพ การช่วยฟื้นคืนชีพ การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และติดตามอาการ การดูแลสุขภาพครอบครัว อนามัยแม่และเด็ก การวางแผนครอบครัว การปฐมพยาบาล

กลุ่มวิชาที่ 4 การอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม มีเนื้อหาครอบคลุมการดูแลภาวะสุขภาพ อนามัยของผู้ประกอบอาชีพให้มีสภาวะที่สมบูรณ์ทางร่างกาย จิตใจและสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้ มีความปลอดภัยจากภาวะคุกคามและอันตรายต่างๆ อันเนื่องมาจากการทำงาน หรือเกี่ยวเนื่องมาจากการทำงานในกิจการหรือสถานประกอบการ การป้องกันและการควบคุมเหตุปัจจัย ที่มีผลต่อสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพ การดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงาน การใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ การปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ พฤติกรรมหรือ แบบแผนการดำเนินชีวิตที่เอื้อให้มีสุขภาพดี การควบคุมมลพิษ รวมถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย

กลุ่มวิชาที่ 5 การบริหารสาธารณสุขและกฎหมายสาธารณสุข มีเนื้อหาครอบคลุม การสาธารณสุขทั่วไป การจัดการระบบสุขภาพ การบริหารงานสาธารณสุข หลักประกันสุขภาพ การบริหารทรัพยากรด้านสุขภาพ เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข การวางแผนและนโยบายด้านสุขภาพ การประเมินผลการดำเนินงานด้านสุขภาพ การพัฒนาคุณภาพทางสาธารณสุข การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ทางสาธารณสุข การจัดการระบบสารสนเทศและการสื่อสารด้านสาธารณสุข การจัดการปัญหาประติศรัฐในงานสุขภาพ มาตรฐานการประกอบวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ

นอกจากนี้แล้ว ยังมีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับภาคปฏิบัติ คือ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพแบบบูรณาการ โดยมีการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการและหน่วยงานต่างๆ การฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ การฝึกปฏิบัติในรายวิชา เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ หมวดยาเฉพาะต้องเรียนวิชาทางปฏิบัติการตามมาตรฐานวิชาชีพที่สภาการสาธารณสุขชุมชนประกาศกำหนด โดยต้องผ่านการปฏิบัติงานในสถานประกอบการและหน่วยงานต่างๆ โดยมีชั่วโมงการฝึกปฏิบัติในรายวิชา ไม่น้อยกว่า 1,050 ชั่วโมง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการและหน่วยงานต่างๆ ไม่น้อยกว่า 450 ชั่วโมง ทั้งนี้ จำนวนชั่วโมงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพตลอดหลักสูตรรวมแล้วต้องไม่น้อยกว่า 1,500 ชั่วโมง ทั้งนี้ โครงสร้างหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับร่างข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชนว่าด้วยการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน จะสอดคล้องกับหมวดยาเฉพาะในส่วนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และเมื่อพิจารณาในด้านรูปแบบและการกำหนดรายวิชาการฝึกปฏิบัติทักษะวิชาชีพ พบว่าหลักสูตรมีการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ 3 รายวิชา คือ รายวิชาการฝึกบริการปฐมภูมิ จำนวน 270 ชั่วโมง รายวิชาการฝึกปฏิบัติการพัฒนาสุขภาพชุมชน จำนวน 270 ชั่วโมง และรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุข ซึ่งมีจำนวนชั่วโมงเป็นไปตามที่สภากำหนด ดังนั้นการวิเคราะห์กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องนี้ สามารถนำไปใช้ในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนสาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน เพื่อให้มั่นใจว่า เมื่อนักศึกษาจบการศึกษาจากหลักสูตรแล้วจะมีความพร้อมและมีสมรรถนะที่ตรงตามข้อกำหนดของสภาการสาธารณสุขชุมชน

1.2 ความต้องการสมรรถนะที่สำคัญของนักศึกษาในหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน ประกอบด้วย ความสามารถในการสื่อสารกับชุมชน การวินิจฉัยปัญหาสุขภาพ การวางแผนและดำเนินการแก้ไขปัญหา รวมถึงการทำงานเป็นทีมและประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่น นักศึกษาต้องมีทักษะในด้านการประเมินสุขภาพและบำบัดโรคเบื้องต้น เพื่อให้บริการสุขภาพปฐมภูมิในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ นักศึกษาควรมีความเข้าใจในบริบทของแต่ละชุมชน ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถพัฒนาวิธีการทำงานที่เหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนได้ดีขึ้น

สมรรถนะด้านที่ 1 การสื่อสารสุขภาพ พบว่า การสื่อสารเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำงานด้านสาธารณสุขในชุมชน การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ทางสุขภาพที่สำคัญให้กับประชาชนในชุมชนได้อย่างถูกต้องและชัดเจน โดยผ่านกิจกรรมการสอนสุขศึกษา การให้คำปรึกษา และการรณรงค์ด้านสุขภาพในชุมชน โดยเฉพาะการสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัลในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ การสื่อสารที่ดีช่วยในการสร้างความไว้วางใจและความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินโครงการสุขภาพหรือการให้บริการด้านสุขภาพที่ประสบความสำเร็จ การพัฒนาทักษะการสื่อสารในนักศึกษาสาธารณสุขนั้นช่วยเพิ่มความสำเร็จในการนำเสนอข้อมูลสุขภาพแก่กลุ่มประชากรต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม การฝึกฝนทักษะการสื่อสารผ่านการสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชน สามารถเพิ่มความสามารถของนักศึกษาในการสื่อสารกับประชาชนในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สมรรถนะด้านที่ 2 การวินิจฉัยปัญหาสุขภาพ การวินิจฉัยปัญหาสุขภาพในชุมชนเป็นกระบวนการที่ต้องการความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับปัจจัยทางสุขภาพที่มีผลกระทบต่อประชาชน นักศึกษาควรได้รับการฝึกฝนในการใช้เครื่องมือวิเคราะห์และการเก็บข้อมูลที่ถูกต้องและแม่นยำ เพื่อวินิจฉัยปัญหาสุขภาพที่แท้จริงและการวางแผนแก้ไข ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนั้นเป็นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (experiential learning) ในสถานการณ์จริง สามารถเพิ่มทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาสุขภาพให้นักศึกษา เพิ่มโอกาสให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ทำงานในชุมชนที่มีปัญหาสุขภาพที่แตกต่างกันไป ช่วยให้พัฒนาความสามารถในการปรับตัวและออกแบบวิธีการแก้ไข ปัญหาสุขภาพที่เหมาะสมกับแต่ละบริบทของชุมชน

สมรรถนะด้านที่ 3 การทำงานเป็นทีมและการประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่ มีทักษะการทำงานร่วมกับบุคลากรจากสาขาวิชาชีพต่างๆ ในชุมชน เช่น แพทย์ พยาบาล นักสังคมสงเคราะห์ และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสำคัญต่อการจัดการสุขภาพชุมชน นักศึกษาควรได้รับการฝึกฝนในการทำงานเป็นทีมและการสื่อสารข้ามสาขา ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุข เพราะการทำงานเป็นทีมและการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในชุมชนช่วยลดความซ้ำซ้อนในการให้บริการสุขภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ การสร้างเครือข่ายระหว่างนักศึกษากับหน่วยงานท้องถิ่นยังเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมความยั่งยืนของการพัฒนาสุขภาพในชุมชน

สมรรถนะด้านที่ 4 การประเมินและบำบัดโรคเบื้องต้น ความสามารถในการประเมินสภาพผู้ป่วยเบื้องต้น การตรวจร่างกายเพื่อค้นหาสาเหตุของอาการ รวมถึงการบำบัดโรคเบื้องต้นเพื่อแก้ปัญหาอาการเจ็บป่วย และการบรรเทาความรุนแรงของอาการเจ็บป่วย รวมถึงการใช้ยาและเวชภัณฑ์ ต้องมีความรู้ในการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา ตามมาตรฐานและคู่มือบัญชาหลักแห่งชาติที่ใช้ในหน่วยบริการปฐมภูมิ ทั้งนี้หากประเมินแล้วต้องมีการส่งต่อผู้ป่วย ต้องสามารถประเมินอาการผู้ป่วยและตัดสินใจส่งต่อไปยังหน่วยบริการสุขภาพที่มีศักยภาพสูงกว่าได้ เมื่อผู้ป่วยมีอาการรุนแรงเกินความสามารถในการบำบัดเบื้องต้น รวมถึงการสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวกับอาการของผู้ป่วยให้ญาติหรือผู้ป่วยทราบเพื่อประกอบการตัดสินใจในการรับการรักษา นอกจากนี้ยังต้องมีทักษะการบันทึกข้อมูลผู้ป่วย ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยบริการสุขภาพจำเป็นต้องมีความสามารถในการบันทึกและรายงานประวัติของผู้ป่วย อาการ การเจ็บป่วย และการบำบัดรักษาเบื้องต้นอย่างถูกต้องและครบถ้วน

สรุปความต้องการและสมรรถนะของนักศึกษาในหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน เป็นสิ่งที่ต้องการการฝึกฝนในหลายๆ ด้าน เพื่อให้เกิดสมรรถนะที่จำเป็นต้องครอบคลุมทั้งความรู้พื้นฐาน ทักษะเฉพาะด้าน และการปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนด ทั้งการสื่อสาร การวินิจฉัยปัญหาสุขภาพ และการทำงานเป็นทีม การใช้แนวทางการเรียนรู้เชิงประสบการณ์และการทำงานในสถานการณ์จริงสามารถช่วยเสริมสร้างทักษะเหล่านี้และเตรียมความพร้อมให้นักศึกษากลายเป็นบุคลากรสาธารณสุขที่มีคุณภาพในอนาคต ซึ่งจะช่วยให้การบริการสุขภาพแก่ประชาชนในชุมชนมีประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นไปตามข้อบังคับที่ถูกต้อง

2. รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุข ผลการวิจัย พบว่า

2.1 รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุข จากความต้องการและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ได้นำมาสู่กระบวนการออกแบบ พัฒนาและสร้างรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

สาธารณสุข ที่เหมาะสมกับนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา หลังจากการใช้รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุข พบว่านักศึกษามีความมั่นใจในการปฏิบัติงานในพื้นที่จริงเพิ่มขึ้น นักศึกษาสามารถสื่อสารกับชุมชนและบุคลากรในสาขาวิชาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสามารถในการวินิจฉัยและแก้ไขปัญหาสุขภาพที่พบในชุมชน นอกจากนี้ นักศึกษายังได้พัฒนาทักษะในการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานด้านสาธารณสุขในอนาคต โดยมีผลของการพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุข จำนวน 3 ผลัด ดังต่อไปนี้

ฝึกผลัดที่ 1 คือ กำหนดให้นักศึกษาออกฝึกปฏิบัติการบริการปฐมภูมิ ณ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 20 แห่ง ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมือง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 180 ชั่วโมง ซึ่งได้จัดการปฐมนิเทศรายวิชา 1 วัน และจัดให้ฝึกปฏิบัติในหน่วยงานตามวันและเวลาราชการ จำนวน 22 วันทำการ โดยการฝึกปฏิบัติประกอบด้วย 5 กิจกรรม ได้แก่

- 1) ปฏิบัติการสอนสุขศึกษาระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับมวลชน
- 2) ปฏิบัติการออกเยี่ยมบ้านและใช้กระเปาะเยี่ยมบ้านผู้ป่วยในชุมชน เพื่อประเมินปัญหาวางแผนช่วยเหลือ และดูแลสุขภาพผู้ป่วยตามปัญหาที่พบ สรุปลงและคืนข้อมูลให้กับครอบครัวของผู้ป่วยในชุมชน
- 3) ปฏิบัติการตรวจประเมินและบำบัดโรคเบื้องต้น ทำการซักประวัติ ตรวจร่างกายเบื้องต้น วินิจฉัยแยกโรคเบื้องต้น การบำบัดโรคเบื้องต้น ให้คำแนะนำเบื้องต้น หรือการส่งต่อผู้ป่วย
- 4) ปฏิบัติการทำหัตถการเบื้องต้น เช่น การดูแลแผลเบื้องต้น การล้างแผล การตัดไหม การให้วัคซีน เป็นต้น
- 5) ปฏิบัติงานวางแผนครอบครัว การให้คำแนะนำในการวางแผนการมีบุตร วิธีการคุมกำเนิดที่เหมาะสมกับผู้รับบริการแต่ละบุคคล ให้บริการยาคุมกำเนิด และการให้บริการการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคที่สามารถป้องกันได้ด้วยวัคซีน

ฝึกผลัดที่ 2 คือ กำหนดให้นักศึกษาออกฝึกปฏิบัติการพัฒนาสุขภาพชุมชน ณ แหล่งฝึกเดิมต่อจากการฝึกผลัดแรก เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 180 ชั่วโมง โดยนับรวมการปฐมนิเทศรายวิชา 1 วัน และการฝึกปฏิบัติในหน่วยงานตามวันและเวลาราชการอีกจำนวน 22 วันทำการ โดยการฝึกปฏิบัติ ประกอบด้วย 9 กิจกรรม ได้แก่

- 1) กำหนดหมู่บ้านพื้นที่รับผิดชอบให้กับนักศึกษา กลุ่มละ 1 หมู่บ้านในเขตตำบล หรือ 1 ชุมชน ในเขตเทศบาล
- 2) ศึกษาวิถีชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี สังคม เศรษฐกิจ และองค์ประกอบต่างๆ ในชุมชน แล้ววิเคราะห์และเชื่อมโยงกับภาวะสุขภาพของบุคคลในชุมชน โดยเก็บรวบรวมทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพของชุมชน
- 3) นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้ที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อนำเสนอสถานการณ์และปัญหาสุขภาพชุมชน
- 4) จัดเวทีประชาคมชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน ดำเนินการระบุปัญหา วินิจฉัยปัญหา จัดลำดับปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน

5) จัดประชุมการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation Influence Control: A-I-C) กำหนดแนวทางหรือกิจกรรมในการแก้ไขปัญหาสุขภาพชุมชนแบบมีส่วนร่วมของชุมชน

6) จัดทำแผนงาน โครงการร่วมกับชุมชน แล้วนำเสนอแผน และขออนุมัติตามขั้นตอน

7) ดำเนินการปฏิบัติกิจกรรมตามแผนงาน โครงการที่ได้ขออนุมัติ

8) ประเมินผลโครงการ และคืนข้อมูล นำเสนอผลการจัดโครงการแก่ชุมชน

9) จัดทำรายงานสรุปผลการจัดกิจกรรมพัฒนาสุขภาพชุมชนเสนอต่อหลักสูตร

ฝึกผลัดที่ 3 คือ กำหนดให้นักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพร่วม ๓ แห่งฝึกเดิม เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 270 ชั่วโมง โดยนับรวมการปฐมนิเทศรายวิชา 1 วัน และการฝึกปฏิบัติในหน่วยงานตามวันและเวลาราชการอีกจำนวน 33 วันทำการ โดยการฝึกปฏิบัติ ประกอบด้วย 8 กิจกรรม ได้แก่

1) การจัดการสุขภาพครอบครัว ปฏิบัติการเยี่ยมบ้านและใช้กระเปาะเยี่ยมได้ถูกต้องตามเทคนิค โดยสามารถเลือกครอบครัวที่ต้องการออกไปเยี่ยมบ้านจากครอบครัวผู้ป่วยในชุมชน เช่น ความดันโลหิตสูง เบาหวาน โรคหัวใจ ฯลฯ ครอบครัวผู้พิการ/ผู้ป่วยอัมพาต จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในครอบครัวกรณีศึกษา ทำเนิการ Pre-Post conference ร่วมกับอาจารย์พี่เลี้ยงประจำแหล่งฝึก วางแผนการเยี่ยมบ้านเสนอต่ออาจารย์พี่เลี้ยงก่อนลงออกเยี่ยมบ้าน โดยอาจารย์พี่เลี้ยง ติดตามเยี่ยมบ้าน และสังเกตการปฏิบัติงานของนักศึกษา

2) การให้สุขศึกษา ดำเนินการวางแผนการสอนสุขศึกษา เขียนแผนการสอนสุขศึกษา และฝึกปฏิบัติการสอนสุขศึกษาทั้งในระดับบุคคล ระดับครอบครัว ระดับกลุ่ม และระดับมวลชน โดยประยุกต์องค์ความรู้ด้านการสอนสุขศึกษา การสื่อสาร การให้คำปรึกษา เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน

3) การดำเนินงานอนามัยโรงเรียน วางแผนดำเนินกิจกรรมในพื้นที่โรงเรียนในพื้นที่ของ รพ.สต. หรือโรงเรียนอื่น ๆ ที่เห็นสมควรตามความเหมาะสม ต้องดำเนินกิจกรรมอนามัยโรงเรียน อย่างน้อย 1 แห่ง ซึ่งประกอบด้วย การสำรวจอนามัยสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ตรวจสอบสุขภาพนักเรียนเบื้องต้น ประเมินปัญหาสุขภาพนักเรียน และปัญหาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ประเมินผลและสรุปการดำเนินกิจกรรมข้างต้นครบถ้วน แล้วนำข้อมูลวิเคราะห์และสังเคราะห์ผล และจัดทำเป็นรายงานสรุปผลการดำเนินงานอนามัยโรงเรียน และส่งเล่มรายงานต่อแหล่งฝึกและโรงเรียน

4) การดำเนินงานด้านวิทยาการระบาด ปฏิบัติงานในบทบาทเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จัดตารางหมุนเวียนการเข้าฝึกปฏิบัติงานด้านการป้องกันโรคและควบคุมโรค ฝึกบันทึกข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลการเฝ้าระวังโรค ฝึกปฏิบัติการสอบสวนโรคทางระบาดวิทยา พร้อมทั้งบันทึกรายงานการสอบสวนโรค ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการเฝ้าระวังโรคในชุมชน เช่น โรคอุจจาระร่วง โรคไข้เลือดออก โรคไข้หวัดใหญ่ โรคมือเท้าปาก

5) การดำเนินงานอนามัยครอบครัว ปฏิบัติงานในบทบาทเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิด จัดตารางหมุนเวียนกันเข้าฝึกปฏิบัติงานในคลินิกวางแผนครอบครัว งานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และอนามัยแม่และเด็ก ให้คำแนะนำการวางแผนครอบครัว วิธีคุมกำเนิด และให้บริการคุมกำเนิด การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ได้แก่ การให้คำแนะนำและให้บริการการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคที่สามารถป้องกันได้ด้วยวัคซีน

6) การบำบัดโรคเบื้องต้น ตามข้อบังคับของสภาการสาธารณสุขชุมชน ปฏิบัติงานในบทบาทเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โดยจัดตารางหมุนเวียนกันเข้าฝึกงานในคลินิกที่เกี่ยวกับการตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น การซักประวัติ การตรวจร่างกายเบื้องต้น ประเมินอาการเจ็บป่วย วินิจฉัยโรคเบื้องต้น และฝึกตรวจทางห้องปฏิบัติการอย่างง่าย เช่น การตรวจน้ำตาลในเลือดจากปลายนิ้ว เป็นต้น

7) การทำหัตถการ ดูแลให้ความช่วยเหลือ พื้นฟูสภาพ และการส่งต่อผู้ป่วย ตามข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน ว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และการวางแผนครอบครัว เก็บข้อมูลผู้รับบริการเพื่อประกอบการประเมินภาวะสุขภาพและการช่วยเหลือผู้ป่วยเพื่อการส่งต่อ และการบันทึกข้อมูลผู้ป่วยในแฟ้มสุขภาพครอบครัว และในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในหน่วยบริการปฐมภูมิ

8) การดำเนินงานด้านอาชีวอนามัย และอนามัยสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติงานในบทบาทเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับงานด้านอนามัยอาชีวอนามัยหรืออนามัยสิ่งแวดล้อม อย่างน้อย 1 กิจกรรม เช่น การตรวจประเมินตลาดสด ร้านอาหาร การดำเนินงานรับและแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนหรือเหตุรำคาญร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

สรุปรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่พัฒนาขึ้นนี้ สามารถตอบสนองต่อความต้องการและส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ ช่วยพัฒนาเสริมสร้างความมั่นใจและความพร้อมในการทำงานจริงในชุมชน และตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและสภาการสาธารณสุขชุมชนได้อย่างครบถ้วน ทั้งนี้ ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์และความต้องการในอนาคต.

2.2 ประเมินผลรูปแบบการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผู้บริหารคณะ ผู้บริหารสถานบริการสาธารณสุข ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนจากสภาการสาธารณสุขชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องได้วิพากษ์รูปแบบการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขจากรายงานสรุปผลการดำเนินงาน พบว่ามีความเหมาะสม แต่ควรมีการเตรียมความพร้อมในด้านทักษะการปฏิบัติหัตถการให้กับนักศึกษาที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และควรเพิ่มระยะเวลาการฝึกให้มากขึ้น เพื่อให้ศึกษามีระยะเวลาได้เรียนรู้การปฏิบัติงานจริงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้จะได้นำผลการประเมินรูปแบบไปใช้ปรับปรุงในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขครั้งต่อไป

อภิปรายผล

1. สมรรถนะของวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพของสภาการสาธารณสุขชุมชน และสมรรถนะตามความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ ผู้ใช้บัณฑิต และผู้เกี่ยวข้อง สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1.1 สมรรถนะหลักวิชาชีพ (Core Competencies) คือ เป็นผู้มีความรู้ทางวิชาชีพ มีความสามารถพื้นฐานที่จำเป็นของผู้ปฏิบัติงานในวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน โดยมีความรู้ครอบคลุมในสาขาวิชา 5 กลุ่ม อันได้แก่ กลุ่ม 1 การส่งเสริมสุขภาพและอนามัยชุมชน กลุ่ม 2 การป้องกันโรค ควบคุมโรค ระบาดวิทยา สถิติและการวิจัยทางด้านสาธารณสุข กลุ่ม 3 การตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น กลุ่ม 4 การอาชีวอนามัยและอนามัย

สิ่งแวดล้อม และกลุ่ม 5 การบริหารสาธารณสุขและกฎหมายสาธารณสุข รวมถึงเข้าใจนโยบายที่เกี่ยวข้องกับงานสาธารณสุขของไทยและต่างประเทศ

1.2. สมรรถนะเฉพาะด้านการสาธารณสุขชุมชน (Specific Competencies) คือ ทักษะการให้บริการดูแลสุขภาพแก่ผู้รับบริการในชุมชน เป็นความสามารถในการปฏิบัติงานบริการสาธารณสุขผสมผสานที่ครอบคลุมทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การตรวจประเมินความเสี่ยงทางสุขภาพ การบำบัดโรคเบื้องต้นและการฟื้นฟูสภาพทักษะในการจัดเก็บและใช้ข้อมูลสุขภาพเพื่อการวางแผนและแก้ไขปัญหาสุขภาพของคนในชุมชน ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชน ความสามารถในการจัดการสุขภาพชุมชน การวางแผน และจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพคนในชุมชน การวิเคราะห์ปัญหาด้านสุขภาพชุมชนและการหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ให้บริการสาธารณสุขกับประชาชน ผู้รับบริการในชุมชน รวมถึงการสร้างเครือข่ายและการทำงานเป็นทีม ความสามารถในการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกชุมชน การสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งเพื่อสนับสนุนการพัฒนาสุขภาพของชุมชน นอกจากนี้แล้วทักษะความสามารถในการทวิวิจัยจากงานประจำเพื่อพัฒนาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาสุขภาพชุมชน ก็เป็นอีกสมรรถนะหนึ่งที่สำคัญของผู้ปฏิบัติงานในวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

1.3 สมรรถนะคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Competencies) คือ ภาวะผู้นำ เป็นความสามารถส่วนบุคคลที่มีภาวะในการนำทีมหรือการตัดสินใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสม การสร้างแรงจูงใจให้กับทีมงาน และการเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงาน ความอดทนต่อความยากลำบากในงานสาธารณสุข และการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และบริบทของชุมชน ความมีจิตบริการ มีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้และพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง อยู่เสมอ มีความรับผิดชอบและมีคุณธรรมจริยธรรมในวิชาชีพ ปฏิบัติงานอย่างมีจรรยาบรรณ รักษาความถูกต้องและความเป็นธรรมในการปฏิบัติงาน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและความยืดหยุ่นในการทำงานร่วมกับบุคคลและชุมชน ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ รักษามาตรฐานและจริยธรรมในการปฏิบัติงาน เพื่อปกป้องสิทธิและความปลอดภัยของประชาชน

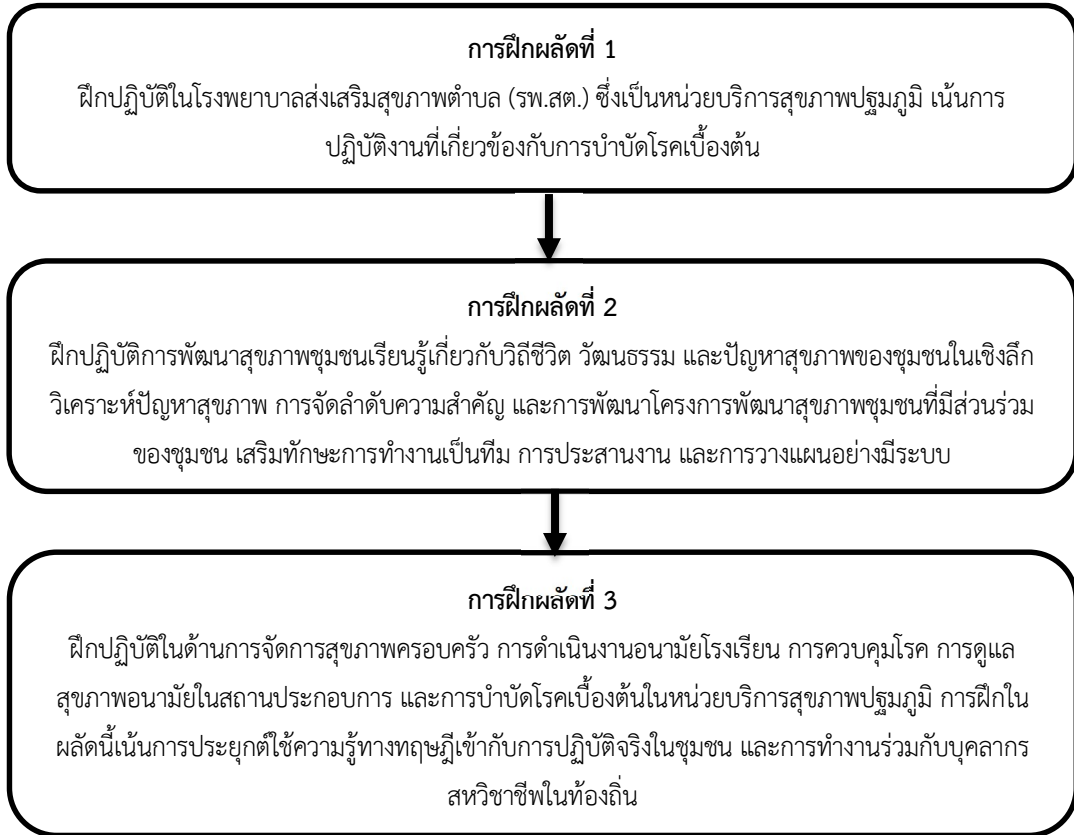
การวิจัยครั้งนี้ พบว่าสอดคล้องกับสมรรถนะหลักวิชาชีพครอบคลุมองค์ความรู้ 5 กลุ่มวิชาตามมาตรฐานวิชาชีพที่กำหนดโดยสภาการสาธารณสุขชุมชน (Council of Community - Public Health) ซึ่งผู้ปฏิบัติงานในวิชาชีพต้องสอบความรู้เพื่อให้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสภาการสาธารณสุขชุมชน โดยต้องสอบผ่าน 5 กลุ่มวิชาได้แก่ กลุ่มส่งเสริมสุขภาพและอนามัยชุมชน กลุ่มป้องกันโรคและควบคุมโรค กลุ่มตรวจประเมินและบำบัดโรคเบื้องต้น กลุ่มอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม และกลุ่มบริหารสาธารณสุขและกฎหมาย การวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะได้รับการฝึกตามสมรรถนะทั้ง 5 กลุ่มวิชาข้างต้น ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเพิ่มเติม พบว่ามีบางกลุ่มวิชาที่มีความจำเป็นต้องมีแต่มาตรฐานวิชาชีพไม่ได้กำหนด เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมสุขภาพ ซึ่งอาจไม่ได้รับการเน้นย้ำในหลักสูตรปัจจุบัน ทำให้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น นอกจากนี้แล้ว ควรมีแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะสำหรับอนาคต กล่าวคือ ควรมีการพัฒนาสมรรถนะในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุและสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นในชุมชน ทั้งนี้สมรรถนะเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขชุมชน สามารถทำหน้าที่ในการดูแลและพัฒนาสุขภาพของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน และหากมีการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรควรจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพและ

สมรรถนะที่คาดหวัง โดยเฉพาะด้านการเป็นผู้นำ การสื่อสารทางสุขภาพที่มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงและเพิ่มรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมสุขภาพ การปฏิบัติด้านการประเมินคัดกรองความเสี่ยงทางสุขภาพ และการบริหารจัดการงบประมาณ เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

2. รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุข รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาให้เหมาะสมต่อการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน และความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการพัฒนาประสบการณ์ปฏิบัติทักษะวิชาชีพในการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับความต้องการและมาตรฐานวิชาชีพของสภาการสาธารณสุขชุมชน ทั้งนี้การฝึกปฏิบัติทักษะในหมวดวิชาชีพเฉพาะควรกำหนดพฤติกรรมที่ชัดเจนและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสภาการสาธารณสุขชุมชน คือ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพแบบบูรณาการ 450 ชั่วโมง ควรเป็นการฝึกงานผสมผสาน การจัดการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยดำเนินการอยู่แล้วมีความเหมาะสม และการบริหารจัดการฝึกปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพจากที่มีอาจารย์ที่เล็งประจำแหล่งฝึกที่ช่วยเสริมความรู้และเสริมทักษะการปฏิบัติจริง ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขที่พัฒนาขึ้น สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทของพื้นที่ ซึ่งเป็นผลมาจากการสนับสนุนจากชุมชนและท้องถิ่น ทำให้การฝึกประสบการณ์มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา หลักสูตร และข้อกำหนดของสภาวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน การฝึกปฏิบัติงานในพื้นที่จริงช่วยให้นักศึกษามีทักษะในการสื่อสารกับชุมชนและบุคลากรในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการทำงานจริงในอนาคต นักศึกษาที่เข้าร่วมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนี้ได้รับการพัฒนาความสามารถในการวินิจฉัยและแก้ไขปัญหาสุขภาพที่พบในชุมชน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคลากรด้านสาธารณสุข นอกจากนี้การทำงานเป็นทีมกับบุคลากรจากสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนี้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง โดยมีบางส่วนที่เห็นว่าวันฝึกมีจำนวนน้อยโดยแนะนำให้เพิ่มวันในการฝึกปฏิบัติให้มากขึ้น เพื่อให้เห็นผลการทำงานของนักศึกษาชัดเจนยิ่งขึ้น จึงเสนอว่าฝึกมีการควรปรับให้เป็นการฝึกทักษะบูรณาการกับการทำงานตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงบูรณาการเรียนรู้กับการทำงาน (Work Integrated Learning: WIL) หากพิจารณาจะพบว่านโยบายของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเน้นให้หลักสูตรจัดการเรียนการสอนในลักษณะร่วมผลิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและสถานประกอบการ (ภาครัฐ เอกชน ชุมชน) เพื่อให้บัณฑิตพร้อมสู่โลกแห่งการทำงานจริงได้ทันที มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของตลาดงานสามารถพัฒนาอาชีพในปัจจุบันและเตรียมพร้อมรองรับตำแหน่งงานในอนาคต หรือเรียกว่า การศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperative and Work Integrated Education: CWIE) ซึ่งเป็นหนึ่งในกลไกการจัดการเรียนการสอนที่สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานภายนอก ดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นระบบ โดยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษาควบคู่กับการปฏิบัติงานจริงในหน่วยงานภายนอก (Work-based Learning) ในทุกรูปแบบ ที่ทำให้นักศึกษามีสมรรถนะทั้งความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ทศนคติ (Attitudes) และค่านิยม (Values) และคุณลักษณะตรงกับความต้องการของตลาดงาน และพร้อมสู่โลกแห่งการทำงานจริง นอกจากนี้ยังเสริมสร้างความสามารถในการวินิจฉัยปัญหาสุขภาพ การวางแผนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ นักศึกษาที่เข้าร่วม

การฝึกนี้สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีที่ได้เรียนรู้ในชั้นเรียนกับการปฏิบัติจริงในชุมชน ซึ่งทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในบริบทและความซับซ้อนของปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นในชุมชนแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงยังช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกับบุคลากรสาขาวิชาชีพ ทั้งแพทย์ พยาบาล นักสังคมสงเคราะห์ และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำเนินงานด้านสาธารณสุขที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ จากข้อเสนอแนะของผู้ที่เกี่ยวข้อง พบว่าควรเพิ่มระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติในชุมชนให้มากขึ้น เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสสังสรรค์และเห็นผลลัพธ์ของการทำงานในพื้นที่อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น การเพิ่มระยะเวลานี้จะช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการฝึกปฏิบัติทักษะให้สอดคล้องกับมาตรฐานและข้อบังคับของสภาการสาธารณสุขชุมชนอย่างต่อเนื่อง การประเมินผลจากการฝึกปฏิบัติจริงยังแสดงให้เห็นว่า การสนับสนุนจากชุมชนและหน่วยงานท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการทำให้การฝึกประสบการณ์มีความสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ และช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาในการทำงานในอนาคตอย่างมั่นใจและมีคุณภาพ

การวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า การฝึกปฏิบัติในชุมชนช่วยให้นักศึกษามีทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาสุขภาพ การจัดการส่งเสริมสุขภาพ และการทำงานร่วมกับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพที่เน้นให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถประเมินและแก้ไขปัญหาสุขภาพของชุมชนได้อย่างเหมาะสม รวมถึงทักษะการสร้างเครือข่ายและการทำงานเป็นทีมที่ได้รับการพัฒนาอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพ อย่างไรก็ตาม การฝึกทักษะบางประการ เช่น การทำวิจัยจากงานประจำ (R2R) ไม่สามารถพัฒนาทักษะนี้ได้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครั้งนี้ นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีการพัฒนาภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีม และความยืดหยุ่นในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพที่กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานต้องมีคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ดี เช่น ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และจรรยาบรรณในวิชาชีพ รวมถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาคุณลักษณะเหล่านี้ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดีในสถานการณ์การทำงานจริง แต่ยังคงพบว่าการฝึกในปัจจุบันอาจยังไม่ครอบคลุมการพัฒนาทักษะบางด้าน เช่น การสื่อสารในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งสูง หรือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อน ทั้งนี้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้เป็นการบูรณาการครอบคลุมทั้งการให้บริการปฐมภูมิ การพัฒนาสุขภาพชุมชน และการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมในชุมชน ผ่านการฝึก 3 ผลัด รวมไม่น้อยกว่า 630 ชั่วโมง การฝึกนี้ได้รับการออกแบบให้ตรงตามความต้องการและสมรรถนะที่จำเป็นตามมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนของสภาการสาธารณสุขชุมชน

ภาพที่ 2 แผนผังรูปแบบการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ควรพิจารณาเพิ่มระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะเชิงลึกในด้านการสาธารณสุขชุมชน เช่น การจัดการปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อนในบริบทเฉพาะของชุมชน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถจัดการปัญหาสุขภาพได้อย่างครอบคลุมและยั่งยืน และจะได้มีโอกาสรับผิดชอบงานที่ซับซ้อนมากขึ้นและเห็นผลลัพธ์จากการทำงาน และยังได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพสาธารณสุขได้อย่างเต็มที่

1.2 ส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานในชุมชน เพราะมีบทบาทสำคัญในการสร้างประสบการณ์ที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ การฝึกปฏิบัติในพื้นที่จริงช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่สมจริงและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนด้วย

1.3 ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรการฝึกปฏิบัติทักษะให้สอดคล้องกับข้อบังคับและมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านเนื้อหาวิชาและวิธีการฝึกปฏิบัติ การกำหนดพฤติกรรมที่ชัดเจนและการ

ประเมินผลที่เป็นระบบจะช่วยให้ นักศึกษาพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของวิชาชีพ มีความพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายในอนาคต โดยเฉพาะการเสริมเนื้อหาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมสุขภาพ รวมถึงการฝึกทักษะในการบริหารจัดการและการวางแผนอย่างเป็นระบบ

1.4 รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาธารณสุขควรสอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (Experiential Learning) และการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน (Work Integrated Learning: WIL) การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสเผชิญกับปัญหาและฝึกฝนทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในระบบบริการสุขภาพปฐมภูมิได้อย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 วิจัยพัฒนารูปแบบการฝึกปฏิบัติทักษะในรายกลุ่มวิชาทั้ง 5 กลุ่มวิชาตามมาตรฐานวิชาชีพสาธารณสุขชุมชน โดยเน้นการประเมินผลและรับฟังข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบที่ตอบสนองต่อความต้องการและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างยั่งยืน

2.2 ศึกษาวิจัยประสิทธิผลของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยในการเสริมสร้างทักษะของนักศึกษาในรายวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อม หรือเพื่อฝึกปฏิบัติผ่านระบบออนไลน์เพิ่มความยืดหยุ่นและโอกาสในการฝึกฝนทักษะได้มากขึ้น โดยไม่จำกัดเฉพาะในสถานที่จริงเท่านั้น

2.3 วิจัยพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาในแต่ละผลัดของการฝึกที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน โดยเน้นการรับฟังข้อเสนอแนะจากนักศึกษา อาจารย์พี่เลี้ยง และผู้รับบริการในชุมชนด้วย เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบที่ตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- เกศสุดา รัชฎาวิศิษฐกุล. (2547). *การพัฒนาการเรียนการสอนที่สนองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เครือข่ายพัฒนาสหกิจศึกษาภาคใต้ตอนบน. (2560). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- ชมพูนุช สุภาพวานิช, ไพสิฐ จิรรัตน์โสภ, เบญจวรรณ พุฒนันานิวัฒน์กุล, & บุญแทน กิ่งสายหยุด. (2565). การพัฒนาสมรรถนะการทำงานของบุคลากรสาธารณสุขในมุมมองผู้บริหารของเขตสุขภาพที่ 1 - 12. *วารสารสาธารณสุขและวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 5(3), 138-153.
- พิศนา แฉมมณี. (2564). *ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 25)*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (2560). *มคอ. 2 หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560*. สืบค้นจาก <https://apro.nrru.ac.th/การรับรองหลักสูตร>
- ราชกิจจานุเบกษา. (2556). *พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556*. สืบค้นจาก <http://www.ratchakittha.soc.go.th/DATA/PDF/2556/A/024/1.PDF>

- ราชกิจจานุเบกษา. (2562). *ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชนว่าด้วยการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2562*. ราชกิจจานุเบกษา, 136 (ตอนพิเศษ 41 ง). สืบค้นจาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/E/041/T_0021.PDF
- วสันต์ ปิ่นวิเศษ. (2561). การพัฒนาสมรรถนะสำหรับนักวิชาการสาธารณสุขตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต. *วารสารโรงพยาบาลมหาสารคาม*, 15(2), 185-193.
- สภาวิชาชีพสาธารณสุขชุมชน. (2566). *ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชนว่าด้วยการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน*. สืบค้นจาก <https://ccph.or.th>
- สมบูรณ์ ลิขิตยั้งวรา และ สุมาลี สังข์ศรี. (2556). การพัฒนารูปแบบการศึกษาทางไกลสำหรับคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(2), 309-321.
- สมโภช รัตติโอฬาร, พรทิพย์ กิระพงษ์, อรวรรณ น้อยวัฒน์, สุนัฐษา แสงมณี, & เอกพล กาละดี. (2559). *การประเมินหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักอนามัยผู้สูงอายุ. (2567). รายงานสถิติสาธารณสุขประจำปีงบประมาณ 2567. สืบค้นจาก <https://eh.anamai.moph.go.th>
- เสาวณีย์ เต็งสุวรรณ. (2559). การพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเลขานุการสำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 6(2), 295-304.
- สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต & เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไทย. (2557). *การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะครูในทศวรรษที่ 21*. มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, พิษณุโลก. สืบค้นจาก https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_Doi=10.14457/NU.the.2014.45
- Dewey, J. (2016). *Experience and education*. New York, NY: Free Press.
- Johnson, T., Lennon, D., & Smith, A. (2019). Integrating practice into public health curriculum. *Journal of Public Health Education*, 35(2), 123-130. <https://doi.org/10.1080/99999999.2019.1234567>
- Kolb, D. A. (2014). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Upper Saddle River, NJ: FT Press.
- Smith, J., & Lennon, A. (2018). Work-based learning in public health education: Challenges and opportunities. *Public Health Practice*, 14(3), 23-29. <https://doi.org/10.1080/99999999.2018.1234567>

ผู้เขียนบทความ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย เอกสันติ ประธานหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมล thawatchai.a@nrru.ac.th

อาจารย์ ดร.ฐิติมา รัชยาเพชร รองคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพการศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมล thitimapoc@gmail.com

อาจารย์ ดร. นฤมล เวชจักรเวร ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมล naruemon.w@nrru.ac.th

อาจารย์นพเก้า บัวงาม ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมล noppakao.b@nrru.ac.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตราภรณ์ ธรรมาไพศาล ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมล parimoke.k@gmail.com

อาจารย์จิริญา บุรีมาศ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมล jiranya.b@nrru.ac.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภิญณี วิจันท์ก อาจารย์ประจำหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมล pisanee.w@nrru.ac.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รชานนท์ ่วนใจรัก ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษาและมาตรฐานการศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมล rachanon.n@nrru.ac.th

รองศาสตราจารย์ ดร.อรุณวิทย์ สิ่งสาลาแสง รองคณบดีฝ่ายแผนและบริหาร คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมล atthawit.s@nrru.ac.th

รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา ผาติเสนะ คณบดี คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา อีเมล drtanida@hotmail.com

หลักเกณฑ์การส่งบทความตีพิมพ์

วารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์ได้เปลี่ยนชื่อจากวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ตามประกาศคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ 26/2563 วันที่ 30 ธันวาคม 2563 เปลี่ยนเป็น วารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์ Jaraphruekpirom โดยเผยแพร่ตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องจากวารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2562 ซึ่งบทความทุกเรื่องจะได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านสาขานั้นหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง จากทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาอย่างน้อย 2 คน โดยมีรูปแบบการกลั่นกรองบทความก่อนตีพิมพ์ (Peer review) ซึ่งผู้พิจารณาไม่ทราบชื่อผู้แต่ง และผู้แต่งไม่ทราบชื่อผู้พิจารณา (Double-blind peer review) เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ สำหรับการนำเสนอผลงานวิจัย งานวิชาการหรือความเห็นทางวิชาการใหม่ ๆ เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ ความคิดเห็นจากการศึกษาค้นคว้า การวิจัย ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในบริบทต่าง ๆ ของวิทยาการที่หลากหลาย รวมทั้งเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการของชุมชนท้องถิ่นที่สามารถนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีกำหนดเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม-มิถุนายน และฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคม-ธันวาคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งมีขอบเขตสาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ทั่วไป (General Social Sciences) ศิลปะทั่วไปและมนุษยศาสตร์ (General Arts and Humanities) รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ (Political Science and Public Administration) ภาษาและวรรณกรรม (Language and Literature) และการศึกษา (Education) และหรือที่เกี่ยวข้องกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นี้
2. เพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สำหรับคณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และนักวิชาการ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
3. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้จริงอันก่อเกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวม

การพิจารณาบทความ

1. บทความที่ตีพิมพ์ลงวารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์ต้องเป็นบทความใหม่ที่อยู่ในขอบเขตสาขาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ทั่วไป (General Social Sciences) ศิลปะทั่วไปและมนุษยศาสตร์ (General Arts and Humanities) รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ (Political Science and Public Administration) ภาษาและวรรณกรรม (Language and Literature) และการศึกษา (Education) และหรือที่เกี่ยวข้องกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นี้

2. บทความต้องไม่เคยพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น ๆ

3. บทความต้องผ่านการพิจารณาและประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer review) ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านสาขานั้นหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง จากทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาอย่างน้อย 2 คน ซึ่งผู้พิจารณาไม่ทราบชื่อผู้แต่ง และผู้แต่งไม่ทราบชื่อผู้พิจารณา (Double-blind peer review)

4. บทความที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นข้อคิดของผู้เขียนเท่านั้น และผู้เขียนจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อผลทางกฎหมายใด ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากบทความนั้น

5. บทความที่ตีพิมพ์ มี 3 ประเภท ดังนี้

5.1 บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่มีการนำเสนอผลการศึกษา หรือการค้นคว้าอย่างมีระบบ ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.2 บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นบทความที่มีการนำเสนอความรู้ทั่วไปที่เขียนขึ้นจากการสังเคราะห์ พร้อมทั้งเสนอความคิดเห็นของผู้เขียนที่มีประโยชน์แก่ผู้อ่าน ประกอบด้วยบทนำ เนื้อหา และสรุป

5.3 บทความวิจารณ์ (Review Article) เป็นบทความที่วิจารณ์หนังสือและการนำเสนอความคิดเห็นของผู้เขียนที่มีประโยชน์แก่ผู้อ่าน ประกอบด้วยภาพปกหนังสือ ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหนังสือ เนื้อหา และข้อเสนอแนะแนวทางการเลือกหนังสือ

การส่งบทความ

ผู้เขียนบทความต้องส่งแบบรับรองประกอบการพิจารณาบทความมาพร้อมกับบทความ ดังนี้

1. แบบเสนอต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์ (เอกสาร 4)
2. แบบรับรองบทความวิจัยของอาจารย์ที่ปรึกษา (เอกสาร 5 กรณีนักศึกษา)
3. แบบตรวจสอบบทความ (เอกสาร 6 หรือ เอกสาร 7 หรือ เอกสาร 8 ตามลักษณะบทความ)

หากรูปแบบการพิมพ์บทความไม่เป็นไปตามกำหนดของการเตรียมต้นฉบับและแบบฟอร์มบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ รวมทั้งไม่นำส่งแบบรับรองดังกล่าว กองบรรณาธิการจะไม่รับพิจารณาบทความ

การติดต่อวารสาร

กองบรรณาธิการวารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

340 ถนนสุรนายณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000

โทรศัพท์: 044-009009 ต่อ 3620-3621 และ 3625

โทรสาร: 044-256103 E-Mail: jppj@nrru.ac.th

การเตรียมต้นฉบับ

การเตรียมต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์ในวารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์บทความต้องพิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟท์เวิร์ด (Microsoft word) ใช้อักษร TH SarabhanPSK กระดาษขาว B5 ตั้งค่ากระดาษหน้าเดียว โดยเว้นหัวกระดาษ 2 เซนติเมตร ท้ายกระดาษ 2.5 เซนติเมตร กั้นซ้าย 2 เซนติเมตร กั้นขวา 1.5 เซนติเมตร พิมพ์เว้นวรรคหรือช่องว่าง 1 เคาะ ระยะห่างบรรทัด 1 เท่าปกติ และจัดข้อความกระจายแบบไทย (Thai Distributed)

วารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์กำหนดให้บทความมีความยาวอยู่ระหว่าง 8-15 หน้ากระดาษ โดยมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 8 หน้า และไม่เกิน 15 หน้ากระดาษ B5 โดยเนื้อหารูปภาพและตาราง กรณีที่บทความไม่เป็นไปตามกำหนดกองบรรณาธิการจะไม่รับพิจารณา

องค์ประกอบและการเรียงลำดับหัวข้อในบทความ

1. **ชื่อเรื่อง (Title)** ต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และหนาทั้งหมด โดยชื่อเรื่องภาษาไทยใช้ตัวอักษรพิมพ์หนาขนาด 18 point ส่วนชื่อเรื่องภาษาอังกฤษใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และหนาขนาด 16 point

2. **ชื่อผู้เขียน (Author)** มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ระบุชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์เฉพาะชื่อ-นามสกุลเท่านั้น กรณีที่มีผู้ร่วมวิจัยมากกว่า 6 คน ให้ระบุชื่อผู้วิจัยคนแรก และตามด้วยคำว่า “และคณะ” ชื่อผู้เขียนภาษาไทยใช้ตัวอักษรพิมพ์หนาขนาด 16-point ส่วนชื่อผู้เขียนภาษาอังกฤษใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และหนาขนาด 14-point

2.2 ระบุชื่อหน่วยงาน โดยระบุรายละเอียดของผู้เขียนแต่ละคน ประกอบด้วยหน่วยงานที่สังกัดและจังหวัด ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยชื่อหน่วยงานและจังหวัดภาษาไทยใช้ตัวอักษรพิมพ์หนาขนาด 14-point ส่วนชื่อหน่วยงานและจังหวัดภาษาอังกฤษใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และหนาขนาด 12-point

3. **บทคัดย่อ (Abstract)** มีรายละเอียดดังนี้

3.1 บทความต้องนำเสนอบทคัดย่อภาษาไทยและตามด้วยภาษาอังกฤษ กำหนดให้มีจำนวนคำระหว่าง 200-300 คำ โดยเรียงลำดับการเขียนบทคัดย่อตามความสำคัญ ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย

3.2 คำว่า “บทคัดย่อ” ใช้ตัวอักษรพิมพ์หนาขนาด 16-point ชิดขอบด้านซ้าย

3.3 คำว่า ABSTRACT ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และหนาขนาด 16-point ชิดขอบด้านซ้าย

3.4 รายละเอียดเนื้อหาในบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษรพิมพ์ปกติขนาด 14 point

4. **คำสำคัญ (Keywords)** มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ระบุคำสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง จำนวน 3-5 คำ ใช้ตัวอักษรพิมพ์ปกติขนาด 14-point

4.2 คำว่า “คำสำคัญ” ใช้ตัวอักษรพิมพ์หนาขนาด 14-point ชิดขอบด้านซ้าย ตามด้วยเครื่องหมาย (:) หลังเครื่องหมาย (:) ให้เว้นวรรค 1 ส่วนระหว่างคำให้เว้นวรรค 2 วรรค

4.3 คำว่า “Keywords” ใช้ตัวอักษรพิมพ์หนาขนาด 14-point ชิดขอบด้านซ้าย ตามด้วยเครื่องหมาย (:) หลังเครื่องหมาย (:) ให้เว้นวรรค 1 ส่วนระหว่างคำใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่น หลังเครื่องหมายจุลภาคให้เว้นวรรค 1 วรรค

5. เนื้อหา (Text) หัวข้อใหญ่ใช้ตัวอักษรพิมพ์หนา TH SarabunPSK 16-point ส่วนรายละเอียดของเนื้อหาใช้ตัวอักษรพิมพ์ปกติ TH SarabunPSK 14-point ส่วนประกอบการเขียนแบ่งออกเป็น 3 แบบ ดังนี้

5.1 บทความวิจัย มีส่วนประกอบดังนี้

5.1.1 บทนำ

5.1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

5.1.3 สมมุติฐานการวิจัย (ถ้ามี)

5.1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย (การทบทวนวรรณกรรม หรือภาพประกอบกรอบแนวคิด)

5.1.5 วิธีดำเนินการวิจัย (ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้การวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์)

5.1.6 ผลการวิจัย (หากมีตารางควรระบุตารางที่ใช้อักษรหนาชิดขอบด้านซ้าย ส่วนภาพประกอบควรเป็นภาพชัดเจนและใช้เฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น โดยระบุภาพที่ และที่มาของภาพ)

5.1.7 อภิปรายผล

5.1.8 ข้อเสนอแนะ (ระบุข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป)

5.1.9 กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี ต้องระบุชื่อทุน หรือแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย)

5.1.10 เอกสารอ้างอิง (ใช้การอ้างอิงตามรูปแบบ APA แบบระบบนาม-ปี การอ้างอิงในเนื้อหาให้ระบุชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ไว้ข้างหน้าหรือท้ายข้อความที่ต้องการอ้าง ส่วนการอ้างอิงท้ายบทความผู้เขียนจะต้องรวบรวมเอกสารทั้งหมดที่อ้างอิงและจัดเรียงตามตัวอักษรชื่อผู้แต่ง)

5.2 บทความวิชาการ มีส่วนประกอบดังนี้

5.2.1 บทนำ (หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ ขอบเขต คำนิยามศัพท์)

5.2.2 เนื้อหา (การสังเคราะห์)

5.2.3 สรุป

5.2.4 เอกสารอ้างอิง

5.3 บทความวิจารณ์ มีส่วนประกอบดังนี้

5.3.1 ภาพปกหนังสือ

5.3.2 ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหนังสือ (เนื้อหาควรเขียนให้ชัดเจนเกี่ยวกับชื่อหนังสือ ชื่อผู้เขียน
หนังสือ จัดพิมพ์โดย จำนวนหน้า ปีที่พิมพ์ และเลข ISBN)

5.3.3 บทนำ

5.3.4 เนื้อหา (การวิจารณ์หนังสือ)

5.3.5 ข้อเสนอแนะ

5.3.6 เอกสารอ้างอิง

รูปแบบการเขียนอ้างอิงในบทความ

กองบรรณาธิการวารสารชัยพฤกษ์ภิรมย์ได้กำหนดรูปแบบการเขียนอ้างอิงแทรกในเนื้อหาแบบ APA Style และรูปแบบการเขียนอ้างอิงแบบระบบนาม-ปี (Name-Year System) โดยจะแสดงไว้ในหน้ารายการอ้างอิง รวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้เขียนใช้อ้างอิงเฉพาะที่ปรากฏในบทความเท่านั้น และจัดเรียงรายการตามลำดับชื่ออักษรผู้แต่ง

การอ้างอิงในเนื้อหา

การอ้างอิงผู้แต่ง 1-2 คนให้ระบุทุกคน หากมีผู้แต่งตั้งแต่ 3-6 คน การเขียนอ้างอิงครั้งแรกจะต้องเขียนให้ครบทุกคนโดยคั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยคำว่า “และ” ส่วนการอ้างอิงในครั้งต่อมาให้เขียนย่อ ชื่อผู้แต่ง 1 คน ตามด้วยคำว่า “และคณะ” คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาคและตามด้วยปีพิมพ์ ดังนี้

1. การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ

ตัวอย่าง

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556)

พิชญาวี ทองกลาง (2560, น. 66-72)

ชุมชนวิจัย (สัมภาษณ์, 19 มิถุนายน 2562)

Fairclough (1995, p. 59)

Gersten, Baker and Loyed (2000, pp. 9-10)

2. การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ

ตัวอย่าง

(เรไร สุวีรานนท์, 2562, น. 98)

(อภินันท์ สุวรรณรักษ์, 2554, น. 76-77)

(ชุมชนวิจัย, สัมภาษณ์, 19 มิถุนายน 2562)

(Cronbach, 1990, pp. 202-204)

(Interview, June 19, 2019)

การอ้างอิงให้เพิ่มเครื่องหมายจุลภาคต่อจากปีพิมพ์ตามด้วยตัวอักษรย่อของหน้า โดยใช้อักษรย่อ น. และ p. (อ้างหน้าเดียว) และ pp. (อ้างมากกว่า 1 หน้า) อยู่ในเครื่องหมายวงเล็บ

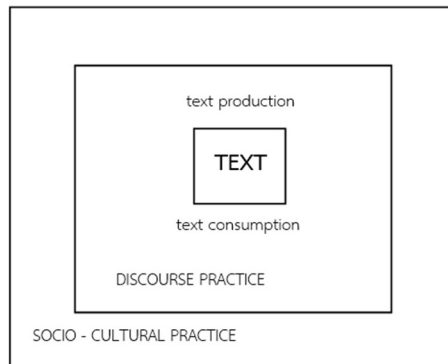
การอ้างอิงที่มาของภาพประกอบ

ภาพประกอบอาจเป็นภาพที่ผู้เขียนจัดทำขึ้นเองหรือนำมาจากแหล่งอื่น ๆ ให้จัดภาพประกอบกึ่งกลางกระดาษ ส่วนคำว่า “ภาพที่” ให้พิมพ์อักษรหนาขีดขอบด้านซ้าย หากชื่อภาพยาวเกินกว่า 1 บรรทัด ให้พิมพ์บรรทัดที่สองตรงกับคำแรกของชื่อภาพ ดังนี้

1. การอ้างอิงภาพประกอบที่นำมาจากแหล่งอื่น ให้ระบุแหล่งที่มา แล้วนำไปเขียนรายการอ้างอิงท้ายบทความ

ตัวอย่าง

ภาพที่ 1 กรอบมิติทั้งสามของวาทกรรม (the three dimensional framework)

ที่มา: Fairclough (1995b, 59)

2. การอ้างอิงภาพประกอบที่ผู้เขียนถ่าย หรือวาด หรือสร้างสรรค์ขึ้นเอง ให้ระบุที่มาว่าถ่ายเมื่อวันที่เท่าไร ณ สถานที่ใด เพื่อแสดงความเป็นลิขสิทธิ์ โดยไม่ต้องนำไปเขียนรายการอ้างอิงท้ายบทความ

ตัวอย่าง

ภาพที่ 2 ชื่อภาพตัวอักษรปกติ

ที่มา: พิชญาวี ทองกลาง ถ่ายเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2563 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

การอ้างอิงท้ายบทความ

อ้างอิงตามรูปแบบ APA Style โดยบรรทัดแรกของแต่ละรายการต้องพิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หากรายการอ้างอิงนั้นพิมพ์ไม่จบในบรรทัดเดียวให้พิมพ์ต่อบรรทัดที่ 2 โดยเว้นระยะเข้าไป 7-9 อักษรหรือเยื้องประมาณ 1.5 ซม. การเว้นวรรคตามเครื่องหมายทับ (/) ส่วนการเรียงบรรณานุกรมให้หลักการเดียวกับการเรียงคำในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน โดยคำที่มีตัวสะกดจัดเรียงไว้ก่อนคำที่มีรูปสระตามลำดับตั้งแต่ กก-กข และภาษาอังกฤษ A-Z ดังนี้

1. การอ้างอิงหนังสือ

ผู้แต่ง.// (ปีพิมพ์).// ชื่อเรื่อง.// (พิมพ์ครั้งที่).// สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

กำชัย ทองหล่อ. (2550). *หลักภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1977).

โชษิตา มณีใส (2553). *การใช้ภาษาไทยเพื่อประสิทธิผล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ผจงวาด พูลแก้ว, พัทธณี ปีเพรา และสุวรรณี โสประดิษฐ์. (2551). *การเขียนเรียงความจดหมาย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing* (3th ed.). New York: Harper & Collings.

Fairclough, N. (1995). *Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language*. London: longman.

2. การอ้างอิงวารสาร

2.1 วารสารฉบับพิมพ์

ผู้แต่ง.// (ปีพิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อวารสาร, /เลขปีที่(เลขฉบับที่), /น. หรือ p. หรือ pp./เลขหน้า.

2.2 วารสารฉบับอิเล็กทรอนิกส์

ผู้แต่ง.// (ปีพิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อวารสาร, /เลขปีที่(เลขฉบับที่), /น. หรือ p. หรือ pp./เลขหน้า.// สืบค้นเมื่อ วัน/เดือน/ปี, จาก/http://www.xxxxxxxxx

ตัวอย่าง

วิภาดา รัตนดิลก ณ ภูเก็ต. (2559). ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างความเป็นชาย-ความเป็นหญิงในหนังสือชุด “เมื่อคุณตาคุณยายยังเด็ก”. *รมยสาร*, 14(3), น. 29-33.

ชานานู ชูรัตน์. (2561). ประสิทธิภาพการให้บริการโรงพยาบาลพัทลุง อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง. *วารสาร นวัตกรรมการบริหารและการจัดการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์*, 6(2), น. 16-24.

Al-Matari, E. M., Swidi, A. K., & Fadzil, F. H. (2014). The Measurement of Firm Performance's

Dimension. *Asian Journal of Finance & Accounting*, 6(1), pp. 24-49.

Choorat, C. (2017). Efficiency in Service Operation of Phatthalung Hospital. *Journal of Administrative and Management*, 6(2), pp. 16-24.

3. การอ้างอิงรายงานการวิจัย

ผู้แต่ง.// (ปีพิมพ์).//ชื่อเรื่อง/(รายงานผลการวิจัย).//สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

ภูสิทธิ์ ชันติกุล. (2553). รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

JabJone, S., Jabjone, S., & Tawkaew, P. (2018). *The study of demand and supply factors that influence to Buddhist art tourism in amphur Pak Thong Chai, Nakhon Ratchasima province* (Research report). NakhonRatchasima: NakhonratchasimaRajabhat University.

Khantikun, P. (2010). *Political participation patterns of people in Dusit district, Bangkok* (Research report). Bangkok: SuanSunandhaRajabhat University.

4. การอ้างอิงเอกสารการประชุมวิชาการ

ผู้แต่ง.// (ปีพิมพ์).//ชื่อบทความหรือชื่อเรื่องของบท.ใน หรือ In/ชื่อบรรณาธิการ (บ.ก. หรือ Ed. หรือ Eds.)//ชื่อการประชุม/(น. หรือ p. หรือ pp./เลขหน้า).//สถานที่พิมพ์:สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

เฉลิมชัย มนูเสวต. (2560). ครูผู้นำ: บทบาทเชิงก้าวหน้าของครู. ใน ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และนักรบ หมี่แสน (บ.ก.), *ความเป็นครูและการพัฒนาครูมืออาชีพ* (น. 63-78). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นพรัตน์ น้อยเจริญ. (2558). “ครูคือใคร” : มโนอุปถัมภ์ครูในบทเพลงไทย. ใน *การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 53* (น. 933-941) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

5. การอ้างอิงวิทยานิพนธ์

5.1 การอ้างอิงแบบรูปเล่ม

ผู้แต่ง.// (ปีพิมพ์).//ชื่อเรื่อง/(วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต หรือวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย).

5.2 การอ้างอิงแบบอิเล็กทรอนิกส์

ผู้แต่ง.// (ปีพิมพ์).//ชื่อเรื่อง/(วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต หรือวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย).//สืบค้นเมื่อ/วัน/

เดือน/ปี,/จาก//http://www.xxxxxxxxx

ตัวอย่าง

ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ. (2558). *ภาษากับอัตลักษณ์เมียฝรั่งในวาทกรรมสาธารณะ* (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

บุญยแสนอ ตริวิเศษ. (2559). *พลังภาษาในวาทกรรมของเสกสรร ประเสริฐกุล* (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์). สืบค้นเมื่อ 28 ธันวาคม 2564, จาก https://tdc.thailis.or.th/tdc/dccheck.php?Int_code=91&ReclId=67676&obj_id=371807&showmenu=no

Boonarkas, W. (2013). *The Effects of the STAD Cooperative Learning Technique towards Learning Achievement and Critical Thinking Skills in Mathematics of Pratomsuksa6 Students* (Master of Education, RambhaiBarniRajabhat University).

6. การอ้างอิงเอกสารอิเล็กทรอนิกส์

ผู้แต่ง.//ปีพิมพ์.//ชื่อเรื่อง.//สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี,/จาก//http://www.xxxxxxxxx

ตัวอย่าง

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. (2559). *การพัฒนาหลักสูตร Thailand 4.0*. สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2560, จาก http://www.moe.go.th/mobile1/viewNews.php?nCatId=news_act&moe_mod_news_ID=46900

Charoensethasil, T. (2016). *Student development to Thailand 4.0*. Retrieved 4 March 2017, from http://www.moe.go.th/mobile1/viewNews.php?nCatId=news_act&moe_mod_news_ID=46900 (In Thai)

